

OD. No. 138

m R.C.P. - VLUIGSCHRIJFEN.

ook: ARCHIEF ACD/0

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
12/4	4	15/4									
	4	2/5									
31/7	4	31/7									
6/8	4	6/8									
12/8	4	12/8									
13/8	4	13/8									
15/9	4	15/9									
29/10	4	29/10									
15/12	4	15/12									
17/12	4	18/12									
21/12	4	20/1-6									
20/1	2-8	29/1									
4/4	4	4/4									
20/9	I	20/9									
10/3 ⁵²	D	12/3									

SEP. 1959

KO 10 SEP. 1959

DOSSIERNo.: OD 138

NAAM: REV. COMM. PARTIJ -VLUGSCHRIFTEN

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
1/4	4	1/4									
10/4	4	15/4									
6/5	4	20/5									
9/6	4	6/6									
31/7	4	31/7									
6/8	4	6/8									
13/8	4	13/8									
13/8	4	13/8									
15/9	4	15/9									
27/10	4	27/10									
15/12	4	15/12									
17/12	4	18/12									
25/12	4	22/12									
28/12	P-B	29/12									
4/1	4	4/1									
20/1	JCS	20/1									
20/3-52	D	12/									
8 SEP. 1959	KOY	10 FEB. 1959									

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 138

NAAM: REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ
VLUGSCHRIFTEN

UITTREKSEL

Uit : OD 1286   Naam: E.V.C.-BUIITENGEWONE CONGRESSEN
Voor : OD 138   Naam: REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (vlug-
  schriften)
Ag. nr: 105374   Afz. : I.D.Amsterdam   Datum: Maart 1951

Aard van het stuk: E.V.C.-BUIITENGEWONE CONGRESSEN

Door de EVC was tevoren een speciaal krantje (2 pagina's) uitge-
geven en verspreid om het congres onder de aandacht te brengen,
terwijl de RCP een manifest in een oplage van 1000 exemplaren had
laten drukken. Deze manifesten werden ter hand gesteld aan de
bezoekers. Men hield er na afloop 300 stuks over.
Naar schattingen waren ± 800 man uit het hele land aanwezig,
waarvan het hoofdbestanddeel door Amsterdammers werd geleverd.

Uitgetr. door: T.G.

Op aanwijzing van: B V a

Datum: 18-7-1951

UITTREKSEL

Uit : OD 1286

Naam: E.V.C. BUITENGEWOON CONGRES

Voor : OD 138

Naam: REVOLUTIONAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (VLUG-

Ag. nr: 105339

Afz. : ID Utrecht

SCHRIFTEN)
Datum: 12-3-51

Aard van het stuk: Mededelingen.

zie bijlage

Uitgetr. door: J.v.D.

Op aanwijzing van: B V

Datum: 30-5-51

Ⓔ 40060 - 49

UITREKSEL	
Uit	: OD 1286
Ag. no.:	: 105339
Voor	: OD 138

a f s c h r i f t

AAN HET LOONCONGRES VAN DE E.V.C.

105339
Van 130

Kameraden,

Hoe de komende regering er ook uit zal zien één ding is zeker, dat het bewapeningsprogram mede dank zij de steun van de leiders van de P.v.d.A. en het NVV de arbeidersklasse in Nederland in de grootste armoede zal onderdompelen.

Voor bewapening zal in het komende jaar 1500 millioen worden uitgegeven; de subsidies op de levensmiddelen zullen met 300 millioen worden verlaagd, terwijl ook het woningbouwprogram sterk zal worden ingekwompen.

Volgens de berekening van "Het Parool" (6 Maart) zullen hierdoor de kosten van het levensonderhoud met 6% stijgen en vervolgt Het Parool het ligt niet in de bedoeling om deze stijging door een loonsverhoging goed te maken.

Na de enorme stijgingen van de textielprijzen en schoenen, zeep, enz. kondigt nu Romme (van het kwartje!) verhoging aan van de suiker, het brood en de margarine.

Afgevaardigden, zo kan het niet langer doorgaan! Hiertegen dient de gemeenschappelijke strijd georganiseerd te worden!

Dat de (komende) regering deze plannen van de bezittende klasse kan doorvoeren wordt vooral mogelijk gemaakt door de steun van de leiding van het NVV, dat ruim 400000 leden georganiseerd heeft.

Kameraden, de stakingen van het vorig jaar hebben ons vooral geleerd dat alleen door de grootst mogelijke eenheid en met eisen waarachter de gehele Nederlandse arbeidersklasse zich kan stellen, het mogelijk zal zijn de bezitters en hun handlangers een halt toe te roepen.

Is de eis van 5% loonsverhoging de juiste eis? De kosten van het levensonderhoud zijn na de tweede fooi van 5% met veel meer gestegen dan 5% en zullen na de afschaffing van de laatste subsidies nogmaals met 5% stijgen.

Is de eis van een absolute prijsstop juist?

De prijzen van de belangrijkste grondstoffen en artikelen worden vooral op de wereldmarkt door Amerika vastgesteld. Alleen door subsidies zou de regering de prijzen kunnen handhaven. Maar de laatste subsidies worden nu afgeschaft. De eis van een prijsstop is een eis van het NVV bestuur overgenomen en dient alleen om de arbeiders van de strijd af te houden!

Het eisen van een derde fooi van 5% en prijsstop is absoluut onjuist.

In de eerste plaats dient er een loonbasis geëist te worden op grond van de kosten van het levensonderhoud nu. Dat zal ongeveer 60 gulden per week zijn. Daarbij dient onvoorwaardelijk bedongen te worden dat dit basisloon steeds aangepast dient te worden aan de prijsstijgingen.

De eis van de glidende loonschaal wordt door de Franse vakbonden (aangesloten bij de C.G.T) verschillende Engelse en Amerikaanse vakbonden steeds in praktijk gebracht en heeft tot vele successen geleid.

65329

-2-

Dit congres dient op basis van deze eisen onderhandelingen voor te stellen met de leiding van het NVV.

In de bedrijven dienen deze eisen met de NVV arbeiders besproken te worden en ons voorstel aan de leiding van het NVV per manifest bekend gemaakt te worden.

De Rotterdamse arbeiders (vooral in de haven), georganiseerd in het O V B dienen hierbij betrokken te worden. Op basis van de hierboven gestelde eisen dienen ook onderhandelingen met het O.V.B. gevoerd te worden.

Voorwaarde voor de gemeenschappelijke strijd is vooral dat de Rotterdamse en Amsterdamse havenarbeiders - hoe ook georganiseerd - schouder aan schouder moeten staan.

Kameraden, geen stap meer terug!

Tegen de bewapeningsplannen van de bourgeoisie en de regering dienen wij onze gemeenschappelijke strijd te stellen. Vormt het eenheidsfront tegen de bezitters en de regering!

Voor een basisloon van ZESTIG GULDEN, beschermd dooreen glijdende loonschaal!

Gemeenschappelijk optreden van NVV-ers, EVC-ers en OVB-ers in de fabrieken, in de bedrijven en op straat.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ
(NED. SECTIE VAN DE 4de INTERNATIONALE
AFDELING AMSTERDAM

Leest "De Tribune", orgaan van de R.C.P.
Verkrijgbaat bij M. FERARES, Nwe Prinsengracht 47-II
(telefoon 56979)

Om de veertien dagen actuele politieke en vakbondsartikelen.
Op bovenstaand adres alle inlichtingen over de RCP
Wij sturen op verzoek gaarne convocaties van onze openbare discussievergaderingen.

DE TRIBUNE per nummer 10 ct, per kwartaal 80 ct
DE TRIBUNE IN HET GEZIN VAN IEDERE ARBEIDER !

B IV

OF 132

J. 20/1/51

DE JOEGOSLAVISCHE REVOLUTIE EN DE VIERDE INTERNATIONALE.

Thesen, goedgekeurd door het 9e Plenum van het
Internationaal Exekutief Comité (November 1950).

Als discussie-basis voor het IIIe Wereldcongres. blz. 1.

WAARHEID EN WIJ?

door Michel Pablo. blz. 9.

Februari 1951

(Prijs 30 cent.

REVOLUTIONNAIRE COMMUNISTISCHE PARTIJ
Nederlandse Sectie van de VIERDE INTERNATIONALE

Resolutie over

DE JOEGO-SLAVISCHE REVOLUTIE EN DE VIERDE INTERNATIONALE.

1. De overwinnende proletarische revolutie in Joego-Slavië is in beginsel het product van twee historische factoren: de revolutionaire opstand der arbeidende massa's, die tot uiting kwam in de beweging der gewapende partizanen, en de speciale politiek, die de CPJ gevolgd heeft bij belangrijke wendingen van het objectieve verloop van de revolutie.

DE BEWEGING VAN DE MASSA'S VAN ARBEIDERS EN ARME BOEREN TEGEN DE IMPERIALISTISCHE BEZETTERS is, onder omstandigheden van uiterste verscherping der sociale tegenstellingen, de grenzen van een nationale vrijheidsstrijd te buiten gegaan. Zij heeft zich verbreed tot een strijd tegen de Joegoslavische uitbuiters, onteigende hen en vernietigde in de loop van die strijd het oude staatsapparaat in het grootste gedeelte van het Joegoslavische grondgebied. De speciale politiek van de CPJ onderscheidde zich hierin van de politiek van alle andere CP'en van Europa, dat zij, voornamelijk onder de druk van de massa's, achtereen volgens de vernietiging van het oude burgerlijke staatsapparaat aanvaardde en leidde, vervolgens de opbouw van een nieuw proletarische staatsapparaat bekrachtigde en daarna veralgemeende, de veroveringen van de proletarische revolutie vastlegde en daarna uitbreidde, terwijl zij weigerde te capituleren voor de Sovjet-bureaucratie en een vastbesloten strijd ondernam tegen bureaucratische afwijkingen in de Joegoslavische arbeidersstaat.

2. De eerste beslissende etappe van de Joegoslavische revolutie werd afgesloten op de 29e November 1943, bij het bijeenkomen van de tweede zitting van de AVNOJ (Anti-fascistische Raad voor de Nationale Bevrijding van Joego-Slavië) te Jaytse. Bij die gelegenheid werd een voorlopige regering gevormd, die haar gezag uitoefende over alle gebieden, die door de partizanen bezet waren en die weldra het grootste gedeelte van Joego-Slavië uitmaakten. De instelling van die regering, die steunde op VOLKSCOMITE'S VOOR DE NATIONALE BEVRIJDING, welke vanaf 1941 waren gevormd, betekende dat men de dubbelheerschappij, die in Joego-Slavië bestaan had sedert het begin van de partizanenopstand, te boven begon te komen. Van dat ogenblik af kan er geen sprake meer zijn van het bestaan van een gecentraliseerd burgerlijk staatsapparaat in Joego-Slavië; er bleven slechts resten van de burgerlijke macht over, zoals ook de opeenvolgende maatregelen van onteigening en verbeurdverklaring slechts resten van burgerlijk eigendom over lieten. - Het nieuwe op de volkscomité's gebaseerde gecentraliseerde staatsapparaat, dat de AVNOJ begon op te bouwen, was overwegend proletarisch. Toen de CPJ in feite de macht had veroverd in de bevrijde gebieden, hield dat gedeelte van Joego-Slavië op een burgerlijke staat te zijn; onder een arbeiders- en boerenregering schreed het voorwaarts naar de voltooiing van de proletarische revolutie.

b) De tweede beslissende etappe van de Joegoslavische revolutie werd afgelegd in October 1945 MET HET UITTREDEN VAN DE TWEE LAATSTE BURGERLIJKE MINISTERS UIT DE VOORLOPIGE CENTRALE REGERING. De vorming van die regering in 1944 was slechts een episode in de ontwikkeling van de Joegoslavische revolutie, die werd teweeggebracht door de gezamenlijke druk van het imperialisme en de sovjet-bureaucratie. Hoewel deze episode de volledige overwinning van de proletarische revolutie vertraagde, onderbrak hij toch de loop van de revolutie niet. Juist gedurende die periode van de coalitie-regering breidde het nieuwe op de volkscomité's gebaseerde staatsapparaat zich uit over het gehele Joegoslavische grondgebied. Alle resten van de politieke macht van de bourgeoisie werden gedurende die periode opgeruimd. Het uittreden van de twee burgerlijke ministers uit de centrale regering gaf slechts uitdrukking aan het feit, dat de bourgeoisie als klasse de macht had verloren en dat het nieuwe staatsapparaat van een andere maat-

schappelijke aard was dan dat van het vooroorlogse Joego-Slavië. VAN DAT OGENBLIK AF VOLTREKT ZICH DE OVERGANG VAN DE ARBEIDERS- EN BOERENREGERING IN DE DICTATUUR VAN HET PROLETARIAAT EN JOEGO-SLAVIE WORDT EEN ARBEIDERSSTAAT. Dit komt tot uiting in het feit, dat de overwinningen van de Joegoslavische proletarische revolutie in 1945-1946 algemene toepassing en wettelijke bekrachtiging kregen in de wet op de volksconferentie's, de wet op de nationalisatie der industriële productie middelen, mijnen en banken, en in de wet op de verbeurdverklaring van eigendom, de wet op de agrarische hervorming en de vernietiging der boerenschulden, enz.

c) De derde beslissende stap van de Joegoslavische revolutie werd gezet op de 28 Juni 1948 door de breuk tussen het Kremlin en de PCJ. Na de stabilisatie van de veroveringen van de Joegoslavische revolutie ging de CPJ er toe over hieraan uitbreiding te geven door de nationalisatie van de groothandel en een aanzienlijk deel van de kleinhandel; de vestiging de facto van het monopolie van de buitenlandse handel; het maken van een begin met de collectivisatie van de landbouw en het vijf-jarenplan voor industrialisatie en electrificatie van het land. Tegelijkertijd ontstonden in Joegoslavië bureaucratistische ontaardingsverschijnselen van de proletarische macht, zowel op de basis van het achterlijke karakter van het land, als ook van de stalinistische politiek van de leiding van de CPJ, die de instellingen van de verbureaucratiseerde USSR nabootste. DE BREUK TUSSEN HET KREMLIN EN DE PCJ, DIE UITING GAF AAN DE WEIGERING VAN DE PCJ OM DE BELANGEN VAN DE JOEGOSLAVISCHE REVOLUTIE ONDERGESCHIKT TE MAKEN AAN DIE VAN DE SOVJET-BUREAUCRATIE, OPENDE DE WEG TOT DE STRIJD TEGEN DEZE BUREAUCRATISCHE ONTAARDINGS-VERSCHIJSSELEN. De voornaamste maatregelen, die in het kader van deze strijd genomen werden waren: het instellen van arbeidersraden en het maken van een begin met arbeidersbeheer van de ondernemingen; de democratisering van de coöperaties; de afschaffing der privileges van de partij- en staatsfunctionarissen; de decentralisatie van het leidende apparaat van de economie; het maken van een begin met de democratisering van het culturele en ideologische leven, enz.

3) De dynamiek van de Joegoslavische revolutie bevestigt in alle dele de theorie van de PERMANENTE REVOLUTIE:

a) Hij bevestigt, dat de strijd van de arbeidende massa's voor de nationale bevrijding tegen het imperialisme, slechts kan overwinnen als die strijd uitgroeit tot een proletarische revolutie. Dat die uitgroei in Joego-Slavië plaats had, was niet toe te schrijven aan bijzondere factoren of aan tijdsomstandigheden, maar was de toepassing van de algemene strategie, geformuleerd door de IVe Internationale voor alle landen, die door het imperialisme bezet waren in Europa gedurende de tweede wereldoorlog. Indien deze strategie slachtoffer in Joego-Slavië met succes is toegepast, dan is dat toe te schrijven aan het speciale karakter van de PCJ, die de beweging der massa's leidde.

b) Hij bevestigt, dat een achterlijk land de historische taken van de burgerlijke revolutie (oplossing van de agrarische kwestie, uitschakeling van de half-feodale overblijfselen in de staatsmacht, verovering van een werkelijke nationale onafhankelijkheid, enz.) slechts kan vervullen doordat het proletariaat de macht verovert en zich in deze omstandigheden genoodzaakt ziet tegelijkertijd de vervulling van de historische taken der proletarische revolutie ter hand te nemen.

c) Hij bevestigt, dat de ontwikkeling en uitbreiding van de proletarische democratie na de stabilisatie van de proletarische macht zowel mogelijk als noodzakelijk zijn om de anti-socialistische en bureaucratistische tendenzen, die in de arbeidersstaat bestaan en zich ontwikkelen doeltreffend te bestrijden. Hiermee bevestigt en rechtvaardigt hij op POSITIEVE WIJZE de gehele strijd van Leo Trotski en de linkse oppositie in de USSR tussen 1923 en 1927, zoals de ontaarding van de USSR deze op NEGATIEVE WIJZE rechtvaardigde.

d) Hij bevestigt, dat een overwinnende proletarische revolutie in een achterlijk land te midden van een vijandige wereld noodzakelijkerwijze zich ontwikkelt langs de weg van groeiende moeilijkheden en tegenstrijdigheden, die zich weerspiegelen in op elkaar volgende economische crisissen en sociale spanningen binnen de arbeidersstaat. Slechts indien de revolutie zich internationaal zou uitbreiden en het overwinnende proletariaat van verscheidene ontwikkelde landen de Joegoslavische revolutie te hulp zou komen, zou een werkelijke harmonieuze oplossing verzekerd zijn van de problemen, gesteld door de industrialisatie en de vrijwillige collectivisatie van de landbouw.

De dynamiek van de Joegoslavische revolutie bevestigt tegelijkertijd de analyse die de IVe Internationale gegeven heeft van de USSR en het stalinisme. Hij bevestigt, dat de stalinistische partijen ontaarde arbeiderspartijen zijn, iets wat men moet inzien om de nieuwe koers te kunnen begrijpen, die de Joegoslavische revolutie heeft ingeslagen sedert de breuk tussen de CPJ en het Kremlin. Hij bevestigt bovenal de grondstelling van de Trotskyistische beweging, volgens welke het stalinisme een karakteristiek verschijnsel is voor een periode van teruggang van de revolutionaire strijd der massa's, en dat het slechts overwonnen kan worden door dat de revolutionaire strijd een nieuwe vlucht neemt. In Joego-Slavië, het eerste land waar het proletariaat de macht greep sedert de ontaarding van de USSR, bestaat het stalinisme op het ogenblik praktisch niet meer als factor van betekenis in de arbeiderbeweging, hetgeen overigens niet uitsluit, dat het onder bepaalde omstandigheden de kop weer kan opsteken.

4. DE PERSPECTIEVEN VAN DE JOEGOSLAVISCHE REVOLUTIE WORDEN FUNDAMENTEEL BE- PAALD DOOR DE MACHTSVERHOUDINGEN TUSSEN DE KLASSEN, OP NATIONAAL EN INTERNATIO- NAAL GEBIED.

In Joego-Slavië moet de arbeidersstaat het hoofd bieden aan een groeiende druk van de bezittende boeren, die van enkelvoudige warenproductie trachten over te gaan tot kapitalistische accumulatie, door zich productiemiddelen in privaatsbezit toe te eigenen. Die tendenz ontwikkelt zich automatisch en noodzakelijkerwijs op de basis van het huidige economische en technische peil van het land, en valt samen met de tendenz der "koelakken" om zich een weg tot de internationale kapitalistische markt te banen.

Op het ogenblik wordt die tendenz in bedwang gehouden door:

a) de langzame wijziging in de maatschappelijke krachtsverhoudingen tengevolge van de industrialisatie van het land, de toename in getalsterkte van het proletariaat, zijn saamhorigheid, zijn toenemende politieke bewustzijn en ontwikkeling, dank zij de beginnende groei van de proletarische democratie, enz.

b) de verschillen in de boerenstand zelf, voortkomende uit de steun, die de arbeidersstaat geeft aan de arme boeren en aan de ontwikkeling van de landbouwcoöperaties.

c) dwangmaatregelen van de arbeidersstaat om te verhinderen, dat het economische automatisme zich doorzet: een verbod om stukken grond groter dan 30 HA te verkopen of te kopen; de politiek van de dubbele prijzen; progressieve quota voor gedwongen leveringen van landbouwproducten (heffing in natura) enz.

Zolang echter de industriële productie van consumptiegoederen de boeren geen reëel inkomen verzekert, dat gelijkelijk toeneemt met de toename van de landbouwproductie, en zolang de mechanisatie van de landbouw geen gezonde economische basis schept voor de collectivisatie van de landbouw - zolang zal een deel van de boerenstand vijandig blijven en verzet betonen tegenover de industrialisatie. Slechts wanneer het proletariaat bewust deelneemt aan de machtsuitoefening kunnen de veroveringen van de Joegoslavische revolutie voor de naaste toekomst veilig gesteld worden. En slechts door een aanzienlijke uitbreiding van de huidige maatregelen,

voor democratisering en strijd tegen de bureaucratie kan de staat zich verzekeren van de bewuste steun der proletarische massa's.

5. Op internationale schaal doet zich op de Joegoslavische revolutie een groeiende druk voelen van haar twee doodsvijanden, het wereldimperialisme en de sovjetbureaucratie:

a) het wereldimperialisme tracht de veroveringen van de Joegoslavische revolutie de dictatuur van het proletariaat en de gecollectiviseerde eigendom in industrie en mijnwezen, te vernietigen. Het hoopt dit doel in etappes te bereiken. Eerst door de uitoefening van politieke en economische druk, dan door openlijke of bedekte gewapende interventie. In de huidige etappe zijn zijn doelstellingen: Joego-Slavië te dwingen zich te voegen in het imperialistische diplomatieke front en in zijn militaire potentieel in het Middenlandse Zee gebied. Uitgaande daarvan zal het weer in een latere etappe het recht van toezicht op de Joegoslavische economie trachten te verkrijgen, het recht tot investering in de mijnen en de industrie, en de legalisatie der burgerlijke en kleinburgerlijke politieke partijen, de vernietiging de facto van het monopolie op de buitenlandse handel, enz.

b) De sovjetbureaucratie tracht met alle middelen de vernietiging te bewerkstelligen van een dictatuur van het proletariaat, die onafhankelijk is van het Kremlin en een dodelijke bedreiging vormt voor de invloed van het stalinisme op de internationale arbeidersbeweging en op de duur ook voor de macht van de bureaucratie in Oost-Europa en in Rusland zelf. Een vernietiging van de Joegoslavische proletarische revolutie door het imperialisme betekent voor het Kremlin een kleiner kwaad dan de onafhankelijke ontwikkeling van een proletarisch Joego-Slavië. Tot nu toe is de gehele politiek van het Kremlin jegens Joego-Slavië (economische blokkade, militaire demonstraties, provocaties, propagandacampagnes, enz.) er op gericht dit land in het imperialistische kamp te drijven. Die politiek bereidt echter slechts een nieuwe etappe voor van de contra-revolutionaire stalinistische strategie jegens Joego-Slavië, nl. om Joego-Slavië door middel van een militaire interventie in de invloedssfeer van de sovjetbureaucratie in te voegen.

Op de duur kan deze dubbele vijandige druk op de Joegoslavische revolutie slechts met succes gedwarsboemd worden door de bewuste steun van het wereldproletariaat en de internationale overwinning van de socialistische revolutie. Voor de naaste toekomst geeft de toestand van wankel evenwicht tussen het imperialisme en de sovjetbureaucratie de Joegoslavische revolutie enig uitstel. Maar dit uitstel ligt, vooral sedert het uitbreken van de oorlog in Korea, besloten in het kader van een TOENEMENDE DRUK VAN WEERSKANTEN op de Joegoslavische revolutie, een druk die niet geneutraliseerd wordt door een internationale proletarische actie voor steun aan Joego-Slavië in voldoende omvang. Onder deze omstandigheden heeft de Joegoslavische staat zich gedwongen gezien zijn vijanden een reeks van concessies te doen op internationaal gebied. Dat heeft geleid tot opportunistische afwijkingen in zijn buitenlandse politiek en in het bijzonder in die van de CPJ (idealiseren van de UNO; neutraliteit; kleinburgerlijke opvatting over agressie, pacifistische opvatting over de samenwerking tussen de klassen in de strijd tegen de oorlog, enz.).

INDIEN ER GEEN RADICALE WIJZIGING OPTREEDT IN DE MACHTSVERHOUDINGEN TUSSEN DE KLASSEN OP INTERNATIONALE SCHAAL, DAN DREIGT DEZE TENDENZ STERKER TE WORDEN EN DE JOEGOSLAVISCHE REVOLUTIE TE GRONDE TE RICHTEN. - DE TEGENSTRIJDIGHEID TUSSEN DE VOORUITSTREVENDE ONTWIKKELING VAN DE JOEGOSLAVISCHE STAAT ZELF EN DE ONTWIKKELING NAAR RECHTS VAN ZIJN BUITENLANDSE POLITIEK, DIE IN DE HUIDIGE ÉTAPPE DE UITDRUKKING IS VAN DE CRISIS TENGEVOLGE VAN HET ISOLEMENT VAN DE JOEGOSLAVISCHE REVOLUTIE MOET IN EEN LATÈRE ÉTAPPE TOT EEN OPLOSSING KOMEN, IN GOEDE OF IN KWADE ZIN: OF DE JOEGOSLAVISCHE SOCIALISTISCHE REVOLUTIE VERENIGT ZICH MET DE INTERNATIONALE REVOLUTIONAIRE BEWEGING EN REVOLUTIE, OF DE CONCESSIES AAN HET IMPERIALISME OP INTERNATIONAAL GEBIED, WORDEN GEVOLGD DOOR CONCESSIES BINNEN DE JOEGOSLAVISCHE FEDERATIEVE VOLKSREPUBLIC ZELF.

6. Het is onmogelijk de dynamiek en de vooruitzichten van de Joegoslavische revolutie te bepalen zonder tegelijkertijd het karakter van de CPJ vast te stellen. HET STALINISME KENMERKT ZICH DOOR HET ONDERGESCHIKT MAKEN VAN DE BELANGEN DER ARBEIDERS VAN ELK LAND AAN DE BELANGEN VAN DE SOVJET-BUREAUCRATIE, DE CPJ SLIEG VAN 1941 AF, EEN RICHTING IN, DIE MOEST LEIDEN TOT DE BREUK VAN 1948 EN HIELD DAARMEE DUS OP EEN STALINISTISCHE PARTIJ TE ZIJN IN DE VOLLE BETEKENIS VAN HET WOORD. Het feit, dat de richting ingeslagen door CPJ verschilde van die der andere CP-en van Europa, vloeide in de eerste plaats voort uit de druk der massa's; maar dat is geen voldoende verklaring voor de ontwikkeling van Joego-Slavië. In andere landen, waar de revolutionaire golf even krachtig was als in Joego-Slavië, althans bij het begin (Spanje 1936, Griekenland 1944), volgde de CP een koers, volkomen tegengesteld aan die van de CPJ. Het verschil in richting kan slechts het resultaat zijn van een WISSELWERKING, tussen de revolutionaire opmars der massa's en de wijzigingen, die zich onder deze gunstige omstandigheden voltrokken in de opvattingen van de leiding van de CPJ over de strategie, waarbij men niet moet vergeten, dat er geen controle-apparaat van het Kremlin ter plaatse werkzaam was.

In de eerste etappe kwamen die wijzigingen tot uitdrukking in poging van de leiding der CPJ om de belangen van de Joegoslavische revolutie te VERZOENEN met die van de sovjetbureaucratie (1941, begin 1948). Hoewel de CPJ zich om deze redenen binnen het internationale kader van de stalinistische politiek hield en zonder openlijk voorbehoud de binnen- en buitenlandse politiek der sovjetbureaucratie accepteerde, onderscheidde zij zich toch toen al van de stalinistische politiek op de volgende punten:

- a) de oprichting, sedert 1941, van "volkscomité's van nationale bevrijding" en "proletarische brigades" in de partisanenbeweging;
- b) de weigering om, vanaf 1942, samen te werken met de Tsjetniks van Michailowitsj en de uitgeweken burgerlijke regering;
- c) het aansturen, sedert 1943, op een werkelijk overnemen van de macht door de CPJ en de opbouw van een nieuw staatsapparaat van proletarisch model;
- d) de vernietiging, sedert 1945, van de laatste sporen van de burgerlijke macht in het land en de voltooiing van de proletarische revolutie, ondanks de overeenkomsten der "Grote Drie";
- e) het volgen van een buitenlandse politiek en economische oriëntatie, die minder afhankelijk van het Kremlin waren, dan die van de andere landen van het glacis.

Al deze daden bij elkaar, vergezeld van een beginnende, nog niet openbare kritiek op de stalinistische politiek (in het bijzonder kritiek op de meest exorbitante voorrechten van de hoge functionarissen van de USSR; kritiek op de opplundering neerkomende economische betrekkingen, die de bureaucratie de landen van het glacis oplegde; kritiek op de politiek van de Franse, Italiaanse en Griekse CP bij de "bevrijding", enz.) heeft het Kremlin gebracht tot een PREVENTIEVE BREUK met de CPJ. DEZE BREUK WAS ONVERMIJDELIJK WEGENS DE ONVERENIGBAARHEID VAN DE BELANGEN VAN DE JOEGOSLAVISCHE REVOLUTIE EN DIE VAN DE SOVJET-BUREAUCRATIE.

Vanaf deze breuk begint een tweede etappe van uiteenwijken van de CPJ en het stalinisme. Zuiver empirisch te werk gaande heeft de CPJ achtereenvolgens de nadruk op de volgende feiten gelegd:

- a) Het ondergeschikt maken van de internationale communistische beweging aan de belangen van het Kremlin en de nederlagen, die de beweging in verschillende landen tengevolge hiervan werden toegebracht.

- b) De toestand, dat de sovjet-bureaucratie de landen van het glacis volledig de wet stelt op politiek, economisch, cultureel en ander terrein en de noodlottige gevolgen, die hieruit voor de ^{arbeiders} massa's van die landen voortvloeien.
- c) Het feit, dat de sovjet-bureaucratie in de grond aanstuurt op een verdeling van de wereld door het vinden van een MODUS VIVENDI met het imperialisme en dat zij hiertoe de arbeidersbeweging als wisselgeld gebruikt.
- d) De onttaarding der USSR tengevolge van het isolement en achterlijk karakter van de eerste arbeidersstaat en de vorming van een bevoorrechte bureaucratie, die alle macht in de USSR geusurpeerd heeft.
- e) Het gevaar voor bureaucratisering in elke proletarische revolutie, welk gevaar slechts bestreden kan worden door een groeiende proletarische democratie.
- f) De noodzakelijkheid om in verschillende landen de arbeidersbeweging opnieuw op te bouwen.

Van dat ogenblik af houdt de CPJ op een semi-stalinistische partij te zijn en ontwikkelt zij zich als een linkse centristische partij, aan de macht gebracht door de revolutionaire massa's, die zich bovendien kenmerkt door opportunistische, rechtse afwijkingen. Haar voornaamste afwijkingen zijn:

- a) Het empirische karakter van haar ideologische ontwikkeling, die niet teruggekeerd is tot de alles-omvattende Leninistische opvatting betreffende de aard van het tijdperk.
- b) Het pragmatische, niet principiële karakter van de buitenlandse politiek van de CPJ, die er toe neigt de diplomatieke manoeuvres van de Joegoslavische taak te rechtvaardigen.
- c) De onderschatting van de internationale arbeidersbeweging en het gebrek aan begrip van de theorie van de permanente revolutie als geheel.
- d) De afwezigheid tot het recht van fractievorming in de CPJ.
- e) Een opportunistische opvatting over de opbouw van revolutionaire partijen in de wereld (het generaliseren van de Joegoslavische ervaringen, onderschatting van het belang van een program, enz.).

Slechts een wijziging in de internationale machtsverhouding tussen de klassen een oplaaien van de internationale, revolutionaire beweging, broederlijke hulp en critiek van die beweging en groeiend begrip bij de leiding en kaders van de CPJ zullen kunnen verhinderen, dat die partij haar foutieve stellingname bestendigt, welke op de duur moet leiden tot vernietiging van de progressieve uitwerking van de Joegoslavische kwestie.

Reeds heeft de stellingname ten aanzien van de oorlog in Korea de uitwerking van de Joegoslavische kwestie op de internationale crisis van het stalinisme gedeeltelijk te niet gedaan; het is niet uitgesloten, dat onder deze omstandigheden en bij ontstentenis van een voldoende sterke internationale revolutionaire leiding het stalinisme weer vaste voet zou kunnen krijgen tot in de gelederen van de CPJ.

De stellingname en de houding van de CPJ tegenover het Trotskyisme - openlijk of onder het mom van onbekendheid met onze beweging - zullen dan ook van aanzienlijke politieke betekenis zijn. Het gaat niet slechts om een historische rechtzetting van het verleden; HET IS DE PROEF, WAARDOOR EEN VAN HET STALINISME AFKOMSTIGE ARBEIDERSSTROMING ER TOE ZAL KOMEN WEER AAN TE KNOPEN BIJ DE TRADITIE EN HET PROGRAMMA VAN HET BOLSJEWISME EN OP DEZE WIJZE HET STALINISME VOOR GOED TE BOVEN TE KOMEN.

7. De taken van de IVE Internationale jegens de Joegoslavische revolutie liggen in het kader van haar algemene strategie, in overeenstemming met deze analyse van de aard van de Joegoslavische staat en de PCJ:

- a) DE IVE INTERNATIONALE VERDEDIGT ONVOORWAARDELIJK DE VEROVERINGEN VAN DE JOEGOSLAVISCHE REVOLUTIE TEGEN HET WERELDIMPERIALISME EN TEGEN DE SOVJET-BUREAUCRATIE. Zij vat deze verdediging tegelijkertijd op als een strategische taak-verbinding van de internationale revolutie met de Joegoslavische - en als een onmiddellijke tactische taak: mobiliseren van de internationale revolutionaire voorhoede en de proletarische massa's van alle landen voor acties ter verdediging van veroveringen van de Joegoslavische proletarische revolutie. Deze verdediging kan niet in botsing komen met de belangen van de wereldrevolutie, waarvan de veroveringen van October deel uit maken. De IVE Internationale zal deze verdediging ook beveiligen tegen elke poging van inwendige krachten om Joego-Slavië te gebruiken tegen de belangen van de wereldrevolutie.
- b) In geval van een oorlog tussen de sovjetbureaucratie en de Joegoslavische Federatieve Volks-Republiek zal de IVE Internationale zijn VOOR DE VERDEDIGING VAN JOEGO-SLAVIE TEGEN DE CONTRA-REVOLUTIONNAIRE ACTIE VAN HET KREMLIN. Deze politiek, die gebaseerd is op de belangen van de wereldrevolutie, zal onafhankelijk zijn van elke materiële steun, die de Joegoslavische Federatieve Volks-Republiek eventueel van kapitalistische staten zou kunnen krijgen. In geval van een uitbreiding van het conflict zal deze houding in ieder concreet geval opnieuw op haar juistheid onderzocht worden.
- c) De Vierde Internationale volgt een politiek van kritische steun aan de PCJ en de regering van Joego-Slavië. Zij tracht EENHEIDSFRONT-ACTIES met de CPJ te ondernemen, elk met een nauwkeurig omschreven doel, zowel voor een hulpcampagne aan Joego-Slavië, als ook voor de hergroepering der revolutionaire krachten op internationale schaal. Ieder van deze acties veronderstelt, dat wij het principieel eens zijn over het te bereiken doel en kan op geen enkele wijze de internationale revolutionaire beweging het recht ontnemen om kritiek te oefenen op de politiek van de regering en de CP van Joego-Slavië.
- d) De IVE Internationale is van mening, dat één van de belangrijkste bijdragen tot de bestendiging van de veroveringen der Joegoslavische revolutie bestaat in een openhartige maar kameraadschappelijke kritiek op alle politieke dwalingen en opportunistische afwijkingen van de Joegoslavische communisten. Die kritiek moet uitgaan van de concrete ervaringen van de internationale arbeidersbeweging, die wij de CPJ moeten mede delen en van de speciale ervaringen van de Joegoslavische revolutie; zij moet de CPJ en haar leiding tot hulp strekken om de aspecten van haar politiek, die niet overeenkomen met de belangen van het internationale proletariaat, te wijzigen.

8) De gebeurtenissen sedert 1948 hebben de Joegoslavische revolutie en haar dynamiek in een nieuw daglicht gesteld en de 4e Internationale heeft de plicht haar vroegere analyse van deze revolutie en haar dynamiek opnieuw kritisch te bezien en te toetsen aan die gebeurtenissen.

Reeds in 1942 schatte de IVE Internationale de opkomst van de Joegoslavische partizanenbeweging en de burgeroorlog, die zich vervolgens ontwikkelde op hun juiste waarde. Deze analyse werd tot begin 1946 op juiste wijze vervolgd. Van dat ogenblik af tot 28 Juni 1948 maakte de Internationale ernstige fouten bij haar beoordeling van de Joegoslavische revolutie; in het bijzonder maakte zij de fout, dat zij de ontwikkeling in Joego-Slavië gelijk stelde aan die in de andere landen van het glaxis; dat zij de CPJ gelijk stelde aan de stalinistische partijen van het glaxis; dat zij verkeerdelijk veronderstelde, dat de CPJ de revolutionaire beweging

der massa's geremd had en dat het gecentraliseerde staatsapparaat, dat de CPJ had opgebouwd, naar zijn structuur een burgerlijk staatsapparaat was, niettegenstaande de Internationale geconstateerd had, dat de bourgeoisie uit het politieke en economische leven van het land verwijderd was.

BIJ DE BREUK VAN HET KREMLIN MET DE CPJ WAS DE IVE INTERNATIONALE DE ENIGE STROMING IN DE INTERNATIONALE ARBEIDERSBEWEGING, DIE ONMIDDELIJK DE PROGRESSIEVE BETEKENIS EN DE HISTORISCHE STREKKING VAN DEZE GEBEURTENIS INZAG EN EEN INTERNATIONALE ACTIVITEIT ONTKETENDE VOOR DE VERDEDIGING VAN JOEGO-SLAVIE, WAARBIJ ZIJ HAAR ANALYSE VAN DE OORZAKEN VAN DE BREUK VERBOND AAN DE ANALYSE, DIE ZIJ VOOR 1947 HAD GEMAAKT VAN DE DIEPGANG DER REVOLUTIONNAIRE MASSA-BEWEGING IN JOEGO-SLAVIE. DE VERDEDIGINGSACTIE VOOR JOEGO-SLAVIE WERD ECHTER GEDEELTELIJK BELEMMERD DOORDAT DE INTERNATIONALE HET KARAKTER VAN ARBEIDERSSTAAT VAN DE JOEGOSLAVISCHE FEDERATIEVE VOLKS-REPUBLIEK PAS ZO LAAT ERKENDE. Dit laatste is in de grond toe te schrijven aan een foutief oordeel over de aard van het gecentraliseerde staatsapparaat, dat in 1945 in Joego-Slavië werd opgebouwd.

Deze verschillende factoren in de beoordeling werden veroorzaakt:

- a) Door het ontbreken van nauwkeurige inlichtingen over Joegoslavische gebeurtenissen en instellingen vanaf 1945-46.
- b) Doordat de CPJ vóór 28 Juni 1948 nooit in het openbaar haar houding afbakende tegenover de Sovjetbureaucratie en het stalinisme.
- c) Doordat de Internationale met haar juiste algemene analyse van de in de eerste plaats contra-revolutionaire rol van de sovjet-bureaucratie in het glacié, A PRIORI, zonder speciale analyse van elk geval op zichzelf, de politiek van de CP-en vereenzelvigde met die van deze Bureaucratie. (dit was niet alleen onjuist wat betreft Joego-Slavië, maar ook wat betreft China).

De les, die uit deze verkeerde beoordeling getrokken moet worden is de dwingende noodzakelijkheid van een CONCRETE EN NAUWKEURIGE ANALYSE van de nationale bijzonderheden in de ontwikkeling van de arbeidersbeweging in elk land. Hoe belangrijk in onze tijd ook de ontwikkelingswetten van sectoren van de wereld mogen zijn, deze wetten kunnen nooit IN DE PLAATS KOMEN van een speciale analyse van elk land, bij de bepaling van een concrete dagelijkse revolutionaire politiek.

De snelheid en eenstemmigheid, waarmee de IVE Internationale na 28 Juni 1948 heeft kunnen overgaan naar het standpunt van de verdediging van Joego-Slavië, alsmede de concrete wijze, waarop zij sedert dien de ontwikkeling van de CPJ heeft kunnen volgen en waarderen, bewijst, dat die fouten geenszins toe te schrijven waren aan een gehele verkeerde begripsvorming, maar zich veeleer voordeden ondanks de juiste beoordeling door de IVE Internationale van de aard van het stalinisme en zijn dialectische betrekkingen met de massa-beweging. Slechts in het licht van deze beoordeling is de Joegoslavische revolutie te begrijpen en verkrijgt zij haar volle betekenis als belangrijke etappe in de wereldcrisis van het stalinisme.

December 1950.

Door Michel Pablo.

Het 9e Plenum van het Internationaal Executief Comité (I.E.C.) heeft de voorbereidende discussie voor het IIIe Wereldcongres van onze Internationale geopend verklaard, en heeft dit laatste op het jaar 1951 vastgesteld.

Twee door het 9e Plenum goedgekeurde documenten, die aangeboden waren door het Internationaal Secretariaat, zullen als basis dienen ter opening van deze discussie: de "THESEN OVER DE INTERNATIONALE VOORUITZICHTEN EN DE ORIENTATIE VAN DE BEWEGING VAN DE IVE INTERNATIONALE", en: "DE JOEGOSLAVISCHE REVOLUTIE EN DE IVE INTERNATIONALE".

Het eerste document heeft een algemeen karakter en voorziet niet in de behoefte vóór het wereldcongres een "Politieke Resolutie" aan te bieden, die zich meer speciaal zal bezighouden met de concrete ontleding van de internationale toestand en met onze preciese politieke taken voor de onmiddellijke toekomst.

Maar het is noodzakelijk gebleken, de discussie in de Internationale voor alles te openen op de basis van een tekst, die de vooruitzichten van de ontwikkeling der internationale situatie in de volgende jaren in grote lijnen zou aangeven en die reeks fundamentele begrippen opnieuw zou vastleggen en nader omschrijven, welke de denkbeelden en de actie van onze beweging bepalen.

Want wij zijn duidelijker dan ooit sedert het IIe Wereldcongres, en speciaal gedurende de laatste tijd, tot twee bevindingen gekomen, waaraan wij een fundamentele waarde toekennen:

a) Wij zijn sedert het einde van de laatste oorlog in een periode gekomen, die wezenlijk verschilt van alles wat wij in het verleden gekend hebben en het rythme van deze periode wordt steeds sneller.

b) In deze nieuwe periode, die in snelle en plotselinge ontwikkeling is, is het van levensbelang en gebiedend voor een werkelijk revolutionair-marxistische beweging als de onze, om het onvermijdelijke wegvallen van verband tussen haar denkwijze, de theorie, en de nieuwe ontwikkeling van de objectieve werkelijkheid te overwinnen door een constante poging om dialectisch **TE BOVEN TE KOMEN** aan alle begrippen, die uit de tijd zijn, aan elk schematisme, aan elk dogmatisme, aan elke denkwijze, die niet in staat is de oneindig rijke inhoud van een nieuwe realiteit in volle ontplooiing te omvatten, te ontleden en te begrijpen.

Er zijn kameraden, die geschreven hebben, dat aan de vooravond van de laatste oorlog, onze theorie, dwz. de wijze, waarop onze collectieve mening (de mening van onze beweging) zich aangepast heeft aan de werkelijkheid van haar tijd, solide scheen, zonder hiaten. Nu, zeggen deze kameraden schijnt alles uiteen te vallen.

De werkelijkheid is natuurlijk heel anders dan deze kameraden het voorstellen, die hete tranen schreien (en wij willen in de oprechtheid van deze tranen geloven) over de zogenaamde verbroken harmonie van onze theorie.

Wat ons betreft, die nooit hebben toegegeven aan de voorrang van de theorie (van welke theorie ook) op het leven (een dergelijke bewering kant zich in wezen tegen een werkelijk, niet mystiek, niet schematisch, niet dogmatisch begrip van het marxisme), wij geven aan dit verschijnsel een geheel andere verklaring. Het is waar, dat onze theorie aan de vooravond van de laatste oorlog meer afgerond, gelijkvormiger, harmonieuzer scheen, want zij omvatte een oneindig minder ingewikkelde en minder dynamische inhoud dan op het ogenblik. Aan de vooravond van de laatste oorlog scheen de wereld in betrekkelijke evenwicht en rust, zowel wat het kapitalistische stelsel, als wat het stalinisme betreft. Kan men zelfs ten naaste bij hetzelfde zeggen voor de huidige periode?

Voor de werkelijke revolutionaire marxistische beweging is het probleem niet om, koste wat kost, de nieuwe werkelijkheid in de begripsnormen van gisteren te willen passen, maar deze zodanig te verbreden en te veranderen, dat zij in overeenstemming komen met de nieuwe objectieve ontwikkeling, die men natuurlijk goed moet begrijpen, en goed theoretiseren volgens een principiële, niet empirische of opportunistische lijn.

Dat hebben wij gedeeltelijk (naar mate van ons gemeenschappelijk kunnen) gedaan, vooral sedert het IIIe Wereldcongres.

Want het is inderdaad vooral sedert dit tijdstip, dat de lijn van de Internationale duidelijker werd en zich ontwikkelde in een serie fundamentele vraagstukken, die een beter begrip vormen van de AARD VAN DE PERIODE, WAARIN WIJ LEVEN, EN VAN ZIJN VOORUITZICHTEN.

De veranderingen, die het kapitalistische stelsel tijdens en ten gevolge van de laatste oorlog heeft ondergaan, zijn vooruitzichten, zowel als de veranderingen die het stalinisme ondergaan heeft, evenals diens rol en vooruitzichten, werden door onze beweging beter begrepen, en dat niet plotseling, maar langzamerhand, geholpen door de gebeurtenissen, met ondermijdelijke leemtes en vertraging.

In de tekst: "Stellingen over de internationale vooruitzichten..." enz., hebben wij geprobeerd deze winst voor onze beweging vast te leggen en de punten meer uit te werken, die ons van wezenlijk belang lijken voor onze orientatie in de komende jaren. Deze in het bovengenoemde document in een geconcentreerde en dikwijls axiomatische vorm neergelegde ideeën vereisen natuurlijk een langere uiteenzetting. Die zullen wij in dit artikel proberen te geven.

x x
x

De objectieve sociale werkelijkheid bestaat voor onze beweging in **wegen uit** het kapitalistische stelsel en de stalinistische wereld. Deze twee elementen vormen, of men wil of niet, overigens de objectieve sociale werkelijkheid zonder meer, want de overweldigende meerderheid van de krachten, die tegenover het kapitalisme staan, worden zelfs nu geleid of beïnvloed door de Sovjet-bureaucratie.

De objectieve sociale werkelijkheid kennen, teneinde doelmatig op haar te kunnen inwerken, betekent dus voor ons, de huidige TOESTAND EN ONTWIKKELING kennen, van het kapitalistische stelsel, evenals ^{die van} het stalinisme.

DE TOESTAND EN DE ONTWIKKELING VAN HET KAPITALISME.

Wat is het fundamentele verschil tussen de huidige toestand van het kapitalisme en die van voor de oorlog?

HET VERSCHIL VINDT VOOR ALLES ZIJN UITDRUKKING IN DE VEELVULDIGE BREUK VAN HET EVENWICHT VAN HET KAPITALISTISCHE STELSEL EN IN HET FEIT, DAT DEZE BREUK ZICH VERSCHERPT.

Het kapitalisme werd als stelsel gekarakteriseerd, zoals Trotsky gezegd heeft, door een tegelijkertijd "ingewikkeld" (economisch, sociaal, internationaal) en "Dynamisch" evenwicht, dwz. een onafgebroken ontwikkeling naar een breuk, gevolgd door een herstel. Het kapitalistisch evenwicht was het resultaat van een zeker verband tussen zijn economische werking, de klassenverhoudingen binnen elk land, en de internationale verhoudingen. Daar elk van deze voornaamste factoren niet statisch blijft, maar in voortdurende ontwikkeling is, ontstaat er een overeenkomstige beweging van evenwicht naar breuk - onder de invloed van een economische crisis bij voorbeeld, van een revolutie, of van een oorlog - ; tenslotte gevolgd door een nieuw herstel.

Tot aan de vooravond van de laatste oorlog heeft het kapitalisme zich volgens dit algemene schema ontwikkeld, daar de objectieve bases voor een nieuw evenwicht nog belangrijk genoeg waren.

Dat is nu niet het geval. De verstoring van het evenwicht van het kapitalistische systeem, veroorzaakt tijdens en tengevolge van de laatste oorlog, blijkt fundamenteel en chronisch te zijn en verscherpt zich nog. En wel, in wezen om de volgende redenen, die wij nu steeds duidelijker en in hun volle belangrijkheid begrijpen:

Door de ontwrichting van het koloniale gebied van het imperialisme ten gevolge van de koloniale revolutie in Azië en in het bijzonder van de Chinese revolutie; door de breuk van de economische eenheid van het kapitalistische Europa ten gevolge van de vorming van het Sovjet-glacis; door de volledige ontwikkeling van het Amerikaanse kapitalisme te midden van een ingekrompen en verarmde kapitalistische markt en door de storende economische en politieke rol, die het Amerikaanse imperialisme gedwongen is in deze wereld te spelen; door de eigen economische en politieke macht, die de USSR vertegenwoordigt.

Al deze nieuwe factoren werken samen in de zin van het handhaven en het verscherpen van de breuk van het kapitalistische evenwicht op alle terreinen: economische verhoudingen, klasseverhoudingen, internationale verhoudingen.

Ik acht het voor het doel van dit artikel niet noodzakelijk (en de benodigde statistische documentatie ontbreekt mij) in bijzonderheden na te gaan wat precies voor zekere kapitalistische landen en voor het glacis in zijn geheel, vanuit economisch gezichtspunt (afzet voor kapitaal en handelswaar, bronnen voor grondstoffen, handelsevenwicht) het verlies van gebieden als China, Viet-Nam, Korea, Malakka, Birma betekent. Sommige van deze gebieden zijn nog niet daadwerkelijk voor het imperialisme verloren, maar zij zijn bezig verloren te gaan, wat reeds zekere reacties en toebereidselen van het imperialisme veroorzaakt.

Het verlies van Malakka bij voorbeeld zou het Britse imperialisme in een ernstige financiële crisis storten, door het te beroven van de belangrijke geldmiddelen, die het tegenwoordig uit de exploitatie van dit land trekt.

Men moet aan de andere kant niet alleen rekening houden met wat deze verliezen in verband met de oude staat van het kapitalisme betekenen, maar ook in verband met zijn toekomstige mogelijkheden, met zijn vooruitzichten. Vanuit dit gezichtspunt bijvoorbeeld is het verlies van de Chinese markt een historische nederlaag van het Yankee-imperialisme t.a.v. zijn uitbreidingsmogelijkheden. Het zelfde geldt wat de economische betekenis betreft, voor het kapitalistische Europa in het bijzonder t.a.v. het verlies van de landen, die tegenwoordig het Sovjet-glacis vormen.

Al deze STRUCTUUR-veranderingen (waar nog bij komt de nieuwe verhoudingen tussen de kapitalistische machten tengevolge van het verkregen verpletterende overwicht van het Yankee-imperialisme op de andere kapitalistische landen) maken, dat het kapitalistische stelsel, dat zijn evenwicht verloren heeft, nu geen enkele kans heeft het terug te vinden **ZONDER HET HERSTEL VAN EEN WERELDMARKT MET INBEGRIIP VAN DE VERLOREN GEBIEDEN, EN ZONDER EVENWICHTIGER HERVERDELING VAN DE KRACHTEN BINNEN HET IMPERIALISTISCHE KAMP.**

Een dergelijk vooruitzicht is theoretisch niet uitgesloten in geval van een door het imperialisme gewonnen oorlog, wanneer deze daarenboven een merkbare verzwakking van het Amerikaanse imperialisme zou meebrengen, en andere machten, als Engeland, Frankrijk, Duitsland en Japan in gelijke mate zou ontzien.

Wij zijn in de praktijk echter zeer ver van een dergelijk vooruitzicht verwijderd.

Het feit blijft niettemin bestaan, dat het kapitalisme, dat het mislukken van al zijn pogingen om een zeker evenwicht te bereiken geconstateerd heeft en daarentegen ziet, dat het voortdurend terrein verliest, zich nu toelegt op de meer precieze militaire, economische en politieke voorbereiding van een nieuwe oorlog.

Dat is een eerste belangrijk merkteken en een eerste wezenlijk vooruitzicht van de ontwikkeling der internationale situatie.

BEGRIJPEN, DAT HET KAPITALISME ZICH NU SNEL NAAR EEN NIEUWE OORLOG ONTWIKKELT, OMDAT HET GEEN ANDERE ONMIDDELLIJKE OF MEER VERWIJDERDE UITWEG HEEFT EN DAT DIT PROCES NIET GESTOPT ZAL KUNNEN WORDEN ZONDER DE VOORAFGAANDE VERNIETIGING VAN HET STELSEL, BETEKENT REEDS ZICH VASTKEGGEN OP EEN FUNDAMENTELE LIJN VAN DE ONTWIKKELING DER INTERNATIONALE SITUATIE.

Noch de defaitistische en "neutralistische" neigingen, die zekere kringen van de Europese bourgeoisie op hun hand krijgen, noch de "isolationistische" tendenzen van zekere kringen van de Amerikaanse bourgeoisie, zullen op de duur de fundamentele lijn kunnen bepalen van de werkelijke kern van de internationale monopolistische bourgeoisie en van de Amerikaanse monopolistische bourgeoisie in het bijzonder. Deze laatste zal zelfs indien zij erin slaagt zijn controle over de Amerikaanse massa's te handhaven liever alleen een oorlog riskeren dan zich zonder strijd aan de revolutie overgeven.

De discussie tussen revolutionaire marxisten kan bijgevolg niet gaan over het al of niet onvermijdelijke van de oorlog, zolang het kapitalistische stelsel blijft bestaan, maar beperkt zich tot het vraagstuk van het TIJDSTIP, VAN DE VOORWAARDEN VOOR HET UITBREKEN VAN DE OORLOG, ZOWEL ALS VAN DE AARD EN DE GEVOLGEN VAN EEN DERGELIJKE OORLOG.

Op al deze vraagstukken hebben de documenten van de Internationale belangrijke preciseringen aangebracht.

Tegen degenen, die reeds gedurende enige jaren de mening ondersteund hebben van een "onmiddellijke" 3e wereldoorlog heeft de leiding van de Internationale haar argumentatie gesteld, grotendeels door de gebeurtenissen bevestigd, DIE AAN-TOONDE, DAT HET IMPERIALISME NIET VOORBEREID IS VOOR DE ALGEMENE OORLOG EN AAN DE ANDERE KANT DAT DE SOVJET-BUREAUCRATIE BEVREESD IS OM ZICH IN EEN ALGEMENE OORLOG TE BEGEVEN, WELKE ZIJN EIGEN EVENWICHT IN GEVAAR ZOU BRENGEN.

Het is echter waar, dat en in dit algemeen juiste vooruitzicht van de internationale leiding, zoals het gedurende het 8e Plenum van het IEC concreter vastgelegd is, twee zwakke punten zijn, die duidelijk gebleken zijn in het licht van de Koreaanse oorlog en zijn internationale gevolgen. Het eerste punt, dat in dit vooruitzicht lag opgesloten, was de overschatting van de werkelijke krachten van het imperialisme, en de overeenkomstige onderschatting van de vijandelijke krachten.

Gedurende de Koreaanse oorlog heeft onze beweging zich voor de eerste maal deze belangrijke bevinding gerealiseerd, dat de krachtsverhouding op het internationale schaakbord zich nu heeft ontwikkeld in het nadeel van het imperialisme; dat de innerlijke ontwrichting en de verstoring van het evenwicht van het kapitalistische stelsel groter zijn, dan wij ons realiseerden en dan de Sovjet-bureaucratie en de stalinistische leidingen zelve dat deden; dat het gewicht van de koloniale revolutie in Azië zwaarder dan wij ons realiseerd hebben op het lot van het kapitalisme drukt; dat de ware krachtsverhoudingen tussen het imperialisme en de krachten, die er tegenover staan niet enkel gemeten worden op het terrein van de wederzijdse materiële en technische hulpbronnen, maar ook op het terrein van de sociale verhoudingen, van de klasseverhoudingen en dat die verhoudingen zich internationaal ten nadele van het imperialisme ontwikkelen; dat het tegen het imperialisme gerichte revolutionaire elan van de massa's zich als een aanvullende kracht voegt bij de technische en materiële krachten, die tegen het imperialisme strijden.

Het tweede zwakke punt van ons vooruitzicht (en dat overigens voortvloeit uit de verkeerde beoordeling van de werkelijke richting van de ontwikkeling der internationale krachtsverhoudingen) was, dat volgens ons het imperialisme pas na "lange jaren" de mogelijkheid zou hebben een algemene oorlog in te zetten. (Politiek

rapport van het 8e Plenum). Dat uitstel vloeide voort uit de overweging, dat er een wederkerige "neutralisering" bestond van het imperialistische blok en het door de USSR geleide blok en dat die neutralisering lange jaren zou voortduren, waardoor de oorlog ondertussen "onmogelijk" zou worden.

In werkelijkheid heeft de oorlog in Korea aangetoond, dat de ontwikkeling der internationale krachtsverhoudingen (of schematisch gezegd de krachtsverhouding tussen de beide blokken) niet in ging in de richting van een voortgezet evenwicht maar zich steeds meer in het nadeel van het imperialisme bewoog.

Uit deze nadere omschrijving vloeit voort aan de andere kant, dat het verkeerd zou zijn ALS NOODZAKELIJKE VOORWAARDE VOOR HET INZETTEN VAN DE NIEUWE OORLOG DOOR HET IMPERIALISME vast te leggen? DAT ZIJN VOORBEREIDING VOLTOOID MOET ZIJN, OPDAT HET DE INGEZETTE OORLOG OOK KAN VOORTZETTEN EN WINNEN (lees: DAT HET BELANGRIJKE KANSSEN HEEFT OM TE WINNEN).

Het is mogelijk, dat het imperialisme, als het zich niet op zijn huidige posities kan stabiliseren en zich aan de andere kant gedwongen ziet zekere posities, die het als beslissend beschouwt te ontruimen, zich in de oorlog stort, ondanks de risico's, ondanks de verminderde en niet gestegen kansen op succes.

Deze redenering is vooral van toepassing op het Amerikaanse imperialisme, dat de wezenlijke kern van de kapitalistische krachten van vandaag vormt.

Het is mogelijk, dat het Amerikaanse kapitalisme, indien het zijn controle over de Amerikaanse massa's handhaaft en indien het zich betrekkelijk sterk voelt door de vooruitgang van zijn intensieve herbewapening, bij voorbeeld over twee-drie jaar de voorkeur geeft aan de strijd met al zijn risico's boven een nieuwe terugtocht als in Korea.

Deze mogelijkheid, die juist voortvloeit uit de omvang van de huidige terugtocht van het imperialisme in de wereld (en bij gevolg van zijn crisis, zelfs als deze zich niet onmiddellijk in al zijn scherpte uit), is niet meer uitgesloten, in het bijzonder niet voor het Amerikaanse imperialisme.

DE VOORUITGANG VAN DE KRACHTEN, DIE TEGENOVER HET IMPERIALISME STAAN, BRENGT DE MOGELIJKHEID NADERBIJ VAN EEN LAATSTE EN WANHOPIGE OORLOGSREACTIE VAN DE KANT VAN HET IMPERIALISME. Behalve indien men het verdwijnen zonder strijd van het gehele kapitalistische stelsel aanneemt, met inbegrip van zijn nog buitengewoon machtige citadel, het Yankee-imperialisme.

Om deze reden, sluiten wij in de "Thesen over de internationale vooruitzichten en de oriëntatie van de beweging van de IVe Internationale", al houden we vast aan de redenen, die het imperialisme doen aarzelen de oorlog te beginnen en die het zijn uitstel nog doen verlengen, DE MOGELIJKHEID NIET UIT VAN EEN ALGEMENE OORLOG, ZELFS GEDURENDE DE PERIODE WAARIN DE KRACHTSVERHOUDINGEN BLIJVEN ZOALS NU, IN WEZEN ONGUNSTIG VOOR HET IMPERIALISME.

Het volgende vraagstuk, dat opduikt is: WAT ZAL DE AARD VAN EEN OORLOG KUNNEN ZIJN, DIE IN DEZE OMSTANDIGHEDEN UITBREEKT.

Een dergelijke oorlog zou vanaf het begin het karakter van een INTERNATIONALE BURGEROORLOG aannemen, in het bijzonder in Europa en Azië, die spoedig onder de controle zouden komen van de S vjet-bureaucratie, van de Communistische Partijen of van de revolutionaire massa's.

De oorlog zou, onder deze omstandigheden, bij krachtsverhoudingen zoals die heden internationaal bestaan, in wezen de REVOLUTIE zijn. De vooruitgang van de anti-kapitalistische revolutie in de wereld verwijdert het algemeen oorlogsgevaar, maar verscherpt het tegelijkertijd. Aan de andere kant zal de oorlog deze keer de Revolutie zijn.

De beide begrippen van REVOLUTIE en van OORLOG, verre van tegenover elkaar te staan of zich te onderscheiden als twee belangrijk verschillende etappes van de ontwikkeling, naderen elkaar zozeer en zijn zozeer inéengevlochten, DAT ZE WAT PLAATS EN TIJD BETREFT SAMENVALLEN. In hun plaats duikt het begrip op van de REVOLUTIE-OORLOG, van de OORLOG-REVOLUTIE, en daarop moeten de VOORUITZICHTEN EN ORIENTATIE VAN DE REVOLUTIONNAIRE-MARXISTEN VAN ONZE PERIODE zich baseren.

Een dergelijke taak zou de liefhebbers van dromen en van "pacifistische" snoeverijen misschien ergeren, of hen die reeds jammeren over het duistere lot van de wereld, dat zij voorzien tengevolge van een atoom-oorlog of van een wereld-expansie van het stalinisme. Maar deze gevoelige harten moeten geen plaats vinden onder de strijders en vooral niet onder de revolutionnaire marxistische kaders van deze periode, die de verschrikkelijkste is, waarin de scherpte van de klassenstrijd tot zijn toppunt is opgevoerd. DE OBJECTIEVE WERKELIJKHEID DRIJFT IN DE EERSTE PLAATS DEZE SAMENGESTELDE DIALECTIEK VAN DE REVOLUTIE-OORLOG, WELKE DE "PACIFISTISCHE" DROMEN ONVERBIDDELIJK VERNIETIGT EN DIE GEEN ENKEL RESPIJT LAAT AAN DE WEDERKERIGE GIGANTISCHE ONTWIKKELING EN AAN HET DODELIJKE CONFLICT VAN KRACHTEN VAN DE REVOLUTIE EN VAN DE OORLOG.

De taak van revolutionnaires, die bewust zijn van deze periode en van zijn mogelijkheden, bestaat voor alles in het STEVIG STEUNEN OP DE GROEIENDE OBJECTIEVE KANSSEN VAN DE REVOLUTIE, EN VOORTS IN HET DUIDELIJK UITEENZETTEN DAARVAN (DOOR DE MEEST GESCHIKTE PROPAGANDA-MIDDELEN) VOOR DE GEHELE IN DE REVOLUTIE BELANGSTELLENDE WERKENDE MASSA.

Maar laten wij eerst het karakter van de Revolutie nauwkeurig onderzoeken.

DE TOESTAND EN DE ONTWIKKELING VAN HET STALINISME.

Tot nu toe schijnt de crisis van het kapitalistische stelsel direct aan het Stalinisme te goede te komen, en dit vormt de voornaamste reden van het onbegrip, dat tot in onze rijen heerst over het diep revolutionnaire karakter van de omwentelingen, die wij meemaken.

Voor revolutionnaire marxisten, die niet willen verzinken in verwarring of in kleinburgerlijke reacties (gedeeltelijk gevolgen van die verwarring) is het echter absoluut noodzakelijk terug te keren tot de fundamentele maatstaven, tot de grondslagen van de theorie, teneinde de betekenis te kunnen begrijpen van de ontwikkeling, die wij meemaken, en los van elk empirisme, van elk impressionisme, van elke bekrompenheid, van elk toevallig, voorbijgaand, tweede-rangs aspect van de toestand hun gedrag te bepalen.

De Marxistisch-leninistische theorie van het kapitalisme en van zijn imperialistische fase leert ons, dat de meest diepgaande, de meest revolutionnaire, de meest beslissende omwentelingen ondanks en tegen alle subjectieve hindernissen in, ondanks en tegen de verraderlijke lijn van de traditionele sociaal-democratische en Stalinistische leidingen der massa's in, - worden teweeggebracht door de aan het huidige sociale stelsel onafscheidelijk verbonden tegenstellingen en door de onvermijdelijke verscherping van die tegenstellingen in de loop van zijn ontwikkeling.

Dat is momenteel het gaval.

Het kapitalistische stelsel, in zijn laatste fase gekomen, valt uiteen, ontbindt zich en maakt zo het optreden mogelijk van een reeks verschijnselen, die allen hun plaats innemen in het algemene kader van een overgangstijdvak tussen het kapitalisme en het socialisme, - een tijdvak, dat reeds begonnen en gevorderd is.

Dit overgangstijdperk desoriënteert de scholastici van het marxisme, de voorvechters van de "zuivere" vormen, de normen, omdat het een veel ingewikkelder richting inslaat, met veel meer bochten, veel langer, dan die de klassieken van het Marxisme tot aan de ervaring van de Russische revolutie hadden geschetst.

Maar wanneer men verder nadenkt over de werkelijkheid evenals over de geest van de theorie (en niet voornamelijk over de letterlijke tekst van bepaalde geschriften) bemerkt men dat er diepgaande redenen zijn voor het bestaan van dit overgangstijdperk.

Zelfs zonder dat men rekening houdt met de rol, welke de diepe bureaucratische ontaarding van de USSR en van de stalinistische leidingen in het huidige historische proces speelt, moet men een objectieve oorzaak onderscheiden, die zijn invloed op het overgangstijdperk uitoefent: de graduele, gedeeltelijke ontwikkeling van de revolutie, die deze voor een bepaalde periode isoleert, en dat bovendien in landen, die niet tot de economisch en cultureel meest ontwikkelde behoren.

Dit ontwikkelingsschema van de Revolutie, dat het werkelijke schema is en zijn bestaansredenen heeft, brengt een overgang van het kapitalisme naar het socialisme met zich mee, die ingewikkelder is, meer bochten vertoont en langer is, en die overgangsvormen van de proletarische maatschappij en macht met zich mee brengt. (+)

Bij deze in wezen objectieve oorzaak komt de invloed, die de Sovjet-bureaucratie en de Stalinistische leidingen tot nu toe op de historische koers uitoefenen.

Het fundamentele verschil tussen ons en bepaalde nieuwe verdedigers van het Stalinisme, van het soort Gilles Martinet in Frankrijk, berust niet op het feit, dat er inderdaad objectieve voorwaarden zijn, die overgangsvormen opleggen aan de maatschappij en de macht, welke op het kapitalisme volgen, die aanzienlijk afwijken van de door de klassieken van het Marxisme vóór de Russische Revolutie geschetste "normen". Het berust op het feit, dat deze neo-Stalinisten de politiek van het stalinisme voorstellen als de uitdrukking van een consequent, realistisch marxisme, dat bewust, met volle kennis van zaken een koers volgt naar het socialisme, daarbij rekening houdend met de werkelijke eisen van de toestand. En het enige verwijt, dat zij het Stalinisme maken, is dat het deze realiteit voor de massa's verbergt en dat het probeert b.v. de situatie in de USSR mooier te maken door te verklaren, dat deze zich reeds voorbereid van het "socialisme naar het communisme" over te gaan (++)

Deze zielen, die argeloos willen zijn doen alsof ze vergeten, dat wanneer de zaken zo zijn, dat is omdat het Stalinisme slechts de uitdrukking is van de politiek, niet van een "realistische" proletarische leiding maar van de Sovjet-bureaucratie, dwz. van een grote bevoorrechte sociale laag in de USSR, die de politieke macht van het proletariaat aan zich getrokken heeft en die zijn positie van buitensporige voorrechten, bewaakt door een monsterlijk apparaat ter onderdrukking van de Sovjet-massa's, heeft getheoretiseerd tot het "socialisme op het punt over te gaan tot het communisme".

Deze laag kan noch een "socialistisch" bewustzijn hebben, noch een "socialistische" politiek voeren, maar zij ziet integendeel in de wereldrevolutie en de werkelijke proletarische macht zijn doodsvijand.

(+) De geschriften en de politiek van Lenin na de Revolutie en in het bijzonder tussen 1921 en 1923 zijn veelzeggend voor het soepeler worden van zijn gedachte, zoals door de realiteit in de concrete problemen geëist werd. Wij zijn reeds ver van het schema, dat vóór de overwinning van de Revolutie en vóór de nauwkeurige ervaring ontworpen werd.

(++) Zie o.a. de geschriften van G. Martinet "Over de socialistische Staat" in de REVUE INTERNATIONALE, October-December 1950.

Door de rol van de Sovjet-bureaucratie in het huidige historische proces en in de internationale arbeidersbeweging in het bijzonder, heeft de liquidatie van het kapitalistische systeem in een deel van Europa en van het imperialisme in Azië (een liquidatie, die voor alles vergemakkelijkt en mogelijk gemaakt is door de interne ontworping van het stelsel en door de revolutionaire druk der massa's, onder gunstige omstandigheden: de laatste oorlog) nog erger ontaarde overgangsvormen aangenomen, dan objectief noodzakelijk was. Aan de andere kant VERHINDERT DE DOOR DE STALINISTISCHE LEIDING GESPEELDE ROL, EVENALS IN DE USSR DE VRIJE SOCIALISTISCHE ONTWIKKELING VAN DIE VORMEN EN BRENGT ZIJ ALLE GEMAAKTE VEROVERINGEN IN VOORTDUREND GEVAAR.

Voor een juiste oriëntering van de revolutionaire marxisten is het echter noodzakelijk zich niet alleen te herinneren, dat het objectieve proces ten slotte de enig bepalende factor is, die alle hindernissen van subjectieve orde overwint, maar eveneens, dat het Stalinisme enerzijds zelf ook een UIT TEGENSTELLINGEN GEBOREN en aan de andere kant een TEGENSTRIJDIG verschijnsel vormt.

Alleen de Trotskistische ontleding, zoals zij in wezen door L. Trotsky zelf gegeven is, maakt het mogelijk de concrete dialectiek in het Stalinisme te begrijpen, zijn TEGENSTRIJDIG karakter en de AAN ZIJN AARD VERBONDEN TEGENSTELLINGEN.

Het betreft hier geen misbruik van de term dialectiek om indruk te maken, of om een onvolledig begrip nog duisterder te maken of om zich een verkeerde uitweg te banen uit een moeilijk terrein.

Een begrip van het Stalinisme is onmogelijk voor de vulgaire, mechanische of eenvoudig Cartesiaanse gedachte. Wij zien voortdurend de mislukking van die gedachte in de leidingen, de conclusies en de vooruitzichten van al diegenen, die in het kapitalistische kamp of in de arbeidersbeweging proberen het Stalinisme te verklaren of het uit te leggen.

De weerslag van een dergelijke ondoelmatige denkwijze doet zich in onze eigen rijen gevoelen. Ten overstaan van verschijnselen als de vorming en de ontwikkeling van het Sovjet-glacis in Europa, de Joegoslavische kwestie, de huidige koloniale revoluties of het regime van Mao-Tse-Tung, zijn de verwarring en de benardheid tot binnen onze eigen beweging doorgedrongen.

Zullen wij een expansie en een wereldoverheersing van het Stalinisme meemaken? Kan dit laatste werkelijk hier en daar het kapitalisme omverwerpen? Kunnen de Communistische Partijen een revolutie leiden en doen zegevieren? Kameraden stellen die vragen en raadplegen elkaar met een zekere ongerustheid over de toekomst en over de soliditeit van onze ontleding van het stalinisme.

Die kameraden zouden echter veel minder ongerust en benard zijn, indien zij zich werkelijk en niet mechanisch de Trotskistische ontleding van het Stalinisme hadden eigen gemaakt, en indien zij teneinde de huidige verschijnselen te begrijpen uitgingen van het volgende principe en de volgende overweging: OM AL DIE VRAGEN JUIST MARXISTISCH TE BEANTWOORDEN, IS HET NOODZAKELIJK, EVENALS VOOR ELK ANDER SOCIAAL EN POLITIEK BELANGRIJK VERSCHIJNSEL ZIJN ALGHELE DIALECTISCHE PROCES TE BEGRIJPEN EN ZIJN TEGENSTELLINGEN TE BEGRIJPEN, ZOALS DIE ZICH NOODZAKELIJK ONDER DE NIEUWE OBJECTIEVE VERHOUDINGEN ONTWIKKELEN.

Het spookbeeld van de "wereldoverheersing van het Stalinisme" is die lieden eigen, die bij gebrek aan een juist theoretisch begrip van het Stalinisme niet in staat zijn waar te nemen, dat de aan het karakter van het Stalinisme verbonden tegenstellingen, in plaats van te verminderen en te verdwijnen naarmate het Stalinisme zich uitbreidt, zich in werkelijkheid op een steeds groter schaal voortplanten, en zijn ondergang beweeg zullen brengen. En dit op twee manieren: door de terugslag van de ant-kapitalistische overwinningen in de wereld op de USSR zelf, waardoor het verzet van de massa's tegen de bureaucratie zelf aangemoedigd

wordt, en door op de lange duur de objectieve bestaansredenen voor de bureaucratie, van elke bureaucratie, op te heffen, naarmate het kapitalistische stelsel te rugwijkt en een steeds groter en economisch belangrijker deel aan het kapitalisme ontsnapt en georganiseerd wordt als genationaliseerde economie en plan-economie, die de snelle ontwikkeling van de productiekrachten bevordert.

In de wonderbaarlijke opkomst van het Amerikaanse imperialisme, die op de 1e wereldoorlog volgde hebben de meeste slechts één van de aspecten van het proces gezien: de expansie en de tendenz tot wereldoverheersing van Wall-Street. Het andere aspect, dat wij juist op het ogenblik meemaken en dat bestaat in het feit, dat die expansie tegelijkertijd in de fundamenteën van het Amerikaanse imperialisme "de explosieve ladingen van de hele wereld" insluit, die de "grootste militaire, economische, en revolutionaire stuiptrekkingen" teweeg zullen brengen, welke die van het verleden ver achter zich zullen laten", dat heeft Leon Trotsky op tijd duidelijk begrepen. (+).

Dat is een voorbeeld van dialectisch begrip van een verschijnsel, dat ondanks zijn schijnbare kracht en zijn historische eendags-successen IN WEZEN BERUST OP ONVERZOENLIJKE TEGENSTELLINGEN.

Het Stalinisme is een dergelijk verschijnsel.

Sinds het IIIe Wereldcongres is onze beweging er in geslaagd het tegenstrijdige proces van de Stalinistische expansie op een bepaald gebied beter te zien, en te begrijpen: dat van de betrekkingen, tussen de Communistische partijen, daar waar zij aan de macht zijn gekomen en de Sovjet-bureaucratie. Fundamentele begrippen (waaronder verscheidene overigens op zijn minst in ons theoretisch arsenaal van voor de oorlog opgesloten lagen) zijn opnieuw bevestigd, verhelderd, en ontwikkeld in de documenten van de Internationale en de geschriften van de leidende kameraden, aangaande het Sovjet-glacis, de Joegoslavische kwestie, de Chinese revolutie, en de crisis van het stalinisme. Wij hebben met reden de bijzondere nadruk gelegd op de concrete dialectiek in de betrekkingen, die bestaan tussen de Sovjet-bureaucratie, de Communistische partijen en de beweging der massa's, waarbij we de volgende hoofdideën onderstrepen: Zowel de Joegoslavische kwestie als de koers en de overwinning van de Chinese Revolutie, evenals de andere huidige koloniale revoluties (Korea, Viet-Nam, Birma, Malakka en de Philipijnen) hebben getoond, dat de Communistische Partijen de mogelijk behouden ONDER BEPAALDE OMSTANDIGHEDEN een revolutionaire oriëntatie uit te werken, dwz. zich verplicht kunnen zien een strijd om de macht te ondernemen. GEDURENDE EN NA DE TWEEDE WERELDOORLOG BLEKEN DIE OMSTANDIGHEDEN GEVORMD TE WORDEN DOOR DE BUITENGEWONE ONTWICHTING VAN HET STELSEL DER HEERSENDE KLASSEN EN VAN HET IMPERIALISME EN DE REVOLUTIONNAIRE DRUK DER MASSA'S.

Onder de BUITENGEWONE OMSTANDIGHEDEN, heeft de beweging der massa's die ter plaatse slechts de Communistische Partijen heeft gevonden om zich te kanaliseren, die partijen gedwongen verder te gaan dan hun leiding en vooral dan het Kremlin gewild heeft, en ze heeft ze letterlijk naar de macht gedreven. (++)

(+) "De derde Internationale na Lenin" door Leon Trotsky, hoofdstuk over de Verenigde Staten van Europa.

(++) Ons OVERGANGSPROGRAM voorziet de mogelijkheid van dit geval. Het verklaart: "Toch mag men niet van te voren de theoretische mogelijkheid uitsluiten, dat de kleinburgerlijke partijen, waaronder ook de stalinisten, onder invloed van een geheel ongewone samenloop van omstandigheden (oorlog, nederlaag, financiële ineenstorting, stormachtige revolutionaire massa-beweging, enz.) verder de weg van de breuk met de bourgeoisie op zouden kunnen gaan, dan ze zelf zouden willen."

Door de zwakke weerstand en dikwijls het praktische wegvallen van de vijand (die ^{ge-}demoraliseerd en inwendig ontwricht was) hebben de Communistische Partijen ondanks hun opportunisme (Joego-Slavië, China) kunnen winnen. In andere gevallen is de macht hun toegevallen door het binnentrekken van het Rode Leger (Europese glacis) maar deze werd pas gemonopoliseerd en geconsolideerd na de breuk tussen de Sovjet-bureaucratie en het imperialisme, en het begin van de "koude oorlog".

Derhalve is het aan de macht komen van de Communistische Partijen niet het gevolg van een bekwaamheid van het Stalinisme om voor de Revolutie te vechten EN BRENGT DIT GEEN WIJZIGING IN DE INTERNATIONALE CONTRA-REVOLUTIONNAIRE ROL VAN HET STALINISME, maar het is het resultaat van een buitengewone samenloop van omstandigheden, die hetzij de Sovjet-bureaucratie (geval van het Europese glacis), hetzij bepaalde Communistische Partijen (Joego-Slavië, China) tot de greep naar de macht gedwongen heeft.

In het geval van het Europese Sovjet-glacis was de omverwerping van de economische en politieke macht van het kapitalisme en de installatie van de Communistische Partijen in de regering voor alles het resultaat van de militair-bureaucratische actie van de Sovjet-bureaucratie, waarbij de beweging der massa's een 2e rang (Tsjecho-Slowakije) of bijna geen rol gespeeld hebben. In het geval van Joego-Slavië en van China is de greep naar de macht voornamelijk veroorzaakt door de interne ontwrichting van de vijand en de buitengewone druk van de revolutionaire beweging der massa's.

Ik heb reeds in zekere mate in mijn twee artikelen, in verband met de discussie die wij in de Internationale over de Joegoslavische kwestie gehad hebben ("Over het klassekarakter van Joego-Slavië"; "Joego-Slavië en de rest van het glacis") de problemen behandeld, die betrekking hebben op de betekenis, de oorzaken en de ontwikkeling van de hervormingen, die in het Sovjet-glacis hebben plaats gehad. Ik zal weldra in een speciaal artikel op diezelfde vraagstukken terugkomen.

De problemen, die betrekking hebben op de betekenis, op de oorzaken en de gevolgen van de machtsovername in Joego-Slavië en in China hebben wij reeds behandeld in een serie documenten van de Internationale en in artikelen van kameraden. Van de internationale leiding en van onze secties, waarbij wij het licht lieten vallen op bepaalde belangrijke aspecten: de invloed van de beweging der massa's op de Communistische Partijen, die deze leiden (bij gebrek aan enige andere organisatie), die ze onttrekt aan een volledige discipline onder de Sovjet-bureaucratie; de mogelijkheid en op de lange duur zelfs de onvermijdelijkheid van een oppositie tegen deze laatste naarmate deze Communistische Partijen een eigen massa-basis bezitten, die ze in staat gesteld heeft voornamelijk met eigen middelen de macht te overnemen.

MEN MOET NIET ELKE OVERWINNING, DIE DOOR DE REVOLUTIONNAIRE BEWEGING DER MASSA'S VAN HET KAPITALISME EN HET IMPERIALISME BEHAALD WORDT, OOK AL WORDT DEZE BEWEGING GELEID DOOR COMMUNISTISCHE PARTIJEN, ALS ZUIVER EN ALLEEN EEN OVERWINNING VAN DE SOVJET-BUREAUCRATIE BESCHOUWEN, - DAT IS DE BELANGRIJKSTE LES, DIE WIJ UIT DE JOEGOSLAVISCHE KWESTIE, UIT HET NIEUWE CHINA VAN MAO-TSE-TUNG EN UIT ANDERE IN GANG ZIJNDE AZIATISCHE REVOLUTIES HEBBEN GETROKKEN.

Wanneer men alleen maar het geval van China onderzoekt is men gedwongen, nu, na de Koreaanse ervaring toe te geven, wat ik gedeeltelijk in mijn artikelen over de crisis van het Stalinisme (+) en over de Koreaanse oorlog (++) naar voren heb

(+) "QUATRIEME INTERNATIONALE", Maart-April 1950.

(++) "De Tribune", no. 248.

gebracht, n.l. dat China niet de rol zal kunnen spelen van een simpele satelliet van het Kremlin, maar veeleer van een deelgenoot, die in het vervolg de Sovjet-bureaucratie het medeleiderschap van de internationale Stalinistische beweging zal afdwingen; dat dit medeleiderschap echter een element is van ontbinding van het Stalinisme, dat gebaseerd is op de strikte toepassing van de politiek van de Sovjet-bureaucratie (overeenkomend met de belangen van deze laatste); dat de rol van China bij het inzetten van de oorlog in Korea en zijn gedrag (dat men uitsluitend aan het Kremlin heeft willen beschrijven) veel belangrijker en veel beslissender zijn gebleken dan men had gedacht; dat China zich opwerpt als internationale macht van de eerste orde, dat het oneindig meer mogelijkheden heeft dan bijvoorbeeld Joegoslavie om een onafhankelijke rol te spelen tussen Moskou en Washington; dat dienengevolge de ontwikkeling van China verschillend kan blijken te zijn van die der Sovjet-bureaucratie, en machtige elementen van differentiatie in het Stalinistische kamp zal kunnen brengen.

Het mogelijke vooruitzicht van een oorlog, die uit zou breken voordat het imperialisme wezenlijk de voor zichzelf ongunstige krachtsverhoudingen zou kunnen wijzigen, moet men stellen in het licht van heel deze ervaring en van al deze overwegingen. Een dergelijke oorlog, onder dergelijke voorwaarden uitgebroken, zou, zoals wij reeds aangaven, snel het karakter van een internationale burgeroorlog aannemen, tenminste in Europa en Azië.

Tegenover de pogingen van de bourgeoisie en het imperialisme om de massa's te mobiliseren voor een oorlog tegen de USSR, de "Volksdemocratiën", China en de andere in gang zijnde Aziatische revoluties, en om de Communistische Partijen en hun respectievelijke landen te vernietigen, zouden grote lagen antwoorden met de opstand, de open strijd, de gewapende strijd, de nieuwe Verzetsbeweging, die deze keer echter een veel duidelijker klassekarakter zou hebben. Het is mogelijk, dat door deze reacties der massa's en in de chaos en verbittering, die een dergelijke oorlog snel zou scheppen, verschillende Communistische Partijen zich verplicht zouden zien om, gedreven door de massa's, gedreven door hun eigen basis, een strijd aan te gaan, die de eigen doeleinden van de Sovjet-bureaucratie voorbij zou streven.

EEN DERGELIJKE OORLOG ZOU IN PLAATS VAN DE STRIJD, DIE MOMENTEEL TEN NADELE VAN HET IMPERIALISME PLAATS VINDT, TOT STILSTAND TE BRENGEN, DEZE NOG INTENSIEVER MAKEN EN TOT ZIJN TOPPUNT VOEREN; HIJ ZOU ELK EVENWICHT VERBREKEN, DAARBIJ ALLE KRACHTEN IN DE STRIJD BRENGEN, HET REEDS BEGONNEN PROCES VAN DE SPRONGSGEWIJZE OMVORMING VAN ONZE MAATSCHAPPIJ VERSNELLEN; DAT PROCES ZAL PAS EINDIGEN MET DE INTERNATIONALE OVERWINNING VAN HET SOCIALISME, HET LOT VAN HET STALINISME ZOU JUUST IN DIE PERIODE VAN GIGANTISCHE OMWENTELINGEN GEREGLD WORDEN.

Lieden, die wanhopen over het lot van de mensheid, omdat het Stalinisme nog voortduurt en zelfs overwinningen behaalt, meten de geschiedenis af naar hun eigen kleinheid. Zij zouden gewild hebben, dat heel het proces van omvorming van de kapitalistische maatschappij tot het socialisme zich voltrok binnen de grenzen van hun korte leven, opdat zij beloond zouden kunnen worden voor hun inspanningen voor de Revolutie. Wat mij betreft ik herhaal, wat ik reeds in het eerste artikel, dat ik aan de Joegoslavische revolutie heb gewijd, geschreven heb: Deze overgang zal waarschijnlijk een gehele historische periode van enige eeuwen in beslag nemen, die gevuld zal zijn met overgangsvormen en overgangsstelsels tussen het kapitalisme en het socialisme, die noodzakelijkerwijs ten zeerste afwijken van de "zuivere" vormen en normen.

Ik weet, dat deze verklaring bepaalde kameraden geschokt heeft en anderen als springplank heeft gediend om mijn "revisionisme" aan te vallen.

Maar wij ontwapenen niet. ER IS REEDS EEN EEUW VOORBIJ GEGAAN SINDS HET COMMUNISTISCH MANIFEST EN MEER DAN EEN HALVE EEUW SINDS HET IMPERIALISME "HOOGSTE STADIUM VAN HET KAPITALISME". Het is gebleken, dat de loop van de historie inge-

wikkelder is, bochtiger en langer is, dan in de verwachtingen der mensen, die de rechtmatige verklaarbare neiging hebben de tijdsduur te verkorten, die hen scheidt van hun idealen. De beste marxisten hebben het niet weten te voorkomen noch te ver-gissen, niet in de algemene lijn van de ontwikkeling, maar in de periodes en in de concrete vormen. In de huidige periode is in elk land het strategisch mogelijke doel de Revolutie, de overname van de macht, de omverwerping van het kapitalisme. Maar de machtsovername in een land lost niet het hele vraagstuk op. De voorwaarden voor een vrije ontwikkeling naar het socialisme zijn nog ingewikkelder en nog moeilijker. De voorbeelden van de USSR, van de "Volksdemocratiën", van Joego-Slavië, van China bewijzen het.

Het zou echter eveneens verkeerd zijn het belang te onderschatten van de gemaakte vorderingen op de weg naar de omverwerping van het kapitalisme en de overwinning der wereldrevolutie.

.Zij die geloven op de ongerustheid en de benardheid van sommigen tegenover wat men de overwinningen van het Stalinisme noemt te moeten antwoorden met een verkleining van de objectief revolutionaire betekenis van die feiten zijn verplicht achter een anti-stalinistisch sectarisme tot elke prijs zich te verschansen, dat achter zijn offensieve schijn, nauwelijks zijn gebrek aan vertrouwen verbergt in het fundamenteel revolutionaire proces van ons tijdvak, dat de zekerste waarborg is voor de onvermijdelijke uiteindelijke nederlaag van het Stalinisme, en dat des te sneller verwezenlijkt zal worden, naarmate de omverwerping van het kapitalisme en het imperialisme voortschrijdt, naarmate deze een steeds belangrijker deel van de wereld zal bereiken.

DE ORIENTATIE EN DE GANG VAN ONZE BEWEGING.

Onze huidige fundamentele oriëntatie komt in wezen voort uit de analyse van de periode, waarin wij strijden, UIT HET FUNDAMENTEEL REVOLUTIONNAIRE KARAKTER VAN DEZE PERIODE.

Wij klampen ons niet uitsluitend vast aan één enkele episode van deze periode, hoe belangrijk deze ook zijn mag; wij zeggen niet: NU OF NOOIT; wij beschouwen geen enkele nederlaag als een nederlaag, die de revolutionaire vooruitzichten afsluit. Een revolutionaire beweging laat de jeremiaden over aan de toeschouwers van de strijd en niet aan de deelnemers aan die strijd. Zij steunt vast op de revolutionaire vooruitzichten, die objectief en reëel zijn, en probeert ze zoveel mogelijk te versterken door haar subjectief gewicht.

Zeker, het objectief revolutionaire proces is niet automatisch en men kan zelfs op het ogenblik nu de krachtsverhoudingen zich ten nadele van het imperialisme ontwikkelen, niet categorisch bevestigen, dat de partij definitief gewonnen is. Zeker, het gevaar bestaat, dat een algemene oorlog uitgebreide vernietigingen teweeg brengt en de socialistische wederopbouw van de mensheid nog moeilijker, nog ingewikkelder en nog langer zal maken. Onder deze omstandigheden is de theoretische mogelijkheid van een verval tot barbarij niet uitgesloten.

Zeker, de politiek van de Sovjet-bureaucratie brengt alle tot nu toe verwezenlijkte veroveringen in voortdurend gevaar en kan een nieuwe verandering in de krachtsverhoudingen tengunste van het kapitalisme begunstigen.

Maar wat een werkelijk revolutionaire beweging onderscheidt van een uiteindelijk kleinburgerlijke tendenz is, dat de eerste zijn fundamentele, oriëntatie richt op het doel van de Revolutie en van het Socialisme, van het alternatief van de praktische, reële en niet theoretische mogelijkheden van de periode, deze mogelijkheden naar waarde schat, het revolutionaire proces beschouwt in zijn objectief opklimmende geheel en zich niet verliest in deze of gene tweederangs episode van dit proces.

Sommigen zijn verbaasd geweest of zelfs verontwaardigd over onze plotselinge verandering, zodra de koers van de buitenlandse politiek van Joego-Slavië is gaan afglijden in de richting van de "democratische krachten" van het imperialisme. In werkelijkheid kwam onze verandering met een zekere achterstand op de plotselinge verandering van de Joegoslavische politiek zelf, die optrad onder invloed van de internationale druk, die door de Koreaanse oorlog opgeroepen werd.

De verandering was allereerst een objectieve verandering in de situatie, buiten ons. Hij betekende een nederlaag, hopenlijk een voorbijgaande, voor de Joegoslavisch revolutie. Vanaf dat moment, vanaf die constatering was het voor ons geen zaak meer om te treuren of te talmen en besluiteloos te blijven. In de revolutionaire periode, waarin wij strijden, zullen er zeer veel ups en downs zijn, overwinningen en nederlagen, en wij richten onze fundamentele oriëntatie slechts op de wezenlijke koers van deze periode, die gekarakteriseerd wordt door de groter wordende objectieve vooruitzichten van de Revolutie, die zich ontwikkelt op de ruïnes en de crisis van het kapitalisme en het imperialisme.

De politiek van de Joegoslavische leiders isoleerde en isoleert de Joegoslavische revolutie in de ondersteuning van de proletarische en koloniale massa's om zijn verdediging toe te vertrouwen aan het "democratische" imperialisme, dat Milovan Djilas nu met zoveel ongegeneerdheid ontdekt.

Tussen deze politiek en de onvoorwaardelijke ondersteuning van de strijd van de proletarische en koloniale massa's hebben wij volkomen natuurlijk de tweede term van het alternatief gekozen, die samenvalt met de algemene strijd voor de Wereldrevolutie, waarvan de Joegoslavische Revolutie slechts een ondergeschikte episode vormt. Deze opvatting van onze oriëntatie en van ons gedrag, wordt juist van buitengewone betekenis in deze etappe, die gekarakteriseerd wordt door DE GROOTSTE SPANNING, OOIET GEKEND IN DE INTERNATIONALE KLASSENSTRIJD EN DE GROOTSTE DRUK OOIET OP DE BEWEGINGEN EN DE INDIVIDUEN UITGEOEFEND. Deze druk is ongetwijfeld op het moment oneindig veel groter dan direct na of gedurende de 2e wereldoorlog en HIJ ZAL ZICH NOG VERSTERKEN.

Zonder een principiële en duidelijke lijn, zonder een vastberaden en revolutionaire oriëntatie riskeren wij te vervallen in verwarring en in klein-buregerlijke afwijkingen van allerlei aard die onze beweging ook in het verleden gekenmerkt hebben.

De leidende elementen van onze beweging moeten zich bewust zijn van dit gevaar, van het zo te zeggen in zekere mate onvermijdelijk zijn van dit gevaar. Om die reden leggen wij in de "Thesen over de internationale perspectieven en de beweging van de IVe Internationale" zo de nadruk op de noodzakelijkheid onze programmatische stellingname inzake de USSR, de Sovjet-bureaucratie, de Communistische Partijen en de in gang zijnde koloniale revoluties opnieuw te bevestigen en later te preciseren. De ondervinding van wat zich rond om ons met de verschillende anti-stalinistische tendenzen in de arbeidersbeweging afspeelt, evenals de nog veel belangrijker ervaring van de door de Joegoslavische CP ingeslagen koers toont duidelijk, dat men zonder marxistische oriëntatie over deze problemen - in de huidige periode van buitengewone polarisatie der klassekrachten - onmerkbaar objectief afglijdt naar het vijandige kamp.

Onze beweging is niet van nature "neutraal" tussen wat men de twee blokken noemt, dat van het imperialisme en dat geleid door de USSR, allereerst omdat de neutraliteit altijd objectief één van de antagonistische krachten begunstigt. Er is geen zuivere "neutraliteit". Vervolgens omdat wij in de betrekkingen en vooral in de conflicten van het door de USSR geleide "blok" met het imperialisme het eerste kritisch ondersteunen, terwijl wij het tweede zonder reserve bevechten. Wij ondersteunen de in gang zijnde koloniale revoluties ondanks hun stalinistische of staliniserende leidingen zelfs ONVOORWAARDELIJK in hun strijd tegen het imperialisme. Onze beweging is onafhankelijk van de politiek van Moskou, van de politiek van de

Sovjet-bureaucratie indie zin, dat zij gebonden is door die politiek, zij vereenzelvigd deze politiek niet met die van het internationale proletariaat en van de koloniale massa's, maar zij bestrijdt in tegendeel deze politiek in al zijn voor de wereldrevolutie schadelijke en daaraan vijandige aspecten.

Zonder dat wij al deze vragen opnieuw overdacht hebben, zonder dat wij ze opgehelderd hebben in onze hoofden en ze beter hebben gepreciseerd zal het ons onmogelijk zijn ons in de onmiddellijke toekomst te verbinden met de revolutionaire beweging der massa's, evenals aan de proletarische voorhoede, die in Azië en Europa de Stalinistische of Staliniserende leidingen volgen; het zal ons nog veel meer onmogelijk zijn om in de landen, die deze sterke invloed van die leidingen op de massa's niet kennen, maar waar integendeel een sterke reactionaire druk van de bourgeoisie en van zijn reformistische agentschappen heerts, zoals in de Ver. Staten, in Engeland, in Canada, in Australië, in België, enz, die druk te weerstaan en niet onze duidelijke en vastberaden klasselijnen te laten varen; het zal ons zonder dat vooral onmogelijk zijn in het geval van een algemene oorlog ons correct en efficiënt te oriënteren, teneinde de overwinning van de revolutionaire krachten op het kapitalisme en in de loop van de strijd op de Sovjet-bureaucratie zelf te verzekeren.

In alle gevallen, waarin het sectarische en machanische anti-Stalinisme, dat de leiding met de beweging der massa's heeft verward of dat het tegenstrijdige karakter van het stalinisme, daaronder begrepen de actie van de Sovjet-bureaucratie, niet heeft begrepen, de boventoon in onze organisatie heeft verkregen, heeft dat in onze beweging een praktische ramp teweeg gebracht en geleid tot de volledige politieke en theoretische desoriëntatie. Dat was het geval met sommige van onze bewegingen gedurende de oorlog en bij zijn afloop in Europa. Dat was vooral het geval met sommige stromingen van onze bewegingen in China en gedeeltelijk in Indo-China.

Zullen wij dergelijke vergissingen kunnen herhalen? Zullen wij kunnen leven, zij aan zij naast een revolutie, die zich ontwikkelt en die gewapenderhand het imperialisme bestrijdt en tegelijkertijd, gevoelige, veelal dodelijke slagen toebrengt aan de inheemse bezittende klassen (zoals het geval is met de in gang zijnde Aziatische revoluties) en ons tevreden kunnen stellen met onze oude houding tegenover de Communistische Partijen, die de revoluties leiden, van toen die partijen, zuiver de politiek van het Kremlin toepassend, samenwerkten met het imperialisme en de klassevijand?

Zullen wij de voorbereiding en de mogelijkheid van een algemene oorlog onder ogen kunnen zien en daarbij kunnen verwaarlozen om reeds nu toenadering te zoeken tot de basis van de Communistische Partijen, die in verschillende belangrijke landen van Europa en Azië nog de proletarische en koloniale massa's om zich heen groeppen, die het meest geschikt zijn voor de strijd tegen de oorlog der imperialisten, het meest waardevol in de strijd voor de revolutie?

Hoe zullen wij anders in staat zijn onze strijd te voeren tegen de oorlogsvorbereidingen van het imperialisme, die de strijd betekent voor de ontwapening van en de overwinning op de bourgeoisie door de revolutionaire massa's?

Hoe kunnen wij anders hopen onze verbinding met de revolutionaire krachten te bewerkstelligen, die in die strijd zullen oplaaien en die zich onvermijdelijk in de aanval op het kapitalisme en het imperialisme zullen storten, en ze in de loop van die strijd zelf ook nog tegen de Sovjet-bureaucratie te richten?

Hoe onverwacht, dat op het eerste gezicht ook mag schijnen, de nieuwe verhoudingen, waarin de Communistische Partijen in de Aziatische landen, waarin momenteel een revolutie plaats vindt, zich bevinden, dicteren ons als algemene houding tegenover hen grosso modo, die van een LINKSE OPPOSITIE, die hen een CRITISCHE ONDERSTEUNING Verleent. Dat brengt bij voorbeeld met zich mee, dat onze beweging in China, na de overwinning van Mao-Tse-Tung, in plaats van deze overwinning te negeren en te

verkeleinen en door te gaan de Chinese CP aan te vallen op de basis, die absoluut juist was tijdens de verraderlijke politiek van die partij (toen zij zich onderwierp aan de politieke leiding van de bourgeoisie en samenwerkte met Tsjang-Kai-Sjek), naar mijn mening de volgende taal had moeten spreken tot de Chinese massa's:

DE Chinese CP is aan de macht gekomen gedreven, gedragen door de revolutionnaire beweging der massa's, profiterend van de ver-gaande interne ont-wrichting van de inheemse bezittende klassen en de zwakheid van het imperialisme, en nadat zij verplicht is geweest in de loop van de gebeurtenissen en onder de druk van de massa's, haar politieke lijn, die haar bij de Revolutie in China onderwierp aan de politiek van de bourgeoisie, gedeeltelijk te wijzigen. Dit vormt een belangrijke zege en opent de mogelijkheden tot voorwaarts gaan van de Revolutie en tot zijn uiteindelijke zege door de instelling van een werkelijk democratische macht van de Chinese arbeiders en arme boeren. Want het verzekeren van het proletarisch karakter van de macht blijft het sleutelprobleem van de Revolutie. - Wij, Trotskyisten, die steeds de theorie verdedigd hebben, dat de Chinese revolutie slechts de theorie verdedigd hebben, dat de Chinese revolutie slechts kan overwinnen onder de politieke leiding van het proletariaat en van zijn revolutionnaire voorhoede, zullen de verwezenlijkte veroveringen verdedigen, evenals elke stap, die gedaan wordt in de richting van een democratische macht van de Chinese arbeiders en arme boeren. Wij verlenen kritische steun aan de Chinese CP een aan de regering van Mao-Tse-Tung en wij eisen ons legale bestaansrecht op als Communistische stroming van de arbeidersbeweging.

Een dergelijke verklaring en een dergelijke houding, zouden de kans hebben begrepen te worden door een aantal verstandige elementen van de revolutionnaire voorhoede in China en door elke bewuste proletariër en zou de leiding van de Chinese CP voor het volgende dilemma plaatsen: hetzij ons legale bestaan aanvaarden, hetzij ons tot de illegaliteit dwingen, hetgeen haar bureaucratisch en stalinistisch karakter zou aantonen.

In Europa, waar de Communistische Partijen de proletarische massa's hanteren om het succes van de buitenlandse politiek van de Sovjet-bureaucratie en zijn speciale dpeleinden in elk land te verzekeren, en geenszins strijden voor de Revolutie is de greep naar de macht, is een dergelijke politiek tegenover die partijen natuurlijk uitgesloten. Het is daarentegen een belangrijke plicht voor al onze organisaties, die handelen in landen, waar de meerderheid van de arbeidersklasse de Communistische Partijen volgt, toenadering te zoeken tot de basis van die partijen, zich in elke mogelijke eenheidsfrontactie tegen de oorlogsvoorbereidingen van de imperialisten met die basis te verbinden en hun te wijzen op de revolutionnaire mogelijkheden van deze periode, die de Stalinistische leidingen bewust voor hen verbergen. **DICHTER BIJ DE BASIS VAN DIE PARTIJEN**, dat is in al die landen onze leus, die voortkomt uit de ontleding van de toestand en uit de vooruitzichten.

In de landen, waar het Stalinisme praktisch niet bestaat of een geringe invloed op de massa's uitoefent zullen onze organisaties proberen in de komende jaren de voornaamste leiding van het proletariaat te worden: in de Ver. Staten, in Engeland, in Duitsland, in Canada, in heel Latijns Amerika, in Australië, in Indonesië, misschien in India. Daar, veel meer dan in de landen, waar de Stalinistische invloed nog heerst ligt de **VOORNAAMSTE ONMIDDELLIJKE TOEKOMST VAN ONZE BEWEGING**.

Sommige van die landen spelen een sleutelrol in de internationale situatie en blijven door de stand van hun economische ontwikkeling uitverkoren landen voor de socialistische opbouw: de Ver. Staten, Engeland, Duitsland. De toekomst is in deze landen voor het stalinisme versperd.

De ontwikkeling van onze beweging in de Ver. Staten in het bijzonder zou de hele loop van de internationale arbeidersbeweging beïnvloeden en zou de crisis en de ontbinding van het Stalinisme versnellen.

Andere varianten zijn natuurlijk mogelijk, zoals die, die zich op een bepaald ogenblik voordeed tijdens de opgaande koers van de Joegoslavische revolutie, voor de laatste koerswending van haar leiders. Het is moeilijk precies de vormen te voorzien, waarlangs de versterking van de bewuste revolutionaire stroming zal plaats hebben, en de vormen, die de onvermijdelijke ontbinding en uitschakeling van het Stalinisme zullen aannemen. Het is eveneens moeilijk alle tactische ontwikkelingen te beschrijven, die onze beweging te hulp zal roepen om zich beter met de massa's te verbinden en om voorwaarts te gaan.

Sinds de afloop van de oorlog en vooral sinds het IIe Wereldcongres van onze Internationale heeft onze beweging onmiskenbaar vorderingen gemaakt. Zij komen tot uitdrukking in de besliste breuk van het merendeel van onze organisaties met een illusie van revolutionaire activiteit buiten de werkelijke massa-beweging en haar bijzonderheden in elk land; in het werkelijk bewuste zoeken, zowel door de kaders als door de leden gevoeld, naar de toegangsweg naar de beweging der massa's in elk land of naar belangrijke stromingen daarvan; in het geduldige en methodische en langdurige werk, dat in die stromingen ondernomen wordt om een revolutionaire differentiatie in hun rijen te weeg te brengen, naar de mogelijkheden, gerijpt uit hun eigen ervaring en uit de objectieve voorwaarden; in de voortgeschreden proletarisering van onze organisaties en van hun leidingen, die de zekerste waarborg is voor de toepassing en voor de voortzetting van een dergelijke politiek náár de klasse, mét de klasse.

Die vorderingen zijn mogelijk gemaakt door de betrouwbaarheid van onze theoretische orientatie, door de onverwoestbare heldheid van het Trotskyisme en dankzij het revolutionaire karakter van die periode. De versterking van dit laatste in de komende jaren, de groter wordende revolutionaire vooruitzichten beheersen meer en meer ons revolutionair optimisme en ons absoluut vertrouwen in de toekomst van het Trotskyisme, de bewuste uitdrukking van de Communistische stroming van ons tijdvak.

Januari 1951

Bestelt bij het Secretariaat der RCP, Nieuwe Prinsengracht 47, Amsterdam:

Het OVERGANGSPROGRAM DER IVe INTERNATIONALE	40 cent
HET JOEGOSLAVISCHE VRAAGSTUK (Artikel van M. Pablo over "Joego-Slavië en het glacië" en Res. van het 8e Plenum over "Joego-Slavië en het Stalinisme")	35 cent
HET KOLONIALE VRAAGSTUK (Res. van het 7e en 8e Plenum over China en het Kol. vraagstuk)	35 cent

Of stort het bedrag verhoogd met 5 cent porto-kosten op giro 230984 ten name van Adm. "De Tribune".

Eveneens te verkrijgen:

THE MILITANT, weekblad der SWP,	f1. 3,25 per kwartaal
FOURTH INTERNATIONAL, 2-maandelijks orgaan der SWP	" 1,50 per half jaar
QUATRIEME INTERNATIONALE, 2-maandelijks orgaan van het IEC der IVe Internationale	" 6,50 per jaar

BV ontv. 17/3 van K.B. B10 17/3

0.P.138

AAN HET LOONCONGRES VAN DE E.V.C.

Kameraden.

Hoe de komende regering er ook uit zal zien één ding is zeker, dat het bewapeningsprogramma mede dank zij de steun van de leiders van de P.v.d.A. en het N.V.V. de arbeidersklasse in Nederland in de grootste armoede zal onderdompelen.

Voor bewapening zal in het komende jaar 1500 miljoen worden uitgegeven; de subsidies op de levensmiddelen zullen met 300 miljoen worden verlaagd, terwijl ook het woningbouw-programma sterk zal worden ingekrompen.

Volgens de berekening van "het Parool" (6 Maart) zullen hierdoor de kosten van het levensonderhoud met 5% stijgen en vervolgt "het Parool" het ligt niet in de bedoeling om deze stijging door een loonsverhoging goed te maken.

Na de enorme stijgingen van de textielprijzen en schoenen, zeep enz., komt nu Rome (van het kwartje!) verhoging aan van de suiker, het brood en de margarine.

Afgevaardigden, zo kan het niet langer door gaan!
Hiertegen dient de gemeenschappelijke strijd georganiseerd te worden!

Dat de (komende) regering deze plannen van de bezittende klasse kan doorvoeren wordt vooral mogelijk gemaakt door de steun van de leiding van het N.V.V., dat ruim 400.000 leden georganiseerd heeft.

Kameraden, de stakingen van het vorig jaar hebben ons vooral geleerd, - dat allèen door de grootst mogelijke eenheid - en met eisen waarachter de gehele Nederlandsche arbeidersklasse zich kan stellen - het mogelijk zal zijn de bezitters en hun handlangers een halt toe te roepen.

Is de eis van 5% loonsverhoging de juiste eis?

De kosten van het levensonderhoud zijn na de tweede fooi van 5% met veel meer gestegen dan 5% en zullen na de afschaffing van de laatste subsidies nogmaals met 5% stijgen.

Is de eis van een absolute prijsstop juist?

De prijzen van de belangrijkste grondstoffen en artikelen worden vooral op de wereldmarkt door Amerika vastgesteld. Alleen door subsidies zou de regering de prijzen kunnen handhaven. Maar de laatste subsidies worden nu afgeschaft. De eis van een prijsstop is een eis van het N.V.V. bestuur overgenomen en dient alleen om de arbeiders van de strijd af te houden!

Het eisen van een derde fooi van 5% en prijsstop is absoluut onjuist.

In de eerste plaats dient er een loonbasis gesteld te worden op grond van de kosten van het levensonderhoud nu. Dat zal ongeveer 60 gulden per week zijn. Daarbij dient onvoorwaardelijk bedongen te worden dat dit basisloon steeds aangepast dient te worden aan de prijstijgingen.

De eis van de glijdende loonschaal wordt door de Franse vakbonden (aangesloten bij de C.C.T.) verschillende Engelse en Amerikaanse vakbonden steeds in praktijk gebracht en heeft tot vele successen geleid.

Z.O.Z.

Dit congres dient op basis van deze eisen onderhandelingen voor te stellen aan de leiding van het N.V.V.

In de bedrijven dienen deze eisen met de N.V.V.-arbeiders besproken te worden en ons voorstel aan de leiding van het N.V.V. per manifest bekend gemaakt te worden.

De Rotterdamsche arbeiders (vooral in de haven) georganiseerd in het O.V.B dienen hierbij betrokken te worden. Op basis van de hierboven gestelde eisen dienen ook onderhandelingen met de leiding van het O.V.B. gevoerd te worden.

Voorwaarde voor de gemeenschappelijke strijd is vooral, dat de Rotterdamse en Amsterdamse havenarbeiders - hoe ook georganiseerd - schouder aan schouder moeten staan.

Kameraden, geen stap meer terug!

Tegen de bewapeningsplannen van de bourgeoisie en de regering dienen wij onze gemeenschappelijke strijd te stellen.

Vormt het eenheidsfront tegen de bezitters en de regering!

Voor een basisloon van ZESTIG GULDEN beschermd door de glijdende loonschaal!

GEWENSCHAPPELIJK OPTREDEN VAN N.V.V.-ers, E.V.C.-ers en O.V.B-ers IN DE FABRIEKEN IN DE BEDRIJVEN EN OP STRAAT.

REVOLUTIONNAIRE COMMUNISTISCHE PARTIJ.
(NEDERLANDSE SECTIE VAN DE 4-DE INTERNATIONALE)
AFDELING AMSTERDAM

Leest "DE TRIBUNE", orgaan van de R.C.P.

Verkrijgbaar bij M. FERARIS, Nieuwe Prinsengracht 47/11

(Telefoon 56979)

Om de veertien dagen actuele politieke en vakbondsartikelen.

Op bovenstaand adres alle inlichtingen over de R.C.P.

Wij sturen op verzoek gaarne convocaties van onze openbare discussie vergaderingen.

DE TRIBUNE, per nummer 10 cent, per kwartaal 30 cent.

DE TRIBUNE IN HET GEZIN VAN IEDERE ARBEIDER!

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12 *Den Haag*

31 Januari 1951.

Doss.15/227

Onderwerp: Pamflet R.C.P.

Hierbij wordt toegezonden een pamflet, getiteld:
"Aan de Nederlandse werkers".

Dit pamflet wordt te 's-Gravenhage verspreid door
de afdeling Den Haag van de Revolutionnair Communistische
Partij (R.C.P.). (einde)

3

6. 152
05. 492.1

<i>6. 152</i>
<i>05. 492.1</i>
3 FEB. 1951
ACD/102463

A A N D E N E D E R L A N D S E W E R K E R S .

Het is nu bijna zes jaar geleden, dat de verschrikkelijke oorlog eindigde, en reeds thans is men weer bezig zich in snel tempo op een nieuwe oorlog voor te bereiden. De kapitalistische maatschappij, waarin geproduceerd wordt naar de winst en niet naar de behoefte der brède massa's, kan U geen verzekerd bestaan waarborgen, nog minder vrede en welvaart. Dit kapitalistische stelsel heeft in wezen voor de mensheid afgedaan en moet door een beter vervangen worden. Daarom stellen wij U voor, om met ons de strijd te voeren voor een maatschappij, waarin men vrede en welvaart zal kennen, waar geproduceerd wordt in het belang van ieder. Dit is de socialistische maatschappij, waar de morele en sociale rechten geëerbiedigd zullen worden.

Kunnen wij dat verwezenlijken, dan kan de regering en de bezittende klasse geen oorlog voeren. En dat is wat wij in de eerste plaats thans moeten voorkomen.

De strijd voor de socialistische maatschappij betekent in de eerste plaats: strijd voor de verbetering van de levensomstandigheden der werkende massa's. De vele miljoenen, die nodig zijn voor de bewapening moeten uit deze massa's geperst worden en hun daarom teruggedrukt op een hongerpeil. Naarmate de strijd tegen de oorlog, op deze wijze gevoerd aan kracht toeneemt, zal het de bezitters moeilijker worden hun alles vernietigende oorlog te ontketenen.

De katholieke en protestant-christelijke werkers zullen waarschijnlijk op dit moment nog zeggen, dat dit alles te materialistisch is. Niets is echter minder waar! Is het niet Uw godsdienst die naastenliefde tot grondslag heeft?

De leden van de PvdA zullen aanvoeren, dat de arbeiders nog niet rijp genoeg zijn. In werkelijkheid betekent een dergelijke redenering: het paard achter de wagen spannen. Want zij, die de productiekrachten controleren, zijn in staat de massa's op te voeden. Iets wat in de huidige verhoudingen onmogelijk is. Wil men de mensheid opvoeden in gemeenschapszin, dan moet ook de productie door die gemeenschap beheerd worden. Daarom moet de eerste eis van het werkende volk zijn: **ONT-EIGENING VAN HET PRIVAAT-BEZIT DER PRODUCTIEMIDDELEN!** Noch de PvdA, noch de CPN hebben deze eis gesteld of zijn bereid deze eis onder de massa's te propageren.

Het is bekend, dat de PvdA en KVP, CHU en AR de werkers afhouden van iedere strijd voor een betere samenleving. De leiders van de CPN, die zich tooien met de opschriften "Communist" en "Russische Revolutie" zijn slechts agenten van de Stalinistische bureaucratie en zijn om die reden, ondanks hun radicale frases, niet bereid en in staat de strijd voor een betere maatschappij te leiden. Wij leden van de Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale zijn bereid om met U te spreken over de organisatie van deze strijd. Wij menen niet de enige te zijn die de waarheid bezitten. Wij vragen U slechts naar ons te luisteren en onze woorden te overdenken aan de hand van Uw eigen ervaringen. Ook zullen wij gaarne naar Uw argumenten en ervaringen luisteren.

Wilt gij U op de hoogte stellen van ons program en onze strijd leest dan ons orgaan **DE TRIBUNE**, die één maal per veertien dagen verschijnt en slechts 10 cent per nummer of 65 cent per kwartaal kost.

Doe het nu! Blijft niet langer ter zijde staan!

Afdeling Den Haag.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ

Nederlandse Sectie der VIERDE INTERNATIONALE.

Ondergetekende wenst: Inlichtingen omtrent de Rev. Comm. Partij.

Enige proefnummers van de TRIBUNE

Het OVERGANGSPROGRAM der IVE Internationale.

adres.....?.....Naam.....

Opzenden aan het Secr. der R.C.P. (afd. Den Haag).
W.F. Dolleman, Vreeswijkstraat 689, Den Haag.

I.D. No. 1206.

VERTROUWELIJK.

OP KAART
ACD/ ~~IV~~ B
DAT: 5/1-51
PAR: 948

6.152
05.26

29 OCT. 1950*
21 ACD/ 95291

Hierbij wordt U - wellicht ten overvloede - toegezonden, een afschrift in duplo van een onder de bestuursleden van de R.C.P. verspreid geschrift over de strijd in Korea, de politiek in Joegoslavië en de wereldvrede.

=====
Aan B.V.D.

N^o K.

KOREA, JOEGOSLAVIE EN DE WERELDVREDE

Waar zijn wij aan toe?

31070

Wij, de ondergetekenden, J.Cassou, J.Rogge en K. Zilliacus, hebben sedert het einde van de oorlog in onze respectieve vaderlanden, Frankrijk, de Verenigde Staten en Engeland, steeds hard gestreden tegen de koude oorlog en de bewapeningswedloop, tegen het dode punt in de uitwerking van de vrede en tegen het afglijden naar een ramp. Wij hebben steeds met klem beweerd, dat beide partijen verantwoordelijk zijn voor de huidige situatie en dat de vrede slechts kan worden bereikt door onderhandelingen, tijdens welke beide kampen bereid zouden moeten zijn tot compromissen en tot het doen van concessies.

Ons standpunt is niet gewijzigd. Wij zijn nog steeds van mening, dat in onze drie landen de eerste plicht van hen, die de vrede willen is, zich te verzetten tegen de koude oorlog en tegen de bewapeningswedloop, en de opening te eisen van onderhandelingen ter bereiking van een algehele regeling op basis van het Charter der Verenigde Naties, met de Sowjet-Unie en haar bondgenoten.

De oorlog in Korea heeft op tragische wijze en plotseling duidelijk gemaakt hoe dringend en hoe noodzakelijk het is, dat er overeenstemming bereikt wordt tussen de grote mogendheden, die uit hoofde van hun permanent lidmaatschap van de Veiligheidsraad, gezamenlijk de verantwoording dragen voor de wereldvrede. Als men wenst, dat het Koreaans conflict niet overgaat in een wereldoorlog, moet het beslist beëindigd worden door een overeenkomst, getroffen door de westelijke mogendheden, de Sowjet-Unie en China en moet dit accoord gebaseerd zijn op de beginselen, de oogenmerken en de verplichtingen, die voortvloeien uit het Charter der Verenigde Naties.

Wij geven ons ten volle rekenschap van de verschrikkelijke gevaarlijkheid der huidige situatie en van de zekerheid, dat de versnelde bewapeningswedloop evenals de spanning en het wantrouwen over en weer, er toe zullen leiden, dat ieder geschil tot een crisis en iedere crisis tot een gevaar voor de wereldvrede zal worden. Tenzij het tijdig wordt verlaten, zal het politiek beginsel van het evenwicht der krachten evenals de bewapeningswedloop er nogmaals, als steeds in de geschiedenis, uiteindelijk toe leiden, dat de mensheid in de oorlog wordt gestort. Maar wij geloven niet, dat zij, die verantwoordelijk zijn voor de buitenlandse politieke - en dit geldt zowel voor de Sowjet-Unie als voor de Verenigde Staten, een wereldoorlog wensen. Wij zijn er zeker van, dat hun volkeren vrede wensen.

Daarom hopen wij, dat het Koreaanse conflict geregeld zal worden door tussenkomst van de Verenigde Naties, met actieve medewerking van de Sowjet-Unie en China zowel als van de westelijke mogendheden. De enige mogelijke basis voor een regeling is de eerbiediging over en weer door beide partijen van de in het Charter der Verenigde Naties opgenomen verplichting om niet tussen beide te komen, in de binnenlandse aangelegenheden van andere Staten. Een accoord van de mogendheden ter zake van het Verre Oosten werpt onmiddellijk de vraag op, van een andere overeenkomst eveneens door hen gesloten langs de weg van onderhandelingen en compromissen betreffende het Midden-Oosten en Europa. Daarom kan het Koreaanse conflict, als het niet de aanvang is van de derde wereldoorlog, door onderhandelingen over een algehele regeling, tot het begin van het einde van de koude oorlog worden.

De specifieke vraagstukken, die de grote gewapende kampen in Europa, in Azië en in de Verenigde Naties verdeeld houden, zijn in wezen niet moeilijk op te lossen. Wat ze tot dusverre onoplosbaar maakte, is de omstandigheid, dat zij telkens weer het vraagstuk van de verschillende houding der Verenigde Staten en der Sowjet-Unie ten opzichte van het communisme opwierpen. Dit probleem ligt ten grondslag aan de oorlog. De Verenigde Staten neigen er toe, agressie te vereenzelvigen met communisme en dat komt, omdat zij menen, dat alle ernstige maatschappelijke en coloniale moeilijkheden, in welk deel der wereld zij ook optreden, hun oorsprong nemen in het gestook der communistische partijen. Zij beschouwen de communistische partijen als agenten van Moskou en de communistische regeringen als opgedwongen aan de volken en met geweld door de Sowjet-Unie gehandhaafd.

De Sowjet-Unie neigt er toe om iedere weigering van welke communistische partij ook om haar orders bij de Sowjet-leiders te halen, gelijk te stellen met agressie. Dit komt, omdat zij het proletarische internationalisme vereenzelvigt met toewijding jegens de Sowjet-Unie en de toewijding jegens de Sowjet-Unie met algehele en ongeroepelijke aanvaarding van de voorrang van het Politieke Bureau der Communistische Partij der USSR. Elk harer maakt politieke gevolgtrekkingen overeenkomstig de eigen visie op de situatie en handelt dienovereenkomstig.

De Amerikaanse politiek bestaat in de grond der zaak hierin, dat zij het recht opeist om te interveniëren in de binnenlandse aangelegenheden van andere staten met het doel het communisme te bestrijden. Anderzijds bestaat de Sowjet-politiek hierin, dat zij het recht opeist om te interveniëren in de binnenlandse aangelegenheden van andere staten met het doel er de communistische partijen te kunnen leiden.

Deze concurrerende aanspraken zijn even weinig in harmonie met het Charter der Verenigde Naties als zij overeenigbaar zijn met de handhaving van de vrede. Ieder kamp, beweert, dat zijn politiek beslist noodzakelijk is voor de verdediging tegen de politiek van de ander, die hij als vastgelegd en onbeweeglijk beschouwt en die hij door onderhandelingen of tegenmoetkomendheid niet wijzigbaar acht. Als beiden gelijk zouden hebben, zou een overeenkomst van "leven-en-laten-leven" tussen de kapitalistische en communistische wereld onmogelijk en de oorlog onvermijdelijk zijn. Gelukkig hebben beide ongelijk. Het allesoverheersende moment in beider politiek is de vrees voor de ander. Vermindering van eisen bij de een zou een overeenkomstige wijziging bij de ander met zich brengen. Beider politiek moet aan kant worden gedaan, wil de mensheid de vrede deelachtig kunnen worden.

Daarom is het geval Joegoslavië van zo opmerkelijk belang en van zo grote betekenis. Joegoslavië is geworden tot een internationaal sterkmachtig centrum wegens de scherpste van het conflict, dat dit land tegenover de Sowjet-Unie en haar bondgenoten stelt. Dit conflict brengt scherp de fundamentele kwestie naar voren, die de oorzaak is van de kloof, die Oost en West scheidt. Tevens biedt de Joegoslavische situatie gelegenheid om een oplossing voor dat probleem te vinden en aldus om de voornaamste hinderpaal voor een wereldregering uit de weg te ruimen.

De feiten en het probleem.

Wij hebben alle drie en onafhankelijk van elkaar nadat het conflict met de Sowjet-Unie was uitgebroken Joegoslavië bezocht en wij hebben, toen wij in dit land waren, voldoende gezien om in staat te zijn, ons een denkbeeld van de toestand te vormen. Wij zijn alle drie, elk voor zich, tot de sletsem gekomen, dat het Sowjet-Joegoslavisch conflict principiële kwestie raakt, die in het hart liggen van de tegenstelling betreffende de koude oorlog en dat dit niet mag worden verwaarloosd, als men nagaat hoe het met het probleem van de vrede is gesteld. Wij achten het, daar wij ieder

in zijn land en op het internationale plan sedert tal van jaren actief hebben deelgenomen aan de strijd voor de vrede, onze plicht openlijk te verklaren, waarom wij van oordeel zijn, dat de strijd voor de vrede, zo hij met succes bekroond zal worden, de feiten, die samenhangen met het Sowjet-Joegoslavische conflict, eerlijk onder de ogen moet zien en er moedig de juiste politieke conclusies uit moet trekken. Wij wensen de aandacht te vestigen op de dringende noodzakelijkheid voor de beweging ten gunste van de vrede om in het geval van het conflict tussen de Verenigde Staten en de Sowjet-Unie, helderheid, werkelijkheidszin, moed en onafhankelijkheid aan de dag te leggen op het stuk van het communisme, opdat aan de mogelijkheid van een algehele regeling der Koreaanse kwestie zo snel mogelijk onderhandelingen ter bereiking van een algehele regeling kunnen worden verbonden.

Allereerst de feiten: Joegoslavië is een staat, geregeerd door een communistische partij middels een Volksfront op brede basis en een gekozen parlement. Joegoslavië bouwt het socialisme op marxistisch-lenistische grondslagen op. De industrie werd genationaliseerd en de landbouw gecollectiviseerd, en zulks sneller dan in andere socialistische Staten. Het Vijfjarenplan wordt uitgevoerd ondanks de grote schade, veroorzaakt door de Sowjet-Cominformistische boycot. Het regime, dat in zijn conflict met de Sowjet-Unie een beroep doet op het beginsel van het zelfbeschikkingsrecht der volkeren in zijn verzet tegen het autoritair beginsel, wordt er door de innerlijke logien der situatie toe gebracht, meer en meer als integrerend deel van de socialistische maatschappij, die het bezig is op te bouwen, de politieke vrijheid en de democratie zoals zij worden begrepen door die mannen in het Westen, die waarlijk gesteld zijn op de democratie en vrijheid, naar voren te brengen.

In internationale aangelegenheden is de Joegoslavische regering gekant tegen blokvorming en allianties en steunt zij op het Charter der Verenigde Naties, inzonderheid op de beginselen van gelijkheid, van non-interventie in de binnenlandse aangelegenheden en van vreedzame regeling van alle geschillen. Zij heeft geen enkele politieke of militaire verplichting aangegaan jegens, noch enige economische concessie gegeven aan een der Westerse mogendheden. Zij heeft in de Verenigde Naties een onafhankelijke politiek gevolgd, waarbij zij vaak eigen voorstellen ter tafel bracht en haar stem vaker in gelijke zin als de Sowjet-Unie dan als de Westerse mogendheden uitbracht. De Joegoslavische leiders hopen, dat zij, hun onafhankelijk~~heids~~ status voor onbepaalde tijd zullen kunnen handhaven op grond van wat zij noemen de "tegenstrijdigheden" in de huidige situatie, wegens de natuurlijke rijkdommen van hun eigen land, op grond van de moed en de eendracht van hun volk en de waarde van hun nationale kaders. Zij betogen in het bijzonder, dat, hoewel de Sowjet-leiders op het ogenblik Joegoslavië vijandig gezind zijn, het feit alleen van het bestaan der Sowjet-Unie als socialistische wereldmacht alsmede van andere socialistische staten Joegoslavië in een sterker positie brengt dan het geval zou zijn, indien dit land de enige socialistische staat ter wereld zou zijn. De vraag waarom het conflict draait, is eenvoudig, en wel of de Communistische Partij der Sowjet-Unie al dan niet gebruik zal maken van de macht van de Sowjet-Staat om de Joegoslavische Communistische Partij te dwingen, haar leiders te zuiveren en te disciplineren en om haar organisatie en politiek zo te wijzigen, dat zij in overeenstemming zullen zijn met de Sowjet zienswijze.

De leiders der Communistische Partij der Sowjet-Unie, die tevens de leiders der Sowjet-regering zijn, betogen niet slechts, dat het de plicht der Joegoslavische Communistische Partij is om hun raad te aanvaarden, maar bovendien pogen zij dit betoog kracht bij te zetten met alle middelen behoudens de oorlog, en vooral met economische boycot, gedeeltelijke verbreking der diplomatieke relaties, opzegging van verdragen van vriendschap en bondgenootschap en officiële propaganda over alle radiozenders van de Cominform, die het Joegoslavische volk opwekken om zijn regering ten val te brengen. De andere communistische partijen

keuren deze aanspraak en de gebruikte methoden om Joegoslavië te dwingen, zich te onderwerpen, goed.

Een bijzonder weerzinwekkende trek in de propaganda der Cominform is het voortdurende gezanik over het thema, dat Joegoslavië speelbal en militaire basis zou zijn geworden van het Anglo-Amerikaanse imperialisme, dat het wapens en officieren van het Westen zou krijgen, zich zou voorbereiden op een aanval, enz.... In enige dezer officiële uitzendingen werd Joegoslavië zelfs met Korea vergeleken en het dreigement geuit, dat zijn "agressie" jegens zijn buurlanden even hard zou worden gestraft als de "agressie" der Zuid-Koreanen tegen de Noord-Koreanen. Men beweert zowel in het Westen als in Joegoslavië, dat deze oorlogspropaganda vergezeld gaat met troepenconcentraties en concentraties van voorraden en uitrusting op plaatsen nabij de Joegoslavische grens in de aangrenzende Cominformlanden en vooral in Bulgarije.

Deze laatste bewering kan noch ontkend noch bevestigd worden daar de regeringen der buurstaten van Joegoslavië, en zulks in tegenstelling tot wat de Joegoslavische regering zelf doet, vreemdelingen niet toestaan, ter plaatse een onderzoek in te stellen naar die beschuldigingen.

Maar wij merken op, dat:

a) De regering de uitnodiging steunde van het Joegoslavische Comité voor de Vrede aan de vredesorganisaties, met inbegrip van de voorstanders van de vrede van andere landen om een bezoek aan Joegoslavië te brengen en zich er zelf rekenschap van te geven, of de beweringen van de Cominform onjuist of waar zijn, zoals, bij voorbeeld, de bewering, dat Joegoslavië andere mogelijkheden zou toestaan, zijn militaire, marine of luchtbasis te gebruiken, of wel, dat het hun toestaat, voor eigen rekening dergelijke bases aan te leggen, dat Joegoslavië enige politieke of militaire overeenkomsten met het Westen afsloot of bezig is af te sluiten, of dat Joegoslavië zich gereed maakt om zijn burenen aan te vallen (of wel dat het economische concessies aan vreemdelingen heeft verleend, of bezig is te verlenen, of dat het terugkeert tot het kapitalisme, fascistisch wordt, concentratiekampen inricht enz...enz...)

b) Overal waar zodanige beschuldigingen voldoende nauwkeurig waren, om ter zake een verificatie mogelijk te maken, is ter plaatse gebleken dat zij gefundeerd waren, niet anders dan kwaadwillige bedrijsels, gerechtelijke verbeeldingsproducten.

Na op deze dingen de aandacht te hebben gevestigd, willen wij nog een plechtige waarschuwing doen horen: Dat een poging om Joegoslavië ~~in te vallen~~ binnen te vallen, onder welk voorwendsel dan ook, niet zou uitlopen op een snelle verplettering, op een pacificatie van het land, op de aanvaarding van het voldongen feit door de overige wereld.

Zo'n poging zou stoten op een langdurige en harde weerstand, op een partisanenoorlog, enz... die de wereld hoogstwaarschijnlijk in de derde wereldoorlog zou storten. De Joegoslavische regering, haar Communistische Partij en haar volk verwerpen internationale betrekkingen van de soort zoals de Sowjet-Unie die zou willen opleggen. Zij zeggen, dat die geen enkel verband houden met de leer van Lenin over de betrekkingen tussen socialistische staten noch met het Charter der Verenigde Naties, noch met de handhaving van de vrede.

Politieke conclusies

Wij zijn van oordeel, dat de Joegoslaven gelijk hebben met hun onafhankelijkheid te verdedigen en dat de Sowjet-Unie haar aanspraak op het geven van leiding aan de Communistische Partijen der andere landen moet laten vallen, als de wereld in vrede wil leven. Maar wij erkennen, dat het argument, dat de Communistische Partij van de USSR naar voren brengt om haar aanspraak door de andere communistische partijen te doen aanvaarden, voor alles berust op de noodzakelijkheid van een gezamenlijke eigen verdediging tegen de Amerikaanse politiek van provocatie tot oorlog tegen die communistische partijen door inmenging in de binnenlandse aangelegenheden hunner landen. Ook deze aanmatiging is in strijd met de geest van het Charter en onverenigbaar met de vrede.

Wij geloven, dat het moedige standpunt van Joegoslavië de mogelijkheid schept voor een voorstel tot onderhandelingen voor een algehele regeling, waaraan dan de voorwaarde van het prijsgeven van beide aanspraken ten grondslag zou moeten liggen. De Sowjet-Unie en de Cominformstaten zouden moeten worden uitgenodigd om op te houden met hun campagne tegen Joegoslavië en om weer normale economische en diplomatieke betrekkingen met dat land op te nemen. Dit zou in feite betekenen, dat de Joegoslaven de legitimiteit van hun aanspraak om in het genot te blijven van zelfbeschikkingsrecht zouden hebben gegrondvest en dat dit recht door alle communistische partijen zou zijn erkend.

Zij zouden weldra dit recht ook voor zich zelf opeisen, vooral indien een regeling tussen Oost en West de voornaamste oorzaken van haar samenhang met de bolsjewistisch Communistische partij der Sowjet-Unie en derzelfver aanspraak, dat haar oordeel en haar leiding het zwaarst moet wegen zou hebben afgeschafft. Men mag niet vergeten, dat de Sowjet-politiek jegens Joegoslavië, omdat zij principiële kwesties raakt, die ten grondslag liggen aan het conflict tussen de beide grote gewapende kampen naar het oordeel der partijgangers van de Cominform in het algemeen een offensieve tactiek zijn in het kader van een defensieve strategie jegens het Westen. Zodra de grond voor deze defensieve strategie verdwenen zal zijn, zal er geen geldige, toelaatbaar of zelfs maar plausibele redenmeer zijn om die offensieve tactiek in stand te houden.

Daartegenover, en gelijk met de verzoenende houding der Sowjet-Unie, zouden de Westerse mogendheden de communistische partijen als een binnenlandse aangelegenheid hunner respectieve landen moeten beschouwen en niet langer als een aangelegenheid van internationale orde. Dit zou de afschaffing van iedere discriminerende politieke gedragslijn of anti-communistische interventie der internationale bepalingen betekenen en voorts de behandeling der Europese en Aziatische hoofdproblemen op basis van volledige samenwerking met de Sowjet-Unie en China. Het apparaat der Verenigde Naties en de verplichtingen, die het lidmaatschap dezer organisatie met zich brengt, zouden ten tijde van een zodanige regeling ten volle moeten worden benut.

Wij zijn van oordeel, dat deze manier van beschouwing van het probleem van de vrede op redelijke wijze rekening houdt met de problemen, die worden opgeworpen door de samenhang en de wisselwerking van de grote koude oorlog Oost-West en de kleine Sowjet-Joegoslavische koude oorlog. Zij geeft een antwoord op de vrees van het Westen, dat de communisten agenten van Moskou zouden zijn evenals op de vrees der Sowjet-Unie, der Socialistische staten en der West-Europese communistische partijen, dat zij het slachtoffer zouden zijn van interventie der V.S. Zij berust op de noodzaak voor beide partijen om concessies te doen en hun betrekkingen in woord en daad te baseren op het Charter der Verenigde Naties.

-Wij-

Wij hopen dat zij grote, steeds grotere delen der publieke opinie in onze respectieve landen zal winnen.

Wij geven hier uitdrukking aan onze vaste overtuiging, dat de vriendschap en de samenwerking tussen onze volken en die van Joegoslavië, en inzonderheid dat het begrip en de steun van de progressieve Westerse opinie voor de internationale positie van Joegoslavië, voor zijn democratische oogmerken en het op maatschappelijk gebied tot stand gebrachte in Joegoslavië op nuttige wijze de zaak van de vrede zullen dienen.

Augustus 1950.

Jean CASSOU

John ROGGE

Koni ZILLIACUS

91515

UITGEBOKT

Mg 1072

1

VERTROUWELIJK

Oproep der R.C.P. aan stakende arbeiders.

Hierbij heb ik de eer Uwe Excellentie te doen toekomen een oproep aan de stakende arbeiders te Amsterdam, welke oproep tijdens de jongste stakingsacties werd verspreid door de afdeling Amsterdam der Revolutionair Communistische Partij. (Nederlandse Sectie der IVe Internationale).

HET HOOFD VAN DE DIENST.

Aan:

Z.E. de Minister President.

Z.E. de Minister van Binnenl.
Zaken.

Mr L. Rinthoven.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE
PARTIJ — Nederlandse Sectie van de IVe Internationale.

28 AUG 1950
ACD/ 91515

Aan de stakers in Amsterdam!

Kameraden,

Voor het eerst sinds lange tijd staat een breed front van Amsterdamse en Rotterdamse arbeiders weer in gemeenschappelijke strijd. De Amsterdamse bouwvakarbeiders, de Amsterdamse taxi-chauffeurs, de arbeiders van Publieke Werken, de Rotterdamse en Amsterdamse havenarbeiders, hebben hiermee het juiste antwoord gegeven aan de regering, die door zakken-rollerij als de devaluatie, en door middel van steeds scherpere tarieven, alleen de belangen dient van de portemonnaies van de patroons. Maar niet alleen zakken-rollerij en jaagstroom gebruikt de overheid. De "democraten" hebben halmen, politie-knuppels, sten-gum, jeeps motoren en overval-wagens de straat op gestuurd met maar één doel: de staking te breken. In het Rotterdamse havengebied zijn "samenscholingen" van meer dan drie personen verboden; daarmee zijn de Rotterdamse haven tot een soort van "Sperr-gebiet" van de politie-knuppel geworden. De Amsterdamse Unie-bestuurders van bouwvak weigeren verdere uitkering en dwingen de arbeiders weer aan het werk, waar zij "beschermd" zullen worden door politie en marchaussee. Ook zij hebben maar één doel: de staking te breken. De politie-honden huilen allemaal één wijs: "het is geen "bonafide" staking, maar een "politieke" staking." Alsof het niet juist het optreden van de politie is, waardoor de politieke macht van de heersende klasse zich in de stakingen mengt. Alsof het niet de botte leonstop-politiek van de regering is, die met haar "rijksbemiddelaars" elke eis in de prullemand stoppt en elke staking de nek probeert om te draaien, waardoor zij elk stuk strijd automatisch maken tot een strijd tegen de Rijksbemiddelaars en tegen de leonstop. Tegen deze politiek van leonstop, Rijksbemiddelaars en gummi-knuppel stellen de arbeiders hun eigen politiek: die van de gemeenschappelijke strijd, de strijd tegen de honger, de strijd ook voor de verdediging van het stakingsrecht, de strijd tegen de gummi-knuppel in de bedrijven. In deze strijd moet één ding vaststaan: wij laten ons niet intimideren, en vooral: GEEN AMSTERDAMSE ARBEIDER WERKT ONDER POLITIE-TOEZICHT!!

EEN STAKING, EEN LEIDING, EEN EIS!

Verschillende stakingen zijn er aan de gang, en elke groep die staakt steunt daardoor automatisch de andere. Want hoe breder het stakingsfront, hoe moeilijker het werk van de stakingsbrekers. Maar om tot vaste eenheid te komen is het een eerste eis, dat alle stakingen zoveel mogelijk verbonden worden. Wij mogen de reactie niet de kans geven, ons één voor één af te slachten, maar wij moeten gezamenlijk naar de overwinning. Daarom moet er naast de stakings-comité's één centrale stakingsleiding komen. Daarom moeten alle stakingen verbonden worden door EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EIS. ALLE STAKINGEN HEBBEN IN WEEZEN HETZELFDE DOEL: het doorbreken van de dictatuur van de Rijksbemiddelaars over de arbeidersklasse; het doorbreken van de honger-politiek, het doorbreken van de leonstop.

Volgens officiële gegevens zijn de prijzen sinds de devaluatie met ruim 10% gestegen. De Rotterdamse havon-
arbeiders gaven het voorbeeld en eisten in overeen-
stemming daarmee: EEN LOONVERHOOGING VAN 10%! De
Amsterdamsse arbeiders volgden, en maakten hun eisen ge-
lijk aan die van hun Rotterdamse kameraden. Daarmee
werd de eenheid machtig versterkt! Het is de taak van
de andere stakende groepen, het hunne hiertoe bij te
dragen, en de eis, die alle arbeiders bindt:

10% !

tot hun hoofdeis te maken.
ALLEEN OP DEZE WIJZE KAN BINNEN HET STAKINGSFRONT DE
ONVERBREKELIJKE EENHEID GEHANDHAAFD WORDEN, ALLEEN VOOR
ZO 'N ALGEMEEN EIS KUNNEN VERDERE GROTE GROEPEN ARBEIDERS
ZICH AANSLUITEN, en zodoende kan men komen tot!

het algemene offensief tegen de loonstop!

Kameraden!

Het algemene offensief tegen de dictatuur der
Rijksoverheid, tegen de loonstop, is de leuze die de
Revolutionnaire Communistische Partij en haar orgaan "De
Tribune" jarenlang propageerden. Onze kameraden die in de
staking betrokken zijn, doen hun plicht, zowel in Amsterdam
als in Rotterdam. De R.C.P. (Nederlandse Sectie van de
Vierde Internationale), acht het haar natuurlijke plicht,
alle steun aan deze strijd te verlenen. De leuzen van het
ogenblik zijn:

NIEEMD WERKT MET EEN GURMCKINUPPEL IN DE RUG!

**UITERKIDING VAN DE STRIJD TOT EEN ALGEMEEN
OFFENSIEF TEGEN DE LOONSTOP!**

VOOR EEN STAKING: EEN LEIDING EN EEN EIS:

**DOORBREK DE LOONSTOP, VOOR EEN LOONS-
VERHOOGING VAN 10 % VOOR ALLE ARBEIDERS!**

**REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ
Afdeling Amsterdam.**

**(P/a N. Forares,
Nieuwe Prinsengracht 47 II)**

UITTREKSEL

Uit : OD 262

Naam: Revolutionnaire Partij (Openbare vergaderingen)

Voor : OD 138

Naam: Revolutionnair Communistische Partij

Ag. nr: 86379

Afz. : vert. 12

Datum: 31-5-5-

Aard van het stuk: districtsconferentie R.C.P.

In de middag bijeenkomst werd door Theo Wieringh een voordracht gehouden betreffende de verhouding van de 4e Internationale en Yougo-Slavie. Een jaar geleden, aldus spreker, wilde men aan het Yougo-Slavische gezantschap ~~gezantschap~~ niets te maken hebben met Trotskisten. Op een verzoek om een onderhoud van de R.C.P. werd niet gereageerd, korte tijd geleden heeft er echter een onderhoud plaats gevonden, waarbij de vertegenwoordigers van de R.C.P. zeer goed werden behandeld. Dit onderhoud heeft enige uren geduurd.

Er is afgesproken, dat de R.C.P. zal zorgen voor het samenstellen van brochures en h het laten drukken en verspreiden van propaganda materiaal. De kosten hiervan zullen worden betaald door Yougo-Slavische gezantschap.

Uitgetr. door: NV

Op aanwijzing van: B.

Datum: 23-6-50

Verslag besloten districtsconferentie R.C.P.,
gehouden te Den Haag op 21-5-50.

Van Tijn, Th. beantwoordt de sprekers en zegt dat de plannen aangaande Joego-Slavië pas in het begin van het jaar zijn. Niettemin kan vast met het werk worden begonnen. Hij wijst zover zijn dat wij kunnen zeggen dat het comité in deze vorm is en wij mensen hebben, die willen vertrekken, maar dan kunnen wij de Joego-Slavische legatie aankloppen. De rest komt dan vanzelf. Uitnodigingen voor een bezoek aan Joego-Slavië zullen aan al de vakorganisaties worden gezonden. Spr. doet een beroep op de leden van het O.V.N. ook daar de Joego-Slavische zaak goed te verdedigen.

↳ bij

De mededelingen omtrent Joego-Slavië moeten strikt geheim blijven; niets mag er op wijzen dat wij de Joego-Slavische actie op touw zetten. De C.P.N. zou van deze wetenschap gebruik kunnen maken.

Feraren, M. zegt, dat door samenloop van omstandigheden de R.C.P. steeds met financiële tegenslagen te kampen heeft. Een plan maken is niet moeilijk, maar de uitvoering hangt af van de financiën. Spr. zegt, dat de leden zich moeten houden aan de partij-discipline en niet op eigen houtje een verkiezingsactie mogen gaan voeren. De afdelingen moeten werken aan de hand van het RCP-programma. In enkele gevallen kunnen uitzonderingen worden gemaakt. Overigens wordt niets gedaan zonder dat eerst overleg met het partijbestuur is gepleegd. Spr. zegt toe in het overleg met de Socialistische Unie enige soepelheid te willen betonen.

Dranth, H. zegt, dat de 2e druk van de brochure "De 4e Internationale" nog niet is uitverkocht en dat de RCP-centen, welke hierin zitten, er uit moeten komen. Spr. noteert voor diverse afdelingen 150 stuks en sluit te 17.30 uur de conferentie af.

afdrift
150
C.O.D.

75

B
05.1-0
VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

14 maart 1950. 06. 1950
09. 13. 1951

Doss.15/191

Onderwerp: Manifest v.d.R.C.P. (Havenarbeiders Amsterdam)

Datum ontvangst bericht: 9 maart 1950

Tevens bericht gezonden aan: I.D. Amsterdam

Hierbij wordt toegezonden afschrift van een manifest van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.), hetwelk zal worden verspreid onder havenarbeider te Amsterdam.

(einde)

3

UITTREKSEL	
UH	: 00.16.12
Ag.no.:	81.7.8.1
Voor	: 00.13.8.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ 4e Internationale

Aan de havenarbeiders van Amsterdam.

Nog geen vijf jaar na het einde van de tweede wereldoorlog, nog vóór de troepen uit Indonesië terug zijn, die tegen de wil van de Nederlandse arbeiders in de twee koloniale oorlogen zijn geworpen, terwijl de wereld nog bloedt uit vele wonden, is de voorbereiding van een derde wereldoorlog in volle gang.

Tengevolge van het Atlantisch Pact zullen binnenkort de wapenen uit Amerika worden aangevoerd en men wil ook de Nederlandse havenarbeiders deze wapenen laten lossen.

Wat in de allereerste plaats in Uwgedachten zal komen is de vraag: Hoe is 't mogelijk, zo kort na zo'n ontzettende wereldslachting.

Wat zijn de oorzaken, dat de bourgeoisie in een dergelijke korte tijd weer in staat is een nieuwe oorlog aan de orde te stellen? De vijf afgelopen jaren bevatte bittere lessen. Want wie zich de situatie van '45 en '46 herinnert, begrijpt dat de bourgeoisie er in geslaagd is de kracht te verzamelen om weer tot de aanval over te gaan.

Hoe was de situatie vlak na de oorlog? Laten we ons eerst in 't kort tot Nederland bepalen. In de oorlog had de Nederlandse bourgeoisie vanuit Londen de arbeiders een paradijs beloofd. In 1945 en 1946 berepen de meeste arbeiders, dat het bedrog was. Zij stroomden met tienduizenden in de S.V.C., die een massa-organisatie werd.

Havenstaking in Rotterdam, gevolgd door de grote Haven- en Zeeliedenstaking. Overal dreigen de stakingen, o.a. van de mijnwerkers. Een sterke strijdwil is aanwezig.

In andere delen van Europa, Frankrijk en Italië is de geestdrift en de strijdwil nog groter dan in Nederland. In heel Europa willen de arbeiders afrekenen met de bourgeoisie, de bezittende klasse.

Er is een revolutionaire situatie!

De heersende klasse van Europa stond voor de taak, deze revolutionaire stemming van de arbeidersklasse te demoraliseren en te breken met geweld? Dat was in de eerste fase van deze situatie een onmogelijkheid. Met de sociaal-democratie, die had het vertrouwen van het grootste deel der arbeidersklasse verloren, zeker in Italië en Frankrijk. De bourgeoisie beschikte in deze, voor haar zo critieke periode, echter nog over andere handlangers, die haar van haar ondergang wilde redden, dezen bezaten het vertrouwen der arbeiders wel!

De Stalinisten. Zij hebben de Europese bourgeoisie toen van de ondergang gered!

Overal traden in deze revolutionaire situatie de Stalinistische partijen als predikers van de klassevrede op. Zij hebben, zodoende, het kapitalistische regime in Italië en Frankrijk gered van omverwerping door de arbeidersklasse. De opbouw van het kapitalisme werd weer de leuze was: Opbouwen. Organiseren. Producteren.

Staken was onverantwoordelijk. Werken in tarief en stakingsvrij zijn de methodes om tot een beter levenspeil te getaken. Dit is de leuze van de arbeiders van Amsterdam, door hun klassebewustzijn. In september 1946 algemeen het werk neerlegden, als protest tegen de uitzending van de 7 December-divisie naar Indonesië, werd de kruiper Gortzak op het Waterlooplein naast de Commissaris van de Koning van Amsterdam, op een kar om de arbeiders toe te reppen, dat ze aan het werk moesten gaan.

Dit is een van de vele manieren, waarop de Stalinisten in de hele wereld, de arbeiders naar de nederlaag hebben gewerd. Het is de oorzaak geweest! Daarom heeft het Imperialisme vandaag de derde wereldoorlog no. 3 voor te bereiden!

Wanneer de Stalinistische partijen van Frankrijk, Italië, België, Holland enz. de arbeidersklasse niet verraden hebben, is de arbeidersklasse als overwinnaar uit deze revolutionaire strijd gekomen zijn. Het Amerikaanse Imperialisme zou dan ook van de

nooit in staat geweest om wereldoorlog 3 voor te bereiden. Toen de Stalinisten het vuile werk gedaan hadden en zij overbodig geworden waren voor de bourgeoisie, kregen zij een schop onder hun achterwerk en werden als ministers en wethouders afgedankt! Na deze afdanking zijn de heren "links" geworden. Dat het nu door hun verraad veel moeilijker geworden is om de massa's tegen de oorlogsvoorbereiding te mobiliseren, daar bemoeien deze bureaucraten zich niet mee.

De arbeidersklasse zal opnieuw in beweging komen en de lessen en ervaring opgedaan met het Stalinisme zullen niet voor niets geweest zijn. Maar ondanks het feit, dat de omstandigheden moeilijker zijn, begrijpt hij waarom het gaat.

Deze wapenen zijn tekenen van wereldoorlog 3!! Uw klasse-instinct zegt u wat te doen: **DE WAPENS NIET LOSSEN!!!!**

Hoe bereiden we nu echter concreet de actie tegen het lossen van de wapens voort? Welke moeilijkheden moeten wij overwinnen?

Voor het verenigde Amerikaanse, Engelse, Franse, Belgische en Nederlandse kapitaal is er alles aan gelegen om de wapenen wel hier te krijgen. Zij zullen niet terug schrikken voor een beslissende krachtproef. Dat betekent, dat wanneer hij besluit geen wapens te lossen, veel van

Uw offervaardigheid en strijdwilligheid zal worden, dat een GROTE EENHEID EN GROTE SOLIDARITEIT VEREIST ZIJN! Zelfs voor een demonstratie van 24 uur is eenheid nodig om haar te doen slagen.

Wat moet nu het "vredeshavencomité" van de Stalinisten om die eenheid tot stand te brengen? Heeft het zich tot de arbeidersorganisaties, die in de Rotterdamse en Amsterdamse haven invloed hebben, gewend om hun steun in de actie te vragen? en besprekingen voor een EENHEIDSFRONT te voeren? NEEN! In plaats daarvan vallen zij de O.V.B. aan en proberen deze vakbond schade toe te brengen. Zo gebruiken zij de

strijd tegen de oorlogsvoorbereiding, om de strijd tussen arbeidersorganisaties aan te vuren en zo ondermijnen zij de strijd tegen het lossen van de wapenen. Zo maken zij het de havenarbeiders georganiseerd in de O.V.B., buitengewoon moeilijk hun leiding ervan te overtuigen, dat de wapens niet gelost mogen worden.

Het "vredescomité" van de Stalinisten weigert al deze vraagstukken te bespreken en gebruikt de gehele zaak als een middel het "Trotzkisme" te bestrijden!

DAT NEEMT NIET WEG DAT DE WAPENS NIET GELOST MOGEN WORDEN. VECHT DAARVOOR IN UW BONDEN, SMEEFT DE EENHEID OP DE KADEN EN NEEMT GEMEENSCHAPPELIJK DE BESLUITEN OVER HET DOEL VAN DE ACTIE, OVER DE MARCHSTRATEGIE OF VOORTGEZETTE STAKING.

De strijd tegen de oorlog is geen strijd van "comité's, die zich tegen andere arbeiders-organisaties richten. Het is een strijd voor alle arbeiders.

LEVE HET EENHEIDSFRONT TEGEN DE OORLOG, ENIG MIDDEL OM DE OORLOG TEGEN TE HOUDEN!!!!

R.C.P. Afd. A'dam. Secretariaat: Nw.Prinsengracht 47, Tel. 56979.

Den Haag

B

DIENSTGEHEIM

6.152
A. 26
20 FEB. 1950
ACD/80158

Verbinding: No.12

18 Februari 1950

Doss.15/184

Onderwerp: Manifest R.C.P. afd. Rotterdam

Datum ontvangst bericht: 16 Februari 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

Hierbij wordt toegezonden een afschrift van een manifest, hetwelk door leden van de Rotterdamse afdeling van de Revolutionnair Communistische Partij in Rotterdam is verspreid. (einde)

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ.
Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale - Afdeling Rotterdam.

Aan de havenarbeiders van Rotterdam.

MOETEN WIJ DE WAPENS LOSSEN?

Nog geen vijf jaar na het einde van de tweede wereldoorlog, nog voordat de troepen uit Indonesië die tegen de wil van de Nederland Arbeidersklasse in twee koloniale oorlogen zijn geworpen, terug zijn - terwijl de wereld nog bloedt uit vele wonden en bijv. het centrum van Rotterdam nog bijna kaal is - is de voorbereiding van een nieuwe wereldoorlog in volle gang. Tengevolge van het Atlantisch Pact zullen binnenkort de wapenen uit Amerika worden aangevoerd en men vraagt aan de havenarbeiders van de Europese kust deze wapenen te lossen. Geen Arbeider, wat ook zijn geloof of politieke opvatting moge zijn, voelt iets voor een nieuwe oorlog. **DIE EVENALS DE VORIGE VOORBEREID WORDT DOOR DE BELANGEN VAN HET KAPITAAL EN WAARVOOR DE ARBEIDERS MOGEN BLOEDEN.** Het is daarom geen vraag of de arbeiders "voor de oorlog of voor de vrede zijn". De werkelijke vraag is: **WAT KUNNEN WIJ ER TEGEN DOEN?**

Een comité, gecontroleerd door de leiding van de C.P.N. (De Waarheid) roept U op de wapens niet te lossen. Elke arbeider uit de haven zal met een dergelijke oproep sympathiseren. De vraag is echter: wat doet het comité om te zorgen dat de wapens niet gelost worden? Niet voor het eerst staan de havenarbeiders van de Nederlandse havens voor de taak van een boycot-actie. Toen de koloniale heersers hun wapenen en troepen naar Indonesië wilden zenden, toen zij de eerste maal en de tweede maal tegen de Indonesische Republiek in de aanval gingen, voelde geen enkele Nederlandse arbeider ervoor mee te helpen in dit bloedige werk. Helaas moeten wij vaststellen, dat ondanks deze onwil der arbeiders er geen Boycot-actie is geweest, die sterk genoeg was oorlogen tegen te houden. Nu er weer wapens vervoerd worden, moeten wij ons afvragen: **WAAROM IS HET TOEN NIET GELUKT?** En het antwoord is duidelijk: omdat niet de nodige eenheid gesmeed was en omdat de leiders der grote arbeidersorganisaties vijandig stonden tegenover de actie en de kassen gesloten hielden. Dit geldt niet alleen voor de leiders van de Uniebonden, maar ook voor de leiding van de B.V.C., die bij de massale proteststaking op 24 September 1946 te Amsterdam, toen voor het eerst dienstlichtigen overzee gezonden werden, afzijdig bleef onder voorwendsel dat met een "politieke staking" was en de kassen gesloten hield.

Dit moet nu beter gaan. Wij dienen ons te vragen: wat zullen de moeilijkheden zijn, die wij in een actie tegen het lossen van wapens moeten overwinnen? Voor het verenigde Amerikaanse, Engelse, Franse, Belgische en Nederlandse kapitaal is er alles aan gelegen om de wapenen wel hier te krijgen. Zij zullen niet tenug schrikken voor een beslissende krachtproef. Dat betekent, dat wanneer hij besluit geen wapens te lossen veel van Uw offervardigheid en strijdwil geëist zal worden, dat een **GROTE EENHEID EN GROTE SOLIDARITEIT VEREIST ZIJN.** Zelfs voor een demonstratie van 24 uur is eenheid nodig om haar te doen slagen.

Wat doet nu het "comité" van de stalinisten om die eenheid te brengen? Heert het zich tot de arbeidersorganisaties, die in de Rotterdamse haven invloed hebben, gewend om hun steun in de actie te vragen en besprekingen voor een **EENHEIDSFRONT** te voeren? Neen! In plaats daarvan vallen zij het C.V.B. aan en proberen deze vakbond schade toe te brengen. Zo gebruiken zij de strijd tegen de oorlogvoorbereiding om de strijd tussen de arbeidersorganisaties aan te vuren en zo ondermijnen zij de strijd tegen het lossen van de wapenen. Zo maken zij het de havenarbeiders, georganiseerd in het O.V.B., buitengewoon moeilijk hun leiding ervan te overtuigen dat de wapens niet gelost mogen worden.

Het "vredescomité" van de stalinisten weigert al deze vraagstukken te bespreken en gebruikt de hele zaak als een middel het "Trotskisme" te bestrijden.

DAT NEEMT NIET WEG, DAT DE WAPENS NIET GELOST MOGEN WORDEN. VECHT DAARVOOR IN UW BONDEN, SMEEDT DE EENHEID OP DE KADEN EN NEEMT GEMEENSCHAPPELIJK DE BESLUITEN OVER HET DOEN VAN DE ACTIE, OVER DEMONSTRATIE OF VOOR GEZETTE STAKING.

De strijd tegen de oorlog is geen strijd van comité's, die zich tegen andere arbeiders - organisaties richten. Het is een strijd voor alle arbeiders.

LEVEN HET EENHEIDSFRONT TEGEN DE OORLOG, ENIG MIDDEL OM DE WAPENS TEGEN TE HOUDEN!

R.C.P. Afdeling Rotterdam.

Secr. West Varkenoordseweg 33-19

Rotterdam.

LEES DE TRIBUNE
=====

De krant die de leuze voert van het internationale socialisme.

PROLETARIERS ALLER LANDEN VERENIGT U

Dit deed zij tijdens de imperialistische oorlog en na deze bestrijden zij het gezwendel van de z.g. arbeiders partijen de C.P.N. en P.van de A. met hun "vaderlandsliebe en de opbouw van het kapitalistische Vaderland" daar dit de arbeidersklasse opnieuw rijp moest maken voor een volgende oorlog.

Onze krant kiest consequent de zijde van het Indonesische volk tegen hernieuwde koloniale onderdrukking onder de leus.

INDONESIE LOS VAN HOLLAND NU.

Ondergetekende:-----

wonende:-----te-----

X | Opsturen naar ons agentschap A.Hofland West Varkenoordseweg 33-19
Rotterdam.

ONZE KLEUR IS GEEN ORANJE, ONZE VLAG NIET ROOD WIT EN BLAUW.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTEN BLIJVEN HET RODE VAANDEL TROUW!

G E H E I M .

ⓧ *h*

I

3 September 1949.

Verbinding: No.12

Doss.15/168

Onderwerp: Manifest R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 1 September 1949

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

V...
6 SEP. 1949
A 69153

B

Door de Revolutionnaire Communistische Partij is op de openingsdag van het E.V.C.-congres een manifest verspreid, waarvaneen exemplaar wordt bijgevoegd.

Dit manifest is te 's-Gravenhage vervaardigd door:

X Gerardus Roeland VAN DER MEER, geboren te 's-Gravenhage 3 Februari 1908, eigenaar ener stencil- en copiering-richting, wonende en zaakdoende Lijnbaan 158 te 's-Gravenhage.

VAN DER MEER, die sympathiseert met de R.C.P., heeft voor de vervaardiging van dat manifest geen kosten berekend.

Het manifest is op 30 Augustus 1949 te 's-Gravenhage

afgehaald door de C.C.-leden:

1096 *X* *4467* Theo VAN TIJN en Sal SANTEN, wonende te Amsterdam.

De inhoud van het manifest is samengesteld door de R.C.P.-bestuurder:

2075 *X* Hugo Hermann DRENTH, geboren te Haste 23 Februari 1916, wonende Frankenstrat 55b te 's-Gravenhage, die eveneens aan de verspreiding heeft deelgenomen. (einde)

h

AAN HET CONGRES VAN DE E.V.C.,

Dit E.V.C.-congres moet de balans opmaken over de teruggang van de organisatie van 180.000 leden tot nog geen 100.000 leden. Dit is het kernpunt van de ontwerp-resolutie. De Landelijke Leiding tracht haar verantwoordelijkheid voor deze catastrofale ontwikkeling af te wentelen op een deel van het kader en op "Trotskisten van de R.C.P., leden van de Vlam-groep e.d.". Omdat zij echter zelf volledig hiervoor verantwoordelijk is tracht zij de schuld door leugen en laster van zich af te schuiven. In het bijzonder de R.C.P. moet het daarbij ontgelden. Wij zullen aan de hand van het standpunt der Trotskisten in de strijd der Nederlandse arbeidersklasse van na de oorlog en de houding van de E.V.C.-leiding bij de voornaamste gebeurtenissen in de klassenstrijd aantonen waaraan de teruggang der E.V.C. in werkelijkheid te wijten is.

ONTSTAAN EN GROEI VAN DE E.V.C.

De oprichting en snelle groei der E.V.C. bewezen, dat de organisatie in een behoefte van de Nederlandse arbeidersklasse voorzag. Zij gaf uiting aan de wens naar een allen omvattende vakbeweging, aan het wantrouwen tegen de leiding van het N.V.V., aan de opvatting dat de vooroorlogse verhoudingen niet mochten terugkeren, en het inzicht dat de bedrijfsgewijze organisatie der E.V.C. de beste vorm was om de strijd voor lotsverbetering te voeren. De Eenheidsvakcentrale gaf voor alles uiting aan de wens der Nederlandse arbeiders, de verdeeldheid naar geloof en politieke overtuiging eens voor al uit de vakbeweging te bannen.

DE POLITIEK VAN DE NEDERLANDSE REGERING.

De Nederlandse arbeidersklasse streed voor inwilliging van haar eisen. De omstandigheden waren voor de organisatie welke aan dit streven van de arbeiders uitdrukking gaf, buitengewoon gunstig. De Nederlandse kapitalisten namen alle middelen te baat om de arbeidersklasse wederom in het gareel van de vooroorlogse onderdrukkings- en uitbuitingspolitiek te brengen. De gedachte welke zij onder de arbeiders verkondigden was, dat de Nederlandse kapitalisten en arbeiders één lotsgemeenschap vormden. Zij trachtten de arbeiders wijs te maken, dat stakingen tegen het belang van de arbeiders zelf zouden zijn gericht, dat verhoging der welvaart alleen mogelijk zou zijn door harder werken, "opbouwen, organiseren en produceren".

De E.V.C.-leiding maakte zich hieraan medeplichtig. In 1945, '46 en '47, de tijd dus dat de arbeiders tot felle strijd bereid waren, maakte zij propaganda voor de opbouw van Nederland, verhoging der productie, en voor het tariefstelsel. Dit komt duidelijk tot uiting in de resolutie op het "Ja-en Neen-congres" over lonen en prijzen, waarin gezegd wordt: "..... dat zonder prijsgeven van het stakingswapen, dit, in verband met de noodzakelijke opbouw van het economische leven, zo weinig mogelijk gehanteerd dient te worden".

Op hetzelfde congres werd echter het stakingswapen wél prijsgegeven, door de belofte aan de N.V.V.-leiding, gedurende de fusie-onderhandelingen niet te staken. Men bleek zelfs bereid de Eenheids-Vak-Centrale, door aanvaarding van de Stichting van de Arbeid, uit te leveren aan deze voorloper van de P.B.O., welke elke loonstrijd onmogelijk moet maken.

De leiding welke deze politiek gedurende de eerste jaren van de E.V.C. heeft gevoerd moet het recht ontzegd worden critiek te leveren op tekortkomingen bij het leiden van stakingen, zoals dit in de Ontwerpresolutie wordt gedaan. Indien reformistische opvattingen aanwezig zouden zijn, zijn deze gekweekt door de Landelijke Leiding. In werkelijkheid is ook deze critiek een middel voor de CPN-leden der Landelijke Leiding om anders-denkenenden uit

het kader der EVC en de organisatie te verwijderen.

DE ANTI-TROTSKISTEN PASSAGE.

Doordat de EVC met deze leiding verhinderd was aan de strijdwil der arbeidersklasse uiting te geven en de organisatie gedurende al deze jaren heeft geleden aan een systematisch verwijderen van functionarissen en leden welke een andere politieke opvatting hadden dan die der CPN, heeft dit tot gevolg gehad de te betreuren scheuring in Rotterdam en de enorme teruggang in Iedental. Om haar eigen verantwoordelijkheid af te wentelen, wordt voor deze teruggang een zondebok gezocht in de vorm van de Trotskisten. Dit is alleen begrijpelijk doordat de Trotskisten van de RCP, de enige Trotskistische groepering in Nederland, dit veraderlijke en funeste optreden van de Landelijke Leiding systematisch hebben ontmaskerd. De huidige resolutie welke de weg zou moeten geven voor versterking en uitbouw der organisatie, vormt in werkelijkheid de voltooiing van dit misdadig optreden. De grote weerstand waarop deze resolutie stuit bij belangrijke delen der EVC, vormt het bewijs dat deze resolutie en de koers welke hierin is aangegeven de verdere versplintering van de EVC tot gevolg zal kunnen hebben, zoals de ontwikkeling in Den Haag aantoonst.

IS DE RCP PRINCIPIELE TEGENSTANDER VAN DE VAKBEWEGING ?

In de Ontwerpresolutie schrijft de Landelijke Leiding:

"De Trotskisten van de RCP, de Vlamgroep e.d. zijn principiële tegenstanders van elke vakorganisatie. Zij zijn tot de EVC alleen toegetreden om er te wroeten en ondermijningswerk te verrichten, dat de reactie ten goede komt. In conflicten tonen zij zich, ondanks hun radicale taal, de handlangers der ondernemers en brengen zij twijfel en verdeeldheid onder de stakers."

Wij stellen vast dat gedurende de eerste drie jaar van het bestaan der EVC de meerderheid der Leiding de arbeiders van staking trachtte af te houden, pogingen deed de zeeliedenstaking te likwidieren en deze politiek gedurende het laatste jaar heeft gewijzigd in een avonturierspolitiek, waarbij stakingen werden geforceerd, zelfs in gevallen waarbij de betrokken bonden er van overtuigd waren, dat de voorwaarden tot succesvolle strijd nog niet waren geschapen. De Trotskisten hebben dit steeds aan de kaak gesteld. Alleen reeds het feit dat RCP-ers tot functionarissen en congres-afgevaardigden werden gekozen bewijst, dat zij hun plicht voor de organisatie vervulden. Zij waren met hun critiek veelal de tolk van wat onder de leden leefde.

Ook aan de hand van het program van de Vierde Internationale valt gemakkelijk te bewijzen dat de Ontwerpresolutie ten aanzien van de RCP-ers slechts leugen en laster bevat. In het Overgangsprogram der Vierde Internationale, dat ook door de RCP wordt onderschreven, staat:

"In de strijd voor deel- en overgangseisen hebben de arbeiders meer dan ooit massa-organisaties nodig, vooral vakverenigingen. De geweldige groei van de bonden in Frankrijk en in de Verenigde Staten is het beste antwoord op de leer van de ultra-links doctrinairen van de passiviteit, die zeggen dat de vakbond zichzelf "overleefd" zou hebben. De bolsjewiki-leninisten (leden der Vierde Internationale) staan in elke vorm van de strijd, of het om de meest bescheiden materiële belangen, dan wel om de democratische rechten van de arbeidersklasse gaat, in de eerste rijen. Zij nemen actief aan de massa-vakbondendeel, er voor ijverend, ze te versterken en hun strijdgeest te verhogen. Zij bestrijden onverzoenlijk alle pogingen om de vakverenigingen aan de burgerlijke staat ondergeschikt te maken, en het proletariaat door "gedwongen arbitrage" en alle mogelijke andere vormen

"van politieel - niet alleen van fascistisch, maar ook "democratisch" - voorgedijnschap te "knevelen."

De RCP is overtuigd dat de leugen- en lastercampagne der Stalinisten slechts een verdere teruggang der CPN tot gevolg zal hebben. Belangrijker is echter dat aan de verdere vernietiging en versplintering van een gezond stuk vakbeweging door de arbeiders een halt wordt toegeroepen. Hiertoe is het noodzakelijk dat een nieuwe leiding wordt gekozen welke een goede loonpolitiek voorstaat en de arbeiders binnen het raam der EVC tot een strijdeenheid tegen het kapitalisme weet te smeden. Hiertoe heeft de huidige leiding zich volkomen onbekwaam getoond. Haar handhaving zal de ondergang van de EVC tot gevolg hebben.

TAAK VAN HET CONGRES; HERSTELT DE EENHEID !

Door de ontzaglijke terugloop van het ledental der EVC, moet de taak van Uw organisatie meer dan ooit gericht zijn op agitatie voor de eenheid in de Nederlandse vakbeweging. Meer dan ooit, omdat de invloed, welke aan leden werd verloren, eveneens zijn teruggang vond in de bedrijven. Thans is de stootkracht van de EVC als strijdorganisatie van het proletariaat grotendeels verloren gegaan. Dit te herstellen is slechts mogelijk als een consequente klasse-politiek wordt gevoerd, welke opkomt voor de levensbelangen der arbeiders, onder de leuzen :

Doorbreek de loonstop ! voor een basisloon van f 60,-- per week, beschermd door de glijdende loonschaal !

Tegen werkloosheid ! - Vóór een veertig-uren week !

Tegen de koloniale oorlog ! - Vóór een Indonesië, los van Holland, NU !

Weg met de kapitalistische regering ! - Vóór een arbeiders- en boerenregering.

De verwerkelijking van die leuzen ligt niet binnen het bereik van de zo geslonken EVC, zij liggen alleen in het bereik van de arbeidersklasse. Daarvoor is de eenheid in de Nederlandse vakbeweging echter de voornaamste voorwaarde.

De weg, die de EVC-leiding op instructie van Paul de Groot echter thans volgt, is de grootste hinderpaal voor de tot stand koming van die eenheid. De EVC moet terug naar het standpunt, dat elke arbeider, ongeacht zijn godsdienstige- of politieke overtuiging, lid van de organisatie kan zijn. Terug daarheen, d.w.z. dat een einde gemaakt moet worden aan de leugen- en lastercampagne en aan de roeyementen tegen die strijdwillende arbeiders, die niet bereid zijn bij de politiek van de CPN te zweren.

Uw congres, kameraden, heeft daarom de taak, wil de EVC vertrouwen herwinnen, de uitgestoten kameraden weder op te nemen in de organisatie. Wat verloren ging in Rotterdam en in vele andere plaatsen in Nederland in de afgelopen jaren, evenals wat verloren ging in Den Haag in de afgelopen maanden, dient gelegenheid gegeven te worden de rijen van de EVC opnieuw te vinden. Dat dit mogelijk is, wordt bewezen door de kortelings afgegeven verklaring van de Haagse bouwvakkers als ook door de circulaire, welke Dolleman, het geroyeerde Bondsraadslid van de BNOP, aan de leden van die organisatie toezond. Maar daaraan kan slechts gewerkt worden als een krachtige veroordeling van het congres over Uw Hoofdbestuur wordt uitgesproken tegen de verkrachting van de vakbondsdemocratie bij de voorbereiding van dit congres. Deze verkrachting van vakbondsdemocratie komt tot uitdrukking in het optreden van het Hoofdbestuur van de BNOP, welke eerst zelf de congresafgevaardigden aanwees, en daarna

de Trotskosten hiervan uitsloot. Daarnaast ook door het Hoofdbestuur van de ABWB, die het gehele Haagse afdelingsbestuur roeyerde om zodoende te voorkomen dat deze kameraden critiek op het beleid van de EVC-leiding op dit congres naar voren zouden kunnen brengen. In beide gevallen is het HB van de EVC mede verantwoordelijk omdat deze instantie niet ingreep in het schandelijke optreden van deze beide Bondsbesturen. Ook het feit dat de amendementen op de resolutie en de statuten en reglementen pas enkele dagen voor dit congres in het bezit van de leden kwam, zodat in de afdelingen deze niet meer konden worden bediscussieerd. Tevens moet als zodanig gekarakteriseerd worden de verfoeilijke gewoonte, opnieuw bij dit congres toegepast, om enkele resoluties helemaal niet aan de afdelingen te melden en deze pas bekend te maken op het congres.

Kameraden, wij Trotskisten, roepen U op te vechten voor de vakbondsdemocratie en voor de eenheid in de Nederlandse vakbeweging !

Laat de laster- en leugenpraatjes welke over onze partijgenoten en over vele andere oppositionele vakbondsarbeiders verteld worden voor U geen reden zijn niet daaraan te arbeiden. Dit congres van de EVC kan alleen dan een geslaagd congres worden genoemd, als de vakbondsdemocratie wordt hersteld, als de eenheid in eigen rijen weer wordt hersteld, als de mogelijkheid opnieuw wordt geschapen dat ELKE arbeider lid kan zijn van de EVC !

Leve de strijd van de arbeidersklasse !

Revolutionnaire Communistische Partij.
Sectie van de Vierde Internationale.

L E E S T D E T R I B U N E

Het eerstvolgende nummer bevat o.a. een uitvoerig verslag van het EVC-congres en een beschouwing over de Ronde Tafel Conferentie. De Tribune brengt in ieder nummer de voornaamste gebeurtenissen in de Nederlandse arbeidersbeweging en van de strijd der arbeiders over de gehele wereld.

Vraagt een proefnummer bij :

M. Ferarez - Nieuwe Prinsengracht 47^{II},
A m s t e r d a m (C).

Een sprekend voorbeeld hiervoor geven de uitslagen van de Gemeenteraadsverkiezingen in Noordbrabant en Limburg, waar bij de K.V.P., als partij, geen rol speelt, doch bij de Kamerverkiezingen vormen de stemmen in die provincies op de lijst van de K.V.P. uitgebracht, de overgrote meerderheid. Trouwens, de leiders van de C.P.N. hebben zelf ook een duidelijk bewijs in handen gekregen, dat een vergelijking tussen de uitslagen 1948 - 1949 niet opgaat. In de gemeente Opsterland, waar de C.P.N. een verlies van 4 zetels te boeken kreeg, hebben zekere andere dan uitsluitend communistische belangen een rol gespeeld.

Het Bureau voor de Statistiek der Gemeente Amsterdam heeft bij de beoordeling van de stemmenverhoudingen, de verkiezingsuitslag van 1948 uitgeschakeld als vergelijkingsmateriaal en daarvoor alleen gebezigd de cijfers, die in 1946 op de diverse partijen waren uitgebracht.

Op grond van deze feiten mag dan ook worden geconcludeerd, dat bij de beoordeling van de verkiezingsuitslagen 1949, de uitslagen van 1946 als vergelijkingsmateriaal dienen te worden gebezigd. Wanneer deze stelregel wordt toegepast, dan is de algemene indruk, die dan wordt verkregen, overeenkomstig die welke in het voorafgaande overzicht tot uitdrukking is gebracht.

OVERZICHT VAN DE VERKIEZINGSACTIE.

In de verkiezingsactie, die door de C.P.N. in Amsterdam is gevoerd, zijn verschillende fasen waarneembaar geweest. De eerste fase kenmerkte zich door een in alle opzichten rustige verkiezingsactie, welke kan worden aangeduid als een "papierenen-actie", d.w.z. dat het verspreiden van manifesten, waarin het communistische gemeenteprogram wordt toegelicht en de andere in de strijd betrokken partijen --in het bijzonder de P.v.d.A.-- werden aangevallen, een der hoofdbestanddelen van de verkiezingsactie vormde. Als regel bevatten deze manifesten ook een oproep tot bijwoning van een der ± 100 aangekondigde openluchtbijeenkomsten, die in alle buurten van de stad in de periode van 27 Mei tot 20 Juni jl. hebben plaats gevonden. Deze openluchtbijeenkomsten mochten zich in het algemeen in een matige belangstelling verheugen, terwijl er ook enige, wegens gebrek aan belangstelling, geen doorgang konden vinden. Opmerkelijk was het verschijnsel, dat niet één van de 6 grote propagandatochten, die de C.P.N. in deze periode had georganiseerd, wegens gebrek aan belangstelling doorgang kon vinden. Voorts werden op daartoe vooraf bepaalde punten in de stad d.m.v. een geluidsinstallatie vanaf auto's z.g. 5-minuten-speeches gehouden, terwijl bovendien door een viertal auto's, voorzien van een aanslagwagen, waarop verkiezingsleuzen van de C.P.N. waren aangebracht, door de stad werd gereden en ook op een aantal plaatsen z.g. verkiezings sketches werden opgevoerd.

Op 18, 20 en 21 Juni werd met gebruikmaking van een motorboot, waarop een geluidsinstallatie was aangebracht, in de Amsterdamse havens en grachten, door middel van 5-minuten-speeches, de aandacht op de verkiezingsleuzen van de partij gevestigd.

1 [De tweede fase droeg het kenmerk van een actieve propaganda tegen de P.v.d.A. Op 18 Juni jl. werd door een groep A.N.J.V.-ers, door het schreeuwen van de leuze: "Nol en Langendijk moeten vrij", getracht de meetings van de P.v.d.A., die op de Westermarkt en de Dam werden gehouden, te verstoren.] De door de C.P.N. georganiseerde "grote propaganda-tocht", die op 21 Juni jl. tot besluit van de verkiezingsactie zou worden gehouden, kon eveneens wegens gebrek aan belangstelling, niet doorgaan. De voor deelname aan deze tocht aanwezige communisten trokken daarna groepsgewijze naar de Lindengracht, alwaar een bijeenkomst van de P.v.d.A. werd gehouden. Zij veroorzaakten hier een zodanig tumult, waardoor het voor de omstanders niet mogelijk was één woord van de spreker, SUURHOF, te verstaan. De aanwezigheid van een zeer groot aantal kinderen, alsmede het uiten van bedreigingen, was voor de ter plaatse aanwezige politie aanleiding aan de spreker te verzoeken zijn rede te beëindigen, aan welk verzoek hij niet wenste te voldoen, waarna een verbod om verder te spreken volgde. Een nadien door dezelfde spreker op de Elandgracht gehouden rede kon, hoewel ook hier door de aanwezige communisten getracht werd het uitspreken daarvan onmogelijk te maken, doorgang vinden.

De derde fase droeg het karakter van een actie tegen de uitzending van de troepen naar Indonesië, welke actie werd bevorderd door het vertrek van het troepentransportschip
3 "De Grote Beer" op 22 Juni jl. [In de nacht van 16 op 17 Juni 1949 werden door de leden van het A.N.J.V. in verschillende delen van de stad manifesten aangeplakt met de leuzen: "Nol en Langendijk moeten vrij" "7-December-divisie naar huis", en

4 "De jeugd eist vrede"]

In de avond van 18 Juni werd door een deel van een groep personen geroepen: "Indonesië loo van Holland", waarna de groep door de politie, met gebruikmaking van sabel en gummitok, werd uiteengeslagen.

5 [Ook werden in de periode van 17 - 22 Juni 1949 een aantal leden van het A.N.J.V. aan de diverse bureaux geleid terzake van het aanplakken en schilderen van de leuze: "Geen troepenverscheping. Kiest communisten"]

6 Op de vooravond van de verkiezingsdag, alsmede op de verkiezingsdag werden bij de stemlokalen manifesten aangeplakt e.d. aan de stemgerechtigden uitgereikt, bevattende een oproep "Aan de arbeidersmoeders en de jeugd van Amsterdam" om te voorkomen "dat Uw zonen gewond, verminkt of in het geheel niet terugkomen", alsmede een afbeelding van een Rode-Kruis-soldaat, die een gewonde vervoert.

7 [Op maandag 20 Juni 1949 werd de Amsterdamse bevolking door de leiding van de C.P.N. opgeroepen om te komen demonstreren "Tegen de uitzending van de troepen op 22 Juni. Voor de terugkeer van onze jongens. Tegen de militaire propaganda op "de scholen" en te "protesteren tegen de grove misleiding van de P.v.d.A. en de K.V.P. t.a.v. de laatste verkiezingsuitslagen."

8 Hiervoor werden 5 n.l. centrale meetings in Amsterdam gehouden, waaraan medewerking werd verleend door muziekkorpsen en het zangkoor "Morgenrood"]

Hoewel

Hoewel DE WAARHEID van 21 Juni 1949 het bericht bevat, dat deze meetings door meer dan 10.000 personen waren bezocht, moet dit aantal overeenkomstig de waarheid tot ± 1000 personen worden teruggebracht. Al deze meetings waren aangekondigd als te staan in het teken "van de strijd tegen de troepenverschepping en voor de terugkeer van de jongens uit Indië".

Resumerende kan worden vastgesteld dat er tijdens de verkiezingsactie van een enthousiaste stemming bij de in de verkiezingsstrijd betrokken partijen weinig viel te bespeuren.

ANTI-COMMUNISTISCHE ACTIE.

Terwijl over het algemeen gesproken kan worden dat de verkiezingsactie zonder noemenswaardige incidenten is verlopen, was het feit, dat een tweetal studenten enige verkiezingsborden van de C.P.N. hadden vernield en terzake waarvan zij aan der der politiebureaux werden geleid, voor de partijleiding aanleiding om te betogen dat hier van een grote opgezette anti-communistische actie sprake was.

Tot een verscherping der verhoudingen bij de diverse partijen heeft dit incident geen aanleiding gegeven. Op een verzoek van het bestuur van het Nationaal Jongeren Verbond voor het houden van anti-communistische redevoeringen werd door de Burgemeester afwijzend beschikt.

DE VERKIEZINGSUITSLAG

De opeenvolging van berichten, vermeldende de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen, die voor 22 Juni jl. hebben plaats gevonden, hebben niet alleen de Nederlandse bevolking in staat gesteld om kennis te nemen van de nederlaag die de communisten tekens voor inpasserden door het verlies van een groot aantal zetels, maar zij hebben bovendien de leiders van de C.P.N. in een moeilijk parket gebracht. Immers, zo er al enige verschillen in het aantal uitgebrachte stemmen hebben bestaan, van een zetel mist kon in geen enkel geval melding worden gemaakt. En dit was het wat de communisten met de gemeenteraadsverkiezingen beoogden. Niemand minder dan Paul de GROOT gaf in DE WAARHEID van 9 Juni jl. antwoord op de vraag: "Waarom het gaat" en hij verklaarde o.m.:

"Hoe meer communisten in de raad, hoe beter de belangen van de WERKENDE BEVOLKING EN DAT ZIJN DE GEMEENTEBELANGEN BIJ UITSTE" behartigd worden".

De uitslagen van de verkiezingen die op 15 Juni jl. en daarvoor werden gehouden, vertoonden een tendenz, die aantoonde, dat de communisten niet zouden bereiken wat Paul de GROOT zich als doel had gesteld.

Het is niet de bedoeling een uitvoerige beschouwing over de verkiezingsuitslagen te geven, doch niettemin wordt het wenselijk geacht in korte trekken enkele persbeschouwingen, die in de Amsterdamse dagbladen zijn verschenen, weer te geven. De reden hiervan moet gezocht worden in het feit, dat er nog steeds pessimisten worden gevonden, die durven beweren, dat er geen reden is om zich optimistisch te tonen omtrent het resultaat van de gehouden gemeenteraadsverkiezingen. Zij geven wel toe dat er weliswaar sinds de voorafgaande verkiezingen een andere tendenz valt waar te nemen, die op een teruggang wijst, maar dat er niet gesproken kan worden van een volledige aan de communisten toegebrachte nederlaag.

Het

C.D. 's Gravesande

G E M E I N D.

Verbinding: No.12

19 Februari 1949.

Doss.15/153

Onderwerp: Schrijven N.C.P. aan het Comité ter verdediging der democratische rechten.

Datum ontvangst bericht: 17 Februari 1949

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

B

Volgno.
26 FEB. 1949
ACD/ 56337

Het Politiek Bureau van de Revolutionnair Communistische Partij, Nederlandse Sectie der Vierde Internationale, zond een schrijven gedagtekend 21 Januari 1949, aan het Comité ter verdediging van de democratische rechten van de 12 leiders der Amerikaanse Communistische Partij. Afschriften van bedoeld schrijven, waarvan een exemplaar hierbij gaat, werden door het Haagse afdelingsbestuur gezonden aan de dagbladen "Het Vrije Volk", "Haagsch Dagblad", "Nieuwe Courant" en de "Haagsche Courant". (Einde)

3

5

AMSTERDAM 21 Jan. 1949

Aan het Comité ter verdediging
der democratische rechten der
twaalf leiders der Amerikaanse Communistische Partij
p/a Jhr. Dr. N van Suchtelen
Adm. de Ruyterweg 545 Amsterdam

Zeer Geachte Heer,

Door deze wensen wij uitdrukking te
geven aan ons gevoel van sympathie en solidariteit met het door Uw co-
mité beoogde doel n.l. het verdedigen van de democratische rechten van
Amerikaanse burgers tegen de schandelijke Smith-wet.
Wij menen U, voor het door U nagestreefde doel van een aantal feiten op
de hoogte te moeten stellen, die Uw verdediging tot in de noodzakelijke
details onaanvechtbaar zullen maken.

1. Op 8 December 1941 werden 18 leden van de Socialist Workers Party
en de Minneapolis Truckdrivers Union Local 544-C.I.O. op grond van
deze Smith-wet veroordeeld (12 tot 16 maanden en 6 tot 12 maanden ge-
vangenisstraf)

2. Zij waren de eersten die op grond van deze wet veroordeeld werden.

3. Dat de beschuldigen (die beschuldigd werden van verspreiding van de
ideën van Marx, Engels, Lenin en Trotsky, waaronder het Communistisch
Manifest) de hun opgelegde straf hebben uitgezeten en sindsdien geen
poging hebben nagelaten om een herroeping van dit principiële von-
nis te verkrijgen, waarvan wij de volgende feiten aanhalen:

a. De uitgifte van "Socialism on Trial" in Jan. 1942, een boekwerkje
van 110 pagina's bevattende het verhoor van J.P. Cannon alge-
meen secretaris der S.W.P. Een tweede verscheen Maart 1944.

De uitgifte van "In Defense of Socialism" verdediging der 18
beklaagden voor de rechtbank van Minnesota, door advocaat
A. Goldman.

De uitgifte van "Why we are in Prison" uitgegeven Maart 1944
bevattende de afscheidredevoeringen der beklagden.

De uitgifte van "Who are the 18 prisoners in the Minneapolis
Labor Case?" met een voorwoord door James T. Farrell.

(Deze werken zijn U als bijlagen per postpakket toegezonden)

b. Een verzoek aan het "U.S. Supreme Court" op 14 October 1943
door de 18 veroordeelden om deze zaak te mogen voorleggen
voor heronderzoek.

Deze poging werd bij twee andere gelegenheden zonder succes
herhaald. Het eerste verzoek werd op 22 Nov. 1943 afgewezen
ondanks het feit dat deze zaak Belangrijke wettelijke en
constitutionele kwesties raakt.

c. Een zeer uitvoerige actie werd na de eerste afwijzing door
geheel Amerika ingezet en die zoals U in de bijlagen kunt
vinden ondersteund werd door een zeer groot aantal vakbon-
den die aangesloten zijn bij de C.I.O. en A.F.L. benevens
door een aantal onafhankelijke en zelfstandige vakorganisa-
ties. Bovendien werd de actie door een aantal belangrijke
bladen, de Civil Rights Defense Committee en alle mogelijke
andere organisaties ondersteund.

4. De S.W.P. leiding heeft inmiddels een brief geschreven
aan het Centraal Comité der Amerikaanse Communistische Par-
tij (op 28 Juli 1948) nadat bekend gemaakt was dat er vervolging
tegen 12 C.P.A. leiders was ingesteld, waarin zij de vorming
van een eenheidsfront aanbood tegen de Smith-wet.

- Dit feit is des te opmerkelijker, wanneer men weet dat tijdens het Minneapolis-proces-dat in feite gevoerd werd tegen deze 18 om hun internationalistische houding gedurende de Tweede Wereldoorlog-de C.P.A. leiders de hoogste straffen eisten omdat de beklaagden "in dienst van Hitler en de Mikado zouden staan" (Zie de protocollen der Moskouse processen.) Op dit aanbod, dat geheel in het belang der Amerikaanse arbeidersbeweging was, werd geen antwoord ontvangen. (Zie in deze brief bijlage 1)
5. Gedurende de gehele verkiezingscampagne der S.W.P., die aan de laatste presidentsverkiezingen vooraf ging werd de strijd voor de democratische rechten voortdurend in het middelpunt der agitatie geplaatst.
  6. Zowel de candidaat voor het presidentschap, der S.W.P., F. Dobbs als de candidate voor het vice-presidentschap Grace Carlson werden in het proces van Minneapolis tot 16 maanden gevangenisstraf veroordeeld.
  7. Op 16 Augustus 1948 heeft de Hennepin County C.I.O. Counsel een resolutie aangenomen, waarin aan President Truman gevraagd werd de geschonden democratische rechten van de 18 S.W.P. en C.I.O. leiders te herstellen.
  8. Op dit moment wordt de eis van revisie van het proces van Minneapolis door een aantal organisaties ondersteund, die meer dan 5 miljoen leden tellen. Zij ondersteunen de veroordeelden financieel en moreel.
  9. Ook de candidaat - bij de laatste verkiezingen- voor het presidentschap der U.S.A. Henri Wallace legde een verklaring af waarin het verzoek tot revisie van het proces van Minneapolis werd ondersteund.

Alle hierboven genoemde feiten zijn te staven met officiële publicaties, die wij op Uw verzoek ter Uwe beschikking zullen stellen.

Wij menen door het bovenstaande aangetoond te hebben hoe noodzakelijk het is bij de verdediging der 12 C.P.A. leiders terug te grijpen op en de revisie te eisen van het proces dat tegen de 18 S.W.P. en C.I.O. leiders is gevoerd. De herroeping van het vonnis tegen deze 18 uitgesproken, zou een buitenwerking stellen van de Smith-wet betekenen en het proces tegen de 12 C.P.A.-leiders van de dagorde voeren. Zou daarentegen het vonnis der 18 niet herzien worden, dan zou een precedent gehandhaafd blijven, welke de veroordeling der 12 C.P.A.-leiders bijna zeker maakt.

Zomin als het voor de S.W.P. een belemmering was, om ondanks de houding der C.P.A.-leiders tijdens het proces der 18, de C.P.A. een eenheidsfront tegen de Smith wet aan te bieden toen het proces tegen de 12 C.P.A.-leiders bekend werd, zomin kan het voor de Sociëten van de Vierde Internationale (en wij spreken namens de Nederlandse Sectie) een belemmering zijn, om ondanks het stilzwijgen der C.P.A. leiders na de eenheidsfront aanbieding der Amerikaanse Trotskisten, elke gelegenheid aan te grijpen om te strijden voor het volledig herstel der democratische rechten der Amerikaanse burgers.

Hier is om deze reden dat onze partij zijn sympathie uitspreekt met Uw initiatief.

Gezien het belang opklaring te brengen bij de Nederlandse publieke opinie aangaande het proces van Minneapolis en dat tegen de 12 C.P.A.-leiders verzoeken wij U een lid van onze organisatie toe te laten tot Uw comite als deskundige op het gebied van het Minneapolis proces en hem in de gelegenheid te stellen deze zaak in openbare voordrachten te belichten. In dit verband bieden wij U onze hulp aan.

Hetzelfde belang als boven genoemd vereist, dat wij ons het recht tot publicatie van deze brief voorbehouden.

In de hoop dat Uw initiatief en onze samenwerking mag bijdragen tot het ongedaan maken van de ingestelde vervolging tegen de 12 C.P.A. leiders en het herroepen van het vonnis van de 18 S.W.P. en C.I.O. leiders

Tekenen wij met de meeste hoogachting,

Namens het Pol. Bureau der R.C.P.

Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale

w.g. M. Ferraz

Verbinding: 13

G E H E I M.

No. 1038-14-49.

~~15 Februari 1949.~~

Volgno.

Onderwerp: Circulaire R.C.P.

Datum van ontvangst bericht: 15 Februari 1949.

17 FEB. 1949

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: H.c. A'dam, I.D. Haag, I.D. R'dam.

Medewerkende instanties:

Ondernomen actie: aandacht blijft gevestigd.

NIET O.K.
ACD/YS
DAT. 29/2/50
PAR: W

Aan de leden van de afdeling Amsterdam van de Revolution-
nair Communistische Partij werd een circulaire met bij-
lage toegezonden, waarvan een afschrift hierbij gaat.

C.5.

Aan de leden van de afdeling Amsterdam.

Amsterdam, 11 Febr. 1949.

Waarde Makkers,

Aanstaande Zondagmorgen, 20 Februari, geeft de D.P.W. een "Openbare Cursusvergadering" over het onderwerp: De C.P.N. en de dictatuur", spreker H.Gortzak, met gelegenheid voor vragenstellen.

Van die gelegenheid zullen wij gebruik maken, door een aantal mooie vragen op te stellen om aan hem voor te leggen. Voor de vergadering zullen we die vragen, met onze antwoorden, gestencild uitdelen en tijdens de vergadering dezelfde vragen indienen en op zijn antwoord wachten. Het is dus noodzakelijk, dat onze partijgenoten tijdig aanwezig zijn. Wij spreken af: aanstaande Zondagmorgen om half tien precies bij Krasnapolsky. De C.P. beschouwt dit waarschijnlijk als voorbereiding van haar verkiezingsactie. Laten wij het net zo bezien!

Mededeling voor de bestuursleden van de afdeling.

In verband met het bovenstaande zal de bestuursvergadering Zondagmiddag om 2 uur beginnen, op de gewone plaats.

De Partijconferentie.

Op Zaterdag en Zondag 19 en 20 Februari vindt er te Rotterdam een conferentie van de Partij plaats, met de macht van een partijcongres.

Op de agenda staat: 1. De vakbewegingsresolutie;

2. Een resolutie over het vakbewegingsvraagstuk in Rotterdam en het optreden van onze partijgenoten in de O.V.B.

3. De verkiezingen.

De vakbewegingsresolutie is reeds lang in het bezit der partijgenoten. Voor hen die deze niet meer hebben, zijn nog enkele exemplaren beschikbaar. De resolutie over Rotterdam werd Zondag 6 Februari op een te Rotterdam gehouden uitgebreide C.C.-zitting met meerderheid van stemmen aangenomen, en zal zo spoedig mogelijk in het bezit der leden komen. Tevens vindt men erbij een kort verslag van de discussie op de uitgebreide C.C.-zitting.

Op WOENSDAGAVOND 16 FEBRUARI, ten huize van kam. H.J. Combrink, Leidse Kruisstraat 32-II, zal de afdeling Amsterdam zich over de punten der Partijconferentie beraden, en zullen de afgevaardigden van de afdeling gekozen worden. Gezien het buitengewone belang van de kwestie voor de ontwikkeling van de Partij, wekken wij alle kameraden op, de stukken grondig te bestuderen en Woensdagevond aanwezig te zijn.

Het Partijcongres zal met Pasen worden gehouden.

Colportage.

De colportage van de week vindt plaats op Maandagavond 14 Febr. en op Vrijdagavond 18 Febr. om 8 uur precies Spaarndammerstraat - hoek Tasmanstraat.

Voor het afdelingsbestuur,
Th.v.d.Kolk.

Op deze vergadering van de C.P.N. zal Henk Gortzak spreken over "de C.P.N. en de dictatuur". Hij geeft daarbij de gelegenheid tot het stellen van vragen. Wij maken van deze gelegenheid gebruik door een aantal vragen te stellen, maar wij geven voor alle zekerheid de antwoorden aan de hand van de leer van onze grote voorgangers: Marx, Engels, Lenin en Trotsky, hierbij. Laat iedereen ze vergelijken, niet alleen met de woorden van Henk Gortzak, maar ook met de daden van de C.P.N.

Vraag 1: BESTAAT ER IN DE WEST-EUROPESE LANDEN MET HUN PARLEMENT EN VERKIEZINGEN DEMOCRATIE?

Antwoord: De moderne parlementaire staat is het werktuig der uitbuiting van de loonarbeid door het kapitaal (Fr. Engels).

De democratische republiek is de best denkbare politieke dekmantel van het kapitalisme (Lenin).

De "democratische staat" dient dus als vermomming van de dictatuur van het kapitaal.

Vraag 2: WAARUIT BLIJKT DE DICTATUUR VAN HET KAPITAAL IN NEDERLAND EN WAT WAS DE HOUDING VAN DE C.P.N.-LEIDING NA DE OORLOG?

Antwoord: De dictatuur van het kapitaal blijkt vooral uit de dictatuur van een handjevol Rijksbemiddelaars, die met de gehate loonstop de lonen van het grootste deel van het Nederlandse volk beneden het bestaansminimum houden. De leiding van de C.P.N. voerde een politiek van "productieverhoging", "opbouwen, produceren en organiseren" en aanvaarding van het tariefstelsel, die de opbouw van het Nederlandse kapitaal en zijn dictatuur tot gevolg had.

Vraag 3: Als er "socialisten" in de regering van de kapitalistische staat zitten, blijft de dictatuur van het kapitaal dan bestaan?

Antwoord: Ja. De "socialistische" ministers knappen het vuile werk van het kapitaal op. Schermerhorn stuurde soldaten op de stakers af en stuurde troepen naar Indonesië. Hij en Drees handhaafden de loonstop. De "socialistische" ministers zijn de waakhonden van de kapitalistische uitbuiting en dictatuur.

Vraag 4: Was de rol van de "communistische ministers" na de oorlog in Frankrijk, Italië en België anders, bijvoorbeeld toen De Gaulle minister-president was en Thorez vice-president?

Antwoord: HUN ROL WAS DEZELFDE ALS DIE VAN DE "SOCIALISTISCHE MINISTERS. Zij hielpen de arbeiders ontwapenen, herstelden de kapitalistische staat en hielpen de kapitalisten weer in het zadel. Zij hielpen mee aan de onderdrukking van de Republiek Viet Nam. In ruil daarvoor vroegen de "communistische" leiders een verbond van de kapitalistische dictator met de Sowjet-Unie, welk verbond de Franse kapitalisten zodra zij sterk genoeg waren weer verbroken hebben.

Vraag 5: HOE STAAN WERKELIJKE COMMUNISTEN DAN TEGENOVER DE DICTATUUR VAN HET KAPITAAL IN DE ZOGENAAMDE "DEMOCRATISCHE" STATEN?

Antwoord: Zij weigeren met kapitalisten samen te werken in de regering en in het college van Burgemeester en Wethouders, omdat zij het vuile werk voor de kapitalisten niet willen opknappen. In het parlement bedelen zij niet om een plaatsje in de regering en in de gemeenteraad vragen zij niet om wethouderszetels. Zij ontmaskeren de schijnheilige kapitalistische "democratie" en spreken openlijk uit, dat zij de kapitalistische staat willen vernietigen. Zij eisen de ontbinding van de politie, de bewapening van de arbeidersklasse en de verandering van het leger in arbeidersmilitie. Zij organiseren de strijd buiten het parlement voor de verbetering van het lot der arbeidersklasse en strijden voor een regering van arbeiders en arme boeren, die het kapitaal zal onteigenen.

Vraag 6: WAAROM TRACHTEN DE STALINISTEN DAN OVERAL IN DE REGERING TE KOMEN EN WETHOUDERS TE KRIJGEN?

Antwoord: Omdat zij de arbeiders willen verzoenen met het kapitalisme en een "verzoening" tussen de Sowjet-Unie en het imperialisme tot stand willen brengen. Omdat zij de socialistische revolutie en de vestiging van de macht van het proletariaat niet willen.

Vraag 6: IS ER IN HET HUIDIGE SOWJET-RUSLAND DEMOCRATIE?

Antwoord: In 1917 waren de sowjets de organen, waardoor de arbeidersklasse en alle andere vroegere onderdrukten democratisch hun wil naar voren brachten en zelf de regering voerden. Door het verkrachten van de sowjets, door het vernietigen van de arbeiderscontrole op de partij, de staat, de productie, de politie en het leger, oefent een bevoorrechte bureaucratie er nu een politie-dictatuur uit, die niets gemeen heeft met arbeidersdemocratie.

Vraag 8: IS ER SPRAKE VAN ARBEIDERSMACHT IN DE ZOGENAAMDE "VOLKSDEMOCRATIE" IN OOST-EUROPA?

Antwoord: De stalinisten hebben het leger en de politie van de kapitalisten niet vernietigd. Zij hebben alleen hun aanhangers tot politiechef gemaakt. De stalinisten hebben zichzelf aan het hoofd geplaatst van de onderdrukkingseparaten der kapitalisten. De arbeiders in de fabrieken en op het land kunnen geen enkele bestuursfunctie of controle uitoefenen.

Vraag 9: IS ER DEMOCRATIE BINNEN DE C.P.N.?

Antwoord: Het is verboden in de C.P. fracties te vormen om binnen de partij een ander standpunt dan dat van de leiding te verdedigen. Toch is de C.P.-leiding niet onfeilbaar, want om de zoveel tijd komt zij met een "zelfcritiek", die de gehele politiek van de afgelopen periode weer omverkegelt. Maar wie -zij het uit linkse of uit rechtse overwegingen- critiek uitoefent, wordt "Trotskist" genoemd en uit de partij gezet.

Vraag 10: BETEKENT DE LAATSTE ZELFCRITIEK, DAT DE C.P.-LEIDING NIET MEER MEWERKT AAN DE DICTATUUR VAN HET KAPITAAL?

Antwoord: In het verslag van Woensdag 9 Februari van het Dagbestuur der C.P.N. lezen wij: "De C.P.N. is bereid met allen samen te werken die dit doel (verdediging van de vrede) op de voorgrond willen stellen, ongeacht de wijze waarop zij op ander terrein mogen denken en optreden". Dus wederom biedt de C.P.N.-leiding aan, de dictatuur van het kapitaal, de dictatuur van de Rijksbemiddelaars en van de loonstop te aanvaarden, in ruil voor . . . een overeenkomst van het kapitaal met Stalin.

X X X X X X X X

Arbeiders,

Wij gaven hier tien vragen en de antwoorden van het revolutionaire Marxisme daarop. Is Gortzak democratisch, dan moet hij deze vragen openlijk beantwoorden, dan mag hij ze niet onder tafel werken!

In de laatste "zelfcritiek" (zie de "Waarheid" van 18 December 1948) lezen wij: In de scholing moet het karakter van het Trotskisme worden bestudeerd als een verrottingsverschijnsel van de kleine burgerij, het janhagel, enz.

Wij leggen als laatste vraag voor aan Henk Gortzak: Is de C.P.N. zo democratisch om bij de "scholing over het trotskisme" een lid van de Revolutionair Communistische Partij, een lid van de Vierde Internationale, aan het woord te laten? Wij, revolutionaire Marxisten, vrezen een discussie voor het front der arbeiders niet. Wij geven de leiding van de C.P.N. graag de gelegenheid ons te ontmaskeren, als zij dat kan. Wij hebben vertrouwen in de arbeidersklasse, die revolutionaire arbeiderspolitiek zal weten te onderscheiden van kleinburgerlijk opportunisme, van "opbouwen, organiseren en produceren", van klasse-samenwerking en van klasse-verraad.

LEVE DE VIERDE INTERNATIONALE WERELDPARTIJ DER SOCIALISTISCHE REVOLUTIE!
LEVE DE REVOLUTIONAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ!

LEEST "DE TRIBUNE". Vraag hem aan de kiosken of bij de administratie, Nieuwe Prinsengracht 47-II, Amsterdam.

No.12
Doss.15/146

glory

22 December 1948.

Onderwerp: Verspreiding Extra bulletin van de Tribune

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.
Waardering bericht: betrouwbaar.

Datum ontvangst bericht: 22 December 1948.

Volgno.	10
29 DEC. 1948	
ACD/52492	

0/138

4 bijlagen

GEHEIM.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.).

In de avond van 22 December 1948 wordt een extra bulletin van "De Tribune" (R.C.P.) in diverse wijken van 's-Gravenhage verspreid.

Enige exemplaren van dat bulletin, waarvan de inhoud betrekking heeft op de ontwikkeling van de toestand in Indonesië, gaan hierbij. (Einde)

*1 exemplaar
op 22-12-48
toegestaan aan
Minister. President.
17^u - 17^u.*

*B.IV 20/12 t.k. B.IV
acd.*

*De registratie door A.P.D. op 22-12-48 in v.d. 138.
B.IV 20/12*

Solidair met Indonesië !!

Aan de arbeiders van Nederland

Opnieuw heeft de Nederlandse bourgeoisie het vuur geopend op de Indonesische arbeiders en armen boeren. Zoals de regeringen Schermerhorn en Beel trachtten, de vorming van een koloniaal leger en de eerste „politioele actie” te bemantelen met vredelievende frases, zo poogt de huidige regering in een dubbelzinnige verklaring de Nederlandse bevolking te overtuigen van het „goed recht” van de opnieuw ingezette koloniale oorlog. Als alle onderdrukkers, denkt het Nederlandse kapitaal zijn misdaden aanvaardbaar te kunnen maken door ze als „noodzakelijk voor het algemeen belang” voor te stellen.

Opnieuw doet zich het schaamteloze feit voor, dat zich socialistisch noemende leiders, der Partij van de Arbeid, welke de steun van het grootste deel der Nederlandse arbeiders, kleine boeren en middenstanders verwerven, door zich als kampioenen aan te dienen voor een vrede met Indonesië, aan het hoofd staan van de regering, welke de OORLOG met Indonesië opnieuw aan de orde heeft gesteld. Alle tot nu toe gevoerde propaganda, welke over een „vreedzame samenwerking” met de Republiek Indonesië sprak, blijkt een leugen, welke slechts tot doel had de Nederlandse werkende bevolking zand in de ogen te strooien omtrent de ware bedoelingen van het koloniale kapitaal.

In September 1946, toen de Communistische Partij Nederland zich in haar politiek ten aanzien van Indonesië nauwelijks onderscheidde van de P.v.d.A en het met dezelfde frases over „vreedzame samenwerking” de Nederlandse bourgeoisie mede mogelijk maakte, haar „politioele acties” voor te bereiden, heeft de arbeidersklasse, tijdens de algemene werkstaking in Amsterdam, getoond andere opvattingen van solidariteit met de Indonesische vrijheidsstrijders te hebben dan haar officiële leiders van P. v. d. A. en C.P.N.

Het is deze geest van solidariteit met de Republiek Indonesië, welke thans meer dan ooit noodzakelijk is, nu regerings- en legercommuniqué's de publieke opinie zullen trachten te vertroebelen door 'de gerechtvaardigde gewapende tegenstand der Indonesische massa's als „gruwelen” voor te stellen, nu K.V.P., P.v.d.A. en N.V.V. hun arbeidersaanhang tot aanvaarding van de „onvermijdelijkheid” der koloniale oorlog zullen willen bewegen, nu eventuele solidariteitsverklaringen van C.P.N. en E.V.C. met de Indonesische strijders met wantrouwen door de arbeiders zullen worden ontvangen, die beu zijn van het Stalinistisch verraad 'en gedraai in de afgelopen jaren.

Immers; de leiders van de C.P.N. zijn voor de volle 100 pct mede-verantwoordelijk voor wat thans gebeurt. Hoort hoe zij sinds een paar dagen hun eigen politiek beoordelen: „In Indonesië leidde de „Gemenebest-politiek” tot zeer ernstige fouten der Communisten, o.a. het principieel aanvaarden van de Linggadji-politiek en het „Renville-dictaat”, waardoor de Indonesische revolutie in groot gevaar werd gebracht”. Aldus de C.P.N.-leiding over zichzelf. Het was deze misdadige politiek van de C.P.N., waardoor Gortzak de stakers van September 1946 naar huis stuurde, en pochde: één „communist” is meer waard dan 100 politie-agenten. Het was deze misdadige politiek die retrotransporten mogelijk maakte, die de boycot-beweging saboteerde, die leidde tot het stemmen vóór de koloniale motie Romme van der Goes van Naters. Niet alleen de Indonesische C.P., maar ook die van Paul de Groot, heeft de volle verantwoordelijkheid voor het feit, dat de Nederlandse bourgeoisie erin geslaagd is tot deze tweede openlijke aanval over te gaan. Dit zijn echter geen „toevallige fouten”, het is de contrarevolutionaire politiek van de klik die zich in de Sowjet-Unie van de

macht meester maakte, welke zij ten uitvoer legden. Alle „zelfcritiek” van de C.P.N. dient om nederlagen te bemantelen, en zij gaat gepaard met verwoede aanvallen op de Trotskisten. Daarmee pogen zij te verdoezelen, dat onze Revolutionaire Communistische Partij de Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale van het begin af aan op de bres heeft gestaan voor de leuze „Indonesië los van Holland, nu!”, welke de C.P.N.-leiding nog steeds weigert te voeren. Toen het eerste oorlogsschip, de Jan Evertsen te Amsterdam, gereedgemaakt werd, riepen wij reeds op tot boycot, en sinds die tijd hebben wij niet opgehouden deze leuzen te voeren. Van het begin af aan hebben wij de politiek van „Vrede en Overleg”, van Linggadji en Renville, als verraad gebrandmerkt!

Men late zich thans niet in de war brengen door de berichten in de kranten, welke de „onwil” van de Indonesiërs, de „goede wil” van de Nederlandse regering op de voorgrond stellen. De vraag, welke men zich voortdurend dient te stellen is: aan welke kant staat het recht in deze oorlog. De Nederlandse bourgeoisie, welke als heersende klasse in dit land de politiek der regering bepaalt, beoogt slechts der herovering van Indonesië als kolonie.

Zij wenst geen afstand te doen van de miljoenen-winsten, welke zij eeuwenlang uit de onderdrukte Indonesische miljoenen-massa's heeft geperst. Zij voert een reactionaire oorlog, omdat onderdrukking en uitbuiting haar doel is. Het Indonesische volk daarentegen strijdt voor zijn vrijheid, het wenst niet opnieuw de „zegeningen” van een Nederlands bewind te kennen, dat na driehonderd jaar heerschappij niets anders wist te brengen dan analfabetisme, ondervoeding, lonen van enkele centen per dag, en concentratiekampen. Het recht is aan de kant der Indonesië!

sche strijders. Hun vijand is onze vijand: De NEDERLANDSE BOURGEOISIE!

In koelen bloede hebben de regering-Drees en haar voorgangers de koloniale oorlog voorbereid. Zij voerden de loonstop in, om de arbeidersklasse de kosten te laten betalen van de wapens en het leger, bestemd voor de „koloniale actie“. Zij lieten de subsidies op levensmiddelen vallen, om aan de eisen van „leger en vloot“ te kunnen voldoen. Zij stelden de „burgelijke staat van beleg“ voor, om eventueel verzet tegen de loonstop en de koloniale oorlog te kunnen breken.

Thans trachten zij de Nederlandse arbeidersklasse wijs te maken, dat als de Republiek eenmaal is neergeslagen, de troepen naar huis kunnen, en een „vreedzame opbouw“ zal plaats vinden. Niets is minder waar! Het is mogelijk, om de grote steden te bezetten en de geregelde Republikeinse troepen te ver-

slaan. Maar ten koste van hoeveel levens van Nederlandse arbeidersjongens! Het zal nooit mogelijk zijn, de Indonesiërs tot volledige onderwerping te bewegen. De guetilla zal voortduren, en talloze slachtoffers van weerszijden vergen. Van demobilisatie zal geen sprake zijn. Niets is opgelost, voordat de Nederlandse arbeidersklasse

de terugkeer van alle troepen afdwingt.

In Nederland opent deze hernieuwde overval een periode van reactie tegen de arbeidersklasse en haar organisaties, welke duidelijk zal aantonen dat nederlaag en overwinning van de Nederlandse arbeiders onverbreekelijk verbonden zijn met die van de Indonesische massa's.

De strijd tegen de regering-Drees en voor de daadwerkelijke solidariteit met Indonesië, moet georganiseerd worden. Terecht hebben vele arbeiders het vertrouwen verloren in de „leiders“ van P.v.d.A. en C.P.N., terwijl de vakbonden nog stevig in de handen der bureaucraten zijn. Dat betekent echter niet, dat men lijdelijk mag toezien, hoe de heersende klasse haar posities versterkt. Stelt in al Uw organisaties en in de bedrijven de organisatie van de strijd aan de orde. Bespreekt met Uw mede-arbeiders hoe we tegen de bureaucraten der vakbonden de strijd moeten voeren, en hen moeten vervangen. Doorbreekt de verlamming, U opgelegd door de misdadige politiek der officiële arbeidersleiders.

Sluit U aan bij onze strijd voor:

Indonesië los van Holland nu!

Organisatie van de boycot!

Organisatie van de strijd

voor de terugtrekking der troepen!

Op voor de onverbreekelijke solidariteit met de

Indonesische arbeiders en arme boeren.

Het Politiek Bureau der Revolutionair Communistische Partij
Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale.

Maag

G E H E I M.

Verbinding: 12

24 December 1948.

Doss.15/147

Onderwerp: Brochure van de R.C.P.

Datum ontgangst bericht: 23 December 1948

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan: ---

Medewerkende instanties: ---

Ondernomen actie:---

V		
27	1	148
1		52191

B

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.).

De afdeling 's-Gravenhage van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.) verzorgde op last van het partijbestuur de uitgave van een brochure, getiteld:

"De Wereldsituatie en de taken van de 4e Internationale".

Een exemplaar van bedoelde brochure gaat hierbij. (Einde)

m

No. 7364-14-48.

Onderwerp:
Actie R.C.P.

Bijlagen: 2.

G E H E I M.

22 December 1948.

B

Volgno.
23 DEC. 1948
A 71 52090

Hierbij worden toegezonden:

- a. afschrift van een onder de havenarbeiders in Amsterdam verspreid gestencild manifest van de afdeling Amsterdam van de R.C.P.;
- b. een exemplaar "Extra Bulletin van de Tribune".

no 13

L.2.

GEEN COMEDIE, GEEN LEGER DES HEILS METHODEN, GEEN GESOL MET DE BELANGEN EN VERLANGENS VAN DE ARBEIDERSKLASSE, DOCH ORGANISATIE VAN DE STRIJD TEGEN HET WERKELIJKE LOONTEKORT.

STRIJDT VOOR EEN REDELIJK LEVEN SPEIL !!!

AAN DE ARBEIDERS IN DE AMSTERDANSE HAVEN.

Er zijn vakbondsleiders die waarschijnlijk denken exploitant te zijn van een kermist, waar je een bepaald bedrag offert om een prijs te winnen. Het heeft er tenminste veel van weg en vooral tegen de feestdagen krijgen zij Leger des Heils-allures. Dan vergeten ze de strijd en het werkelijke loontekort en "eisen" ze alleen maar een fooi. Het zou ons niet verwonderen, als er eerstdaags E.V.C.-kerstpotten op straat stonden om de nood in de gezinnen te lenigen. De lonen zijn te laag. De prijzen der levensmiddelen stijgen. Jan Boezeroen lijdt armoede; de ondernemingen maken enorme winsten. Elke dag kun je dit horen en lezen. Oud nieuws en zo waar als twee maal twee vier. In korte trekken is dit het tijdsbeeld en moeder de vrouw behoef je het niet meer te vertellen. Dit is alles waar, maar

WAT DOEN WE ER TEGEN?

De gulden toeslag, die de "socialist" Drees gaf, rook naar waterverf. De N.V.V.leiders, die de gulden aanprijzen zijn kwakzalvers. WIJ WETEN DIT.

Doch wat te zeggen van de C.P.N.-E.V.C.-leiding? Zij stellen voor, dat je warm zult lopen voor Fl. 1,50 extra-toeslag en 2% gratificatie voor de feestdagen. Als die gulden van Drees een uitwijk was, dan zijn de voorstellen van Paul de Groot en Blokzijl zeker uitglijdingen, in ieder geval geen aanval. De C.P.N.-wethouder van Zaandam rekende uit, dat het tekort in een arbeidersgezin ten minste fl. 7,50 per week bedraagt en dat is krap berekend. Maar kameraden als dit zo is wat betekenen dan de voorstellen van de E.V.C. en de N.V.V.leiding? Zijn deze voorstellen een oplossing voor het bereiken van een redelijk bestaans-minimum of ruiken jullie ook dat dit je reinste kwakzalverij is? Het is een poging om de waterverf van Drees wat aan te mengen en om de strijd te omzeilen. Zij trachten de indruk te wekken, dat ze ook iets doen, maken daarmee propaganda maar ONZE magen worden er niet voller op.

Dat dit zo is, wordt al bewezen door de manier, waarop de E.V.C.-leiding de acties van de havenarbeiders wil voeren. Eén voor één worden de verschillende delen van de haven tot "actie" opgeroepen. Voor de arbeiders uit de houtbedrijven en uit de houthaven werd een uur proteststaking uitgeroepen. De andere havenarbeiders moeten aan het werk blijven. Het gevolg van deze manier van doen was, dat ook de houtwerkers in grote meerderheid aan het werk bleven. Zij pasten ervoor, een hele dag loon te verliezen voor een staking van een uur, die zo klein was opgezet dat van tevoren reeds gezegd kon worden, dat ze geen succes zou zijn. Willen de houtwerkers dan geen actie? Natuurlijk zij willen niets liever, maar dan samen met de Handelshaven en voor eisen die een oplossing brengen. De arbeiders willen WERKELIJKE strijd, een massale actie VOOR WERKELIJKE EISEN !!!

De manier, waarop de E.V.C.-leiding thans de strijd wil voeren is een vervolg van haar PRODUCTIE VERHOOGINGS EN TARIEFSTELSEL taktiek. Kameraden, men mag niet met onze armoede sollen. Geen comedie en geen Leger-des-Heils-methoden. Eist van je verbondsbestuurders, hoe je ook georganiseerd bent: DE ORGANISATIE VAN DE STRIJD VOOR DE OPHEFFING VAN HET TEKORT. Een eensgezinde strijd voor een redelijk levenspeil. Kameraden, voor vanavond zijn -volgens de WAARHEID- de arbeiders uit de houthaven opgeroepen om samen met de arbeiders van de houtzagerijen te vergaderen. Het zal een gecombineerde vergade-

ring zijn, omdat in de houthaven ook S.H.B.-ers werken. Maar de andere S.H.B.-ers en de arbeiders in vaste dienst? Zullen die niet in actie gaan? Het is nodig dat gij Uw vakbondsleiding dit voor de voeten werpt: Wij zullen gezamenlijk moeten strijden en voor meer dan een fooi. Wij moeten strijden voor een redelijk levenspeil, dat gezien de huidige prijzen niet minder dan ZESTIG GULDEN als loonvloer die tegen het stijgen der prijzen door de glijdende loonschaal beschermd moet zijn. Eist de organisatie van een massale strijd. Weg met de fooien.

Afdeling Amsterdam der R.C.P.
Nederlandse Sectie der 4de Intern.

Extra Bulletin van

DE TRIBUNE

Redactie: M. Ferarez
Nieuwe Prinsengracht 47 II - -A'dam

ORGaan DER REVOLUTIONAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ
NEDERLANDSE SECTIE VAN DE VIERDE INTERNATIONALE

Solidair met Indonesië !!

Aan de arbeiders van Nederland

Opnieuw heeft de Nederlandse bourgeoisie het vuur geopend op de Indonesische arbeiders en armen boeren. Zoals de regeringen Schermerhorn en Beel trachten, de vorming van een koloniaal leger en de eerste „politieactie” te bemantelen met vredelievende frases, zo poogt de huidige regering in een dubbelzinnige verklaring de Nederlandse bevolking te overtuigen van het „goed recht” van de opnieuw ingezette koloniale oorlog. Als alle onderdrukkers, denkt het Nederlandse kapitaal zijn misdaden aanvaardbaar te kunnen maken door ze als „noodzakelijk voor het algemeen belang” voor te stellen.

Opnieuw doet zich het schaamteloze feit voor, dat zich socialistisch noemende leiders, der Partij van de Arbeid, welke de steun van het grootste deel der Nederlandse arbeiders, kleine boeren en middenstanders verwierven, door zich als kampioenen aan te dienen voor een vrede met Indonesië, aan het hoofd staan van de regering, welke de OORLOG met Indonesië opnieuw aan de orde heeft gesteld. Alle tot nu toe gevoerde propaganda, welke over een „vreedzame samenwerking” met de Republiek Indonesië sprak, blijkt een leugen, welke slechts tot doel had de Nederlandse werkende bevolking zand in de ogen te strooien: omtrent de ware bedoelingen van het koloniale kapitaal.

In September 1946, toen de Communistische Partij Nederland zich in haar politiek ten aanzien van Indonesië nauwelijks onderscheidde van de P.v.d.A. en het met dezelfde frases over „vreedzame samenwerking” de Nederlandse bourgeoisie mede mogelijk maakte, haar „politieacties” voor te bereiden, heeft de arbeidersklasse, tijdens de algemene werkstaking in Amsterdam, getoond andere opvattingen van solidariteit met de Indonesische vrijheidsstrijders te hebben dan haar officiële leiders van P. v. d. A. en C.P.N.

Het is deze geest van solidariteit met de Republiek Indonesië, welke thans meer dan ooit noodzakelijk is, nu regerings- en legercommuniqué's de publieke opinie zullen trachten te vertroebelen door de gerechtvaardigde gewapende tegenstand der Indonesische massa's als „gruwelen” voor te stellen, nu K.V.P., P.v.d.A. en N.V.V. hun arbeidersaanhang tot aanvaarding van de „onvermijdelijkheid” der koloniale oorlog zullen willen bewegen, nu eventuele solidariteitsverklaringen van C.P.N. en E.V.C. met de Indonesische strijders met wantrouwen door de arbeiders zullen worden ontvangen, die beu zijn van het Stalinistisch verraad en gedraai in de afgelopen jaren.

Immers; de leiders van de C.P.N. zijn voor de volle 100 pct mede-verantwoordelijk voor wat thans gebeurt. Hoort hoe zij sinds een paar dagen hun eigen politiek beoordelen: „In Indonesië leidde de „Gemenebest-politiek” tot zeer ernstige fouten der Communisten, o.a. het principieel aanvaarden van de Linggadatie-politiek en het „Renville-dictaat”, waardoor de Indonesische revolutie in groot gevaar werd gebracht”. Aldus de C.P.N.-leiding over zichzelf. Het was deze misdadige politiek van de C.P.N., waardoor Gortzak de stakers van September 1946 naar huis stuurde, en pochte: één „communist” is meer waard dan 100 politie-agenten. Het was deze misdadige politiek die detroepentransporten mogelijk maakte, die de boycot-beweging saboteerde, die leidde tot het stemmen vóór de koloniale motie Romme van der Goes van Naters. Niet alleen de Indonesische C.P., maar ook die van Paul de Groot, heeft de volle verantwoordelijkheid voor het feit, dat de Nederlandse bourgeoisie erin geslaagd is tot deze tweede openlijke aanval over te gaan. Dit zijn echter geen „toevallige fouten”, het is de contra-revolutionaire politiek van de kliek die zich in de Sowjet-Unie van de

macht meester maakte, welke zij ten uitvoer legden. Alle „zelfcritiek” van de C.P.N. dient om nederlagen te bemantelen, en zij gaat gepaard met verwoede aanvallen op de Trotskisten. Daarmee pogen zij te verdoezelen, dat onze Revolutionair-Communistische Partij de Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale van het begin af aan op de bres heeft gestaan voor de leuze „Indonesië los van Holland”, welke de C.P.N.-leiding nog steeds weigert te voeren. Toen het eerste oorlogsschip, de Jan Evertsen te Amsterdam, gereedgemaakt werd, riepen wij reeds op tot boycot, en sinds die tijd hebben wij niet opgehouden deze leuzen te voeren. Van het begin af aan hebben wij de politiek van „Vrede en Overleg”, van Linggadati en Renville, als verraad gebrandmerkt!

Men late zich thans niet in de war brengen door de berichten in de kranten, welke de „onwil” van de Indonesiërs, de „goede wil” van de Nederlandse regering op de voorgrond stellen. De vraag, welke men zich voortdurend dient te stellen is, aan welke kant staat het recht in deze oorlog. De Nederlandse bourgeoisie, welke als heersende klasse in dit land de politiek der regering bepaalt, beoogt slechts der herovering van Indonesië als kolonie.

Zij wenst geen afstand te doen van de miljoenen-winsten, welke zij eeuwenlang uit de onderdrukte Indonesische miljoenen-massa's heeft geperst. Zij voert een reactionaire oorlog, omdat onderdrukking en uithuizing haar doel is. Het Indonesische volk daarentegen strijdt voor zijn vrijheid, het wenst niet opnieuw de „zegeningen” van een Nederlands bewind te kennen, dat na driehonderd jaar heerschappij niets anders wist te brengen dan analfabetisme, ondervoeding, lonen van enkele centen per dag, en concentratiekampen. Het recht is aan de kant der Indonesië.

sche strijders. Hun vijand is onze vijand: De NEDERLANDSE BOURGEOISIE!

In koelen bloede hebben de regering-Drees en haar voorgangers de koloniale oorlog voorbereid. Zij voerden de loonstop in, om de arbeidersklasse de kosten te laten betalen van de wapens en het leger, bestemd voor de „koloniale actie”. Zij lieten de subsidies op levensmiddelen vallen, om aan de eisen van „leger en vloot” te kunnen voldoen. Zij stelden de „burgelijke staat van beleg” voor, om eventueel verzet tegen de loonstop en de koloniale oorlog te kunnen breken.

Thans trachten zij de Nederlandse arbeidersklasse wijs te maken, dat als de Republiek eenmaal is neergeslagen, de troepen naar huis kunnen, en een „vreedzame opbouw” zal plaats vinden. Niets is minder waar! Het is mogelijk, om de grote steden te bezetten en de geregelde Republikeinse troepen te ver-

slaan. Maar ten koste van hoeveel levens van Nederlandse arbeidersjongens! Het zal nooit mogelijk zijn, de Indonesiërs tot volledige onderwerping te bewegen. De guerilla zal voortduren, en talloze slachtoffers van weerszijden vergen. Van demobilisatie zal geen sprake zijn. Niets is opgelost, voordat de Nederlandse arbeidersklasse

de terugkeer van alle troepen afdwingt.

In Nederland opent deze hernieuwde overval een periode van reactie tegen de arbeidersklasse en haar organisaties, welke duidelijk zal aantonen dat nederlaag en overwinning van de Nederlandse arbeiders onverbreekelijk verbonden zijn met die van de Indonésische massa's.

De strijd tegen de regering-Drees en voor de daadwerkelijke solidariteit met Indonesië, moet georganiseerd worden. Terecht hebben vele arbeiders het vertrouwen verloren in de „leiders” van P.v.d.A. en C.P.N., terwijl de vakbonden nog stevig in de handen der bureaucraten zijn. Dat betekent echter niet, dat men lijdelijk mag toezien, hoe de heersende klasse haar posities versterkt. Stelt in al Uw organisaties en in de bedrijven de organisatie van de strijd aan de orde. Bespreekt met Uw mede-arbeiders hoe we tegen de bureaucraten der vakbonden de strijd moeten voeren, en hen moeten vervangen. Doorbreekt de verlamming, U opgelegd door de misdadige politiek der officiële arbeidersleiders.

• Sluit U aan bij onze strijd voor:

Indonesië los van Holland nu!

Organisatie van de boycot!

Organisatie van de strijd voor de terugtrekking der troepen!

Op voor de onverbreekelijke solidariteit met de

Indonesische arbeiders en arme boeren.

Het Politiek Bureau der Revolutionair Communistische Partij
Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale.

Revolutionaire Communistische Partij (De Tribune)

Nederlandse Sectie der Vierde Internationale

Openbare Protest-vergadering

tegen de koloniale oorlog

op **Donderdag 23 December**

in de „Brakke Grond” Nes 53-55

SPREKERS: NOL BOS, TH. v. d. KOLK, C. v. d. BRINK

TOEGANG VRIJ!! - Aanvang 8 uur - Zaal open 7.30

Weg met de koloniale oorlog!!!

No.12
Doss.15/145.

20 December 1948.

Onderwerp: Brochure v.d. 4e Internationale
"De Russische kwestie".

Volgno.
22 DEC. 1948.
ACD/51971

G E H E I M. 16

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.).

De afdeling Amsterdam van de Revolutionnair Communis-
tische Partij verzorgde de uitgave van een brochure voor
de partij.

In deze brochure, genaamd:

"De 4e Internationale en het Stalinisme" is het stand-
punt van de aangesloten secties bij de 4e Internationale
t.o.v. de Russische kwestie, zoals die op het 1.1. gehouden
wereldcongres tot uiting kwam, opgenomen. (Einde)

UITTREKSEL

Voor OD 138 Naam R.C.P.-vlugschriften

Origineel in OD 244-A'dam Naam CPN-vergaderingen

Volgnr. Ag.nr. 49200 Aard van het stuk verslag openluchtbijeenkomst CPN

te A'dam op 6.11.48 Afz. A'dam Datum 8.11.48

Op het Amstelveld waar bovengenoemde vergadering gehouden werd, werd druk gecolporteed met "De Waarheid" en alle mogelijke communistische lectuur. Leden van de R.C.P. verspreidden pamfletten, waarvan een exemplaar bij dit uittreksel is gevoegd.

Uitgetrokken door EQ Afd./Sectie ACD-4b Datum 8.11.48

Op aanwijzing van .....

GEEN AALMOEZEN --- EEN LOONVLOER VAN Fl. 6.0.
gegarandeerd door de glijdende loonschaal.

AAN DE ARBEIDERS VAN AMSTERDAM.

De regering Drees heeft een aanval ingezet tegen de lonen, zoals zelfs Colijn nauwelijks durfde te doen. Terwijl de prijzen van bijna alle eerste levensbehoefte in snel tempo stijgen, stapelen in de brandkasten van de ondernemers de winsten zich op. Wittebrood is onbetaalbaar geworden voor een arbeidersgezin, maar met het oorlogsbrood gaat het dezelfde kant op. Geen kapitalist zal oorlogsbrood eten - ook de ministers niet - dus hebben zij er voor 4 cent duurder er maar 10 % aardappelmeel doorheen, gegoooid. Van de roomboter uitwijken op de margarine, van de anthraciet op de eierkolen of cokes enz enz. Het program van Drees is dit: HET LEVEN SPEIL DER WERKERS MOET LAGER WORDEN DAN DAT VAN DE WERKLOZEN VAN VOOR DE OORLOG. En hij is hard op weg.

Drees, Joekes en de N.V.V.bestuurder Vermeulen wilden toch niet met lege handen komen. Tot hoon van de gehele arbeidersklasse hebben zij 100 centen loontoeslag gegeven aan arbeiders boven de 23 jaar. Zij hebben daarbij een "huishoudboekje" samengesteld, dat vast niet ontleend is aan het huishouden van Philips of van een minister. Nog veel minder heeft dit "huishoudboekje" iets met de werkelijkheid te maken. De gulden van Drees is minder dan een fooi, het is een slag in het gezicht van elke huisvrouw. Waarlijk bij de leiders van de P.v-d-A. en de bestuurders van de Unie-bonden zijn de belangen van de brandkast veilig.

GORTZAK NIET UITWIJKEN, MAAR AANVALLEN.

Op deze meeting zal de C.P.N. onder andere spreken over haar eis van een loontoeslag van F.2,50. Deze eis is gebaseerd op de berekening van de Uniebesturen, dat de prijzen met het voor de helft loslaten der subsidies $2\frac{1}{2}$ à 3 gulden zouden stijgen. Die berekening van Kupers is echter volkomen foutief, hij vergat, dat de loonbelasting enz. op de toeslagen doorberekend zullen worden. Maar hij vergat vooral, dat reeds voor de huidige prijsstijgingen de lonen volkomen onvoldoende waren. Ook met een toeslag van F 2,50 zouden de lonen ver beneden een bestaansminimum blijven. Daarom is dat geen strijdleus maar een "uitwijkleus", geen leus waarvoor de gehele arbeidersklasse in strijd zal gaan, maar een die onvoldoende is om de verdeeldheid te doorbreken. De leus waarvoor alle arbeiders, ook die van de Uniebonden, in strijd zullen gaan, is die van een minimum-loon voor alle arbeiders.

Waarom voert de C.P.N. deze leus niet. Omdat zij niets geleerd heeft. Op een kadervergadering van de C.P.N. zei Paul de GROOT: "Er zijn weinig landen, waar de arbeidsrust zo weinig verstoord is als hier. Dat bewijst niet alleen dat de partij, maar ook dat de arbeiders zich volkomen bewust waren van hun taak".

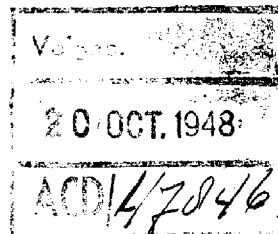
(Kwartaal no. 1). Die taak was volgens de GROOT "Opbouwen, organiseren en produceren". Daarom moest de grote havenarbeiders- en zeeliedenstaking opgeheven worden. Die taak was volgens B.BLOKZIJL: Na de staking tegen het tariefstelsel een tariefcongres van METAAL te organiseren. De z.g. "zelfcritiek" na de verkiezingen bracht geen wijziging in de politiek. Eerst stemde men voor het pensioen van de koningin, toen legden zij de belofte af op Juliana. De huidige leus van F. 2,50 meer is een vervolg van de "Opbouw"-politiek. De C.P.N.-leiding weet dat de grote massa hier niet voor zal vechten.

VOOR EEN 60 GULDEN LOONVLOER MET EEN GLIJDENDE LOONSCHAAL

Men kan onmogelijk spreken van een toeslag voor er een minimum basis gewonnen is. Men kan alle arbeiders in eensgezinde strijd brengen voor een loonvloer van ZESTIG GULDEN. Daarom is dat thans de enige strijdleus. Die minimum loonvloer moet beschermd worden tegen de prijsstijgingen die de regering doorvoert. Daarom moet tevens gestreden worden voor de stijging van de lonen in verhouding met de prijzen, voor de glijdende loonschaal.

Arbeiders, stelt in Uw bedrijven en organisaties deze leuzen aan de orde. Geen AALMOEZEN. Doorbreek de Loonstop.

Niet uitwijken, noch met een gulden noch met een rijksdaalder, maar aanvallen voor een levensminimum. OP VOOR DE F 60 LOONVLOER MET DE GLIJDENDE LOONSCHAAL

AAN DE ARBEIDERS VAN NEDERLAND.

De handhaving van de loonstop, die de bestaansvoorwaarden der Nederlandse arbeiders dagelijks slechter doet worden, wordt tot op de huidige dag door de bezitters met succes gehanteerd.

De bezittende klasse is echter niet met dit succes van de afgelopen jaren tevreden.

Ofschoon de ondernemerswinsten aanhoudend stijgen, verslechtert de toestand in de arbeidersgezinnen, door het systematisch opdrijven der prijzen.

Eerstdaags zal "vlksbrood" en "goedkope" margarine het voedsel der werkers zijn, wittebrood en roomboter dat der "beter gesitueerden." Nieuwe kleren en nieuw huisraad staat al lang niet meer in het huishoudboekje van de arbeidersvrouw.

De nieuwe regeringsbegroting kondigde wel een MILLIARD voor de oorlog in Indonesië aan, tegelijkertijd werden de subsidies op de meest noodzakelijke levensmiddelen praktisch opgeheven.

Het is duidelijk, de arbeidersklasse moet niet alleen de winsten der uitbuiters garanderen, maar zij moet ook bloeden voor de verovering van rijke gebieden voor koloniale ondernemers.

De afgelopen jaren zijn over het algemeen zonder groot verzet van de zijde der arbeiders voorbijgegaan. De bourgeoisie weet echter, dat zij haar spel niet tot in het oneindige kan voortzetten. De havenarbeiders en zeeliedenstaking, de staking van September 1946 tegen de koloniale oorlog, zijn voor haar uiterste waarschuwingen geweest. De invoering van een aantal wetten zal het haar mogelijk moeten maken de strijd der arbeiders in de toekomst te breken. De invoering van de burgerlijke staat van beleg, de Publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie, het ambtenarenverbod en de wet op de verplichte werkloosheidsverzekering zijn op dat doel gericht. De P.B.O. moet de vakbeweging tot een verlengstuk van de staat maken en het stakingsrecht tot een leeg omhulsel. De burgerlijke staat van beleg zal mede een wapen zijn om de in strijd gaande ~~magere~~ arbeiders met leger en politie tot "orde en rust" te brengen.

De houding der vakbonden tegenover de P. B. O.

De leiding der Uniebonden hebben zoals niet anders te verwachten was zich uitgesproken voor de invoering van de P. B. O. Het was daarom niet anders dan te verwachten, omdat deze heren reeds in de afgelopen jaren de trouwe waakhond der uitbuiters zijn geweest in de Stichting van de Arbeid en zodanig getracht elk stuk strijd te voorkomen of te saboteren.

De arbeiders, die in de Uniebonden zijn georganiseerd, gaan niet meer of minder gebukt onder de loonstop, dan welke anders georganiseerde arbeider ook, juist daarom hebben zij geen andere keus dan zich aan te sluiten bij hun medearbeiders. De H. T. M. -staking heeft bewezen wat bij eenheid van alle betrokken arbeiders mogelijk is.

Ook tegen de invoering van de P. B. O., die tegen de gehele arbeidersklasse is gericht, en niet alleen tegen hen, die in de z.g. niet erkende bonden zijn georganiseerd, moeten de arbeiders EEN FRONT VORMEN. De E. V. C. heeft zich tegen de P. B. O. uitgesproken en de gebeurtenissen bij de N. D. S. M. en de Verblifa hebben bewezen, dat zij juist heeft gehandeld. De E. V. C. roept op tot EENHEID VAN ACTIE, welke de enige mogelijkheid is om het drijven der bezitters bij voorbaat te doen mislukken.

Wanneer

Wanneer het de E.V.C. ernst is met de oproep voor eensgezinde actie tegen de P.B.O., dan zal zij beter dan in het verleden de strijd moeten organiseren. Dan zal zij de arbeiders moeten leiden in de strijd tegen de loonstop, door op te komen voor een bestaansminimum van ZESTIG GULDEN MET GLIJDENDE LOONSCHAAL. Deze laatste houdt in, dat de lonen regelmatig aangepast moeten worden aan het gestegen prijspeil, iets wat in verband met het loslaten der prijzen door de regering van doorslaggevend belang zal blijken te zijn. De E.V.C. zal niet zoals voorheen voor metaalarbeiders, bouwvakarbeiders, havenarbeiders of arbeiders uit welk bedrijf dan ook, met verschillende looneisen moeten komen, die bovendien zo weinig aantrekkelijk waren, dat de arbeiders daarvoor niet eens in strijd wilden gaan.

De handhaving van de loonstop en het loslaten der prijsstop brengt de arbeidersklasse tussen hamer en aanbeeld.

Strijd tegen de P.B.O. betekent strijd voor een program, waarvoor alle georganiseerde en ongeorganiseerde arbeiders in strijd willen gaan.

Slechts door dit program tot uitvoering te brengen zal de opzet der ondernemers, de arbeidersklasse willoos aan zich te onderwerpen, mislukken.

EENHEID VAN ACTIE.

VOOR EEN BASISLOON VOOR ALLE ARBEIDERS VAN ZESTIG GULDEN MET EEN GLIJDENDE LOONSCHAAL.

DE VAKBEWEGING LOS VAN DE STAAT. WEG MET DE P.B.O. WEG MET DE STICHTING VAN DE ARBEID.

ONVERKORTE HANDHAVING VAN HET STAKINGSRECHT!!!!

Revolutionnaire Communistische Partij
(De Tribune)
Nederlandse Sectie van de IWe Internationale.

Leest onze voorlichting inzake de P.B.O. in "De Tribune".

Redactie en administratie
M. Ferarez, Nieuwe Prinsengracht 47
Amsterdam.

Redt de eenheid in de E.V.C.

Scheuring een misdaad!

Aan de leden der E.V.C.

Op een ogenblik, dat het meer dan ooit noodzakelijk is, de strijd tegen de loonstop voor te bereiden, is een conflict losgebrand in de E.V.C., dat, indien niet alle leden, ongeacht hun politieke overtuiging, onmiddellijk ingrijpen, tot een scheuring dreigt te leiden, wier gevolgen voor de strijd der arbeidersklasse noodlottig kunnen worden.

Opnieuw is het de inmenging der C.P.N. in de zaken der E.V.C., die tot dit conflict aanziding heeft gegeven. Zonder meer moet verklaard worden: de wijze waarop Paul de Groot de E.V.C. denkt te kunnen ringeloren, schaadt niet slechts de belangen der arbeidersklasse, dergelijke pogingen zijn ronduit misdadig. Destijds was het Paul de Groot, die Blokzijl en van Os, zoals de laatste onthulde op het E.V.C.-congres, bij zich riep om de grote havenarbeiders- en zeeliedenstaking te liquideren: „in het belang van de verliezingen”. Daarmee werd de arbeidersklasse een zware nederlaag toegebracht en de stabilisatie van de loonstop mogelijk gemaakt. Later was het opnieuw de C.P.N., die de E.V.C.-leiding dwong op de walgelijkste wijze te capituleren voor de brutale eisen der N.V.V.-bonzen tijdens de fysie-besprekingen, niet ter wille van de eenheid der vakbeweging, maar omdat de „koers” van het Stalinisme een ultra-rechtse politiek voorschreef.

Gelukkig is het in de E.V.C. als vakorganisatie van verschildend georiënteerde arbeiders, niet zo eenvoudig de decreten van Paul de Groot uit te voeren als in de C.P.N. Men kan „ongewenste” functionarissen omringen met „propagandisten”, die hun uitschakeling moeten voorbereiden, doch daarmee zijn ze nog niet uitgeschakeld. Heeft men het vertrouwen der arbeiders, dan kan elk geknoei van de hand der C.P.N. slechts een averechtse uitwerking hebben. Daarbij komt, dat ook onder talrijke E.V.C.-functionarissen, die

C.P.-Lid zijn, grote ontevredenheid bestaat over het gewroet tegen bona-fide arbeidersleiders. Daaraan is het bijv. te danken, dat nieuwe intrigues der C.P.N. zijn bekend geworden.

Des te meer is het te betreuren, dat het dagelijks bestuur der Rotterdamse E.V.C., de wroeters een mogelijkheid heeft geboden, hun plannen ten uitvoer te brengen. Ongetwijfeld, een scherp protest was op zijn plaats. Het manifest, dat de dagelijkse leiding van Rotterdam evenwel heeft uitgegeven, is meer dan dat: het is een onberedeneerde oorlogsverklaring, wier gevolgen funest kunnen zijn. Het spreekt niet over de noodzaak, acties tegen de loonstop voor te bereiden, klaagt het verraad aan de havenarbeiders- en zeeliedenstaking niet aan, stelt geen program op, dat de E.V.C.-arbeiders een perspectief biedt voor wat moet gaan gebeuren, doch beperkt zich tot een hevige aanval op het Stalinistische geknoei. Wat moet er gaan gebeuren? Dat vragen niet alleen de Rotterdamse arbeiders, doch ook die in andere plaatsen zich af. En wij kunnen bijv. in Amsterdam waarnemen, dat tal van E.V.C.-leden, die allesbehalve gediend zijn van de C.P.-intrigues, thans zwijgen, uit angst voor een scheuring en met het gevoel, door Rotterdam, dat zij als een sterk bolwerk tegen het Stalinisme zagen, in de steek te zijn gelaten. Daarom, in de steek gelaten, omdat zij zich afvragen: **Gaat Rotterdam ons verlaten?** Zij worden in die mening versterkt, door cynische opmerkingen van Coen v. d. Lende, „dat eindelijk het verstand gaat doorbreken”, door artikelen in „Trouw” en andere bladen, wier sympathie voor Rotterdam waarlijk niet voortvloeit uit de strijdbaarheid der Rotterdamse arbeiders en het verlangen naar een werkelijk onafhankelijke vakbeweging, doch zuiver en alleen door de wens van een scheuring in de E.V.C.

Dringend beroep op Rotterdamse arbeiders

In het manifest zegt de dagelijkse leiding van Rotterdam: „Met deze C.P.N.-E.V.C.-leiding kan niet meer gesproken worden over E.V.C.-belang”, een standpunt dat later is herhaald. De Rotterdamse arbeiders, en niet alleen zij, hebben recht te weten wat daarmee bedoeld wordt. Betekent deze zinsnede, dat Rotterdam niet meer met de landelijke E.V.C. samenwerkt, betekent dat scheuring?

Niet alleen Rotterdam, ook de arbeiders uit andere plaatsen zijn allesbehalve tevreden over Blokzijl en de andere zetbazen van Paul de Groot in de E.V.C. Doch zij zijn wel verplicht met hen „over E.V.C.-belang te spreken”, nu er nog geen andere leiding is. Natuurlijk, er moet een betere leiding komen. Doch dat is een karwei, dat niet op stukwerk geleverd kan worden, dat men niet met ultimata's tot stand brengt. Daarvoor is taaie strijd noodzakelijk. Doch daarvoor is vooral noodzakelijk, dat zij, die zich bewust zijn van de noodzaak van een nieuwe, onafhankelijke leiding, in de strijd tonen beter de belangen der arbeiders en der E.V.C., te behartigen, dan de Blokzijls. In dat geval zullen de Stalinistische arbeiders weten, dat al het gescheld op „Trotskisten”

e.d. laster is. En zij zullen niet aarzelen zich tegenover hun vroegere leiders te plaatsen.

Wij weten, dat een groot deel van de Rotterdamse bestuurders het manifest hebben ondersteund, omdat zij wilden protesteren tegen het Stalinistisch gewroet, doch **geenszins een scheuring wenssen**. Het is plicht, dat zij, dat onomwonden uitspreken en er op staan, dat elke handeling, die op enigerlei wijze een scheuring kan bevorderen, onmogelijk maken. En het is thans de taak der Rotterdamse arbeiders, van elk hunner bestuurders stuk voor stuk een uitspraak te verlangen, dat zij geen scheuring wenssen.

In dat geval kan men de „schorsing” van het dagelijks bestuur rustig naast zich neerleggen. Als de Rotterdamse E.V.C. normaal zijn plichten tegenover de E.V.C. nakomt, als elke E.V.C.-er in het land weet, dat hij niet bang hoeft te zijn dat Rotterdam aan de kuierlatten trekt, zal het de Blokzijls niet mogelijk zijn, hun besluit door te voeren.

Vat het dagelijks bestuur van Rotterdam zijn „schorsing” evenwel op als een daad, die elk langer blijven in de E.V.C. onmogelijk maakt en wenst het dienovereenkomstig op te

treden dan zal het Rotterdams geld dat moeten verhinderen, of door het te verplichten zijn houding te wijzigen of, indien dat niet mogelijk blijkt, die bestuurders te vervangen, die een scheuring tot opzet blijken te hebben. De arbeiders uit

het gehele land hebben er recht op, dat hun Rotterdamse arbeiders te dien opzichte geen halfheid dulden. Er staat te veel op het spel

E.V.C.-Leiding vergroot scheuringsgevaar

Op 12 Maart heeft een vergadering van de Landelijke Raad der E.V.C. plaats gevonden, waar het manifest van Rotterdam is ter sprake gekomen. Kleinsma, voorzitter van Transport, Oosterbrugge en Coenen (niet te verwarren met Koenen) van Hout- en Meubel en ook andere H.B.-ers hebben daar ten scherpste geprotesteerd tegen de intriges der C.P.N. in de E.V.C. Zij rekenden daarbij op de steun van Toon v. d. Berg, die aanwezig was.

Van d. Berg heeft van de mogelijkheid, de C.P.-intrigues te ontmaskeren, geen gebruik gemaakt. Hij beperkte zich tot een herhaling van de mededeling, dat hij de Landelijke Raad niet erkende en dat er met dit lichaam niet viel samen te werken. Daardoor werd het Blokzijl mogelijk, hem te verzoeken de vergadering te verlaten. En daardoor vooral werd het Blokzijl mogelijk, het gehele dagelijkse bestuur van Rotterdam te schorsen. Dit besluit werd genomen met algemene stemmen. D.w.z.: door de dubbelzinnige houding van v. d. Berg heeft Blokzijl zijn zin gekregen en zelfs een Kleinsma, Oosterbrugge en Coenen, er toe bewogen, zich tegenover Rotterdam te plaatsen.

Het schorsingsbesluit betekent niet slechts een klap in het

gezicht der Rotterdamse arbeiders, het houdt tevens in, dat Blokzijl er niet voor terugschrikt, de gehele Rotterdamse afdeling der E.V.C. af te scheuren (en daarmee de E.V.C. op een vreselijke manier te verzwakken), teneinde „onwettige“ bestuurders kwijt te raken. Een kind kan immers begrijpen, dat het dagelijks bestuur van Rotterdam zich niet bij deze schorsing zal neerleggen. Duidelijk moet echter worden uitgesproken, dat v. d. Berg geen enkele poging heeft gedaan, om het rampzalige schorsingsbesluit te verhinderen. Zijn houding was niet die van een verantwoordelijk vakbondsleider, welke begrijpt hoe nadelig de gevolgen van een scheuring zijn.

Doch wij weten, dat de wijze, waarop en Blokzijl en v. d. Berg met de eenheid der E.V.C. spelen, niet weerspiegelt wat onder de E.V.C.-arbeiders leeft. Zij willen geen scheuring. Het is daarom in de eerste plaats de plicht van alle E.V.C.-leden te eisen, dat de schorsing wordt ongedaan gemaakt. In dat geval zal het ergste scheuringsgevaar voorkomen zijn en kunnen zij met des te meer klem een beroep doen op Rotterdam, elke handeling, die tot scheuring kan leiden achterwege te laten of te verhinderen.

Geen Rotterdamse kwestie

Het gaat hier niet om een Rotterdamse kwestie. Een scheuring der E.V.C. luidt het einde der Eenheids-Vakcentrale in. Wie denkt, dat een zelfstandige Rotterdamse E.V.C. zich op den duur staande kan houden, bedriegt zichzelf. Wie denkt dat de landelijke E.V.C. kan blijven bestaan zonder een plaats als Rotterdam, houdt zichzelf voor de mal. Doch nog afgezien daarvan: wie werkelijk op de bres staat

voor een onafhankelijke vakbeweging, strijdt niet slechts tegen de Stalinistische intrigues, doch tevens tegen elke andere scheuringspoging. Beroofd van de steun van Rotterdam zullen de niet-Stalinistische E.V.C.-leden in andere plaatsen nog meer geïsoleerd zijn. Daarom: scheuring betekent in werkelijkheid: capitulatie voor Paul de Groot!

Leve de Vakbondseenheid

De verdeeldheid der Nederlandse vakbeweging is een grote rem in de strijd der arbeidersklasse. De eerste grote naoorlogse stakingsgolf dwong de N.V.V.-bonzen, onderhandelingen met de E.V.C. te openen over een fusie. Doch de teruggang van de strijd, de nederlaag der havenarbeiders en zeeliedenstaking, de laffe rol der E.V.C.-leiding, die voor elk ultimatum der N.V.V.-bureaucraten capituleerde en zich zelfs tegenover stakingen ging plaatsen, maakte de E.V.C. voor de Kupers tenslotte gevaarloos, hetgeen tot de misluk-

king der fusie-besprekingen leidde.

Doch de noodzaak van de eenheid is daarmee niet verdwenen. Nieuwe acties der arbeidersklasse zullen de eis van vakbondseenheid met nog meer klem naar voren brengen, dan tot nu toe het geval was. Ook daarom zou een scheuring in de E.V.C. een ramp zijn. Nog meer verdeeldheid, zullen de N.V.V.-arbeiders zeggen. Hoe zou men hen ooit kunnen winnen voor de gedachte van een grote, verenigde vakbeweging, als de E.V.C. thans in stukken uiteenvalt?

Bereidt de strijd voor tegen de loonstop

Alle arbeiders, of zij nu lid zijn van de C.P.N., de P.v.d.A., R.C.P. of de K.V.P., hebben thans één groot, gemeenschappelijk belang: de loonstop te verbrijzelen. Daarvoor dient men de strijd voor te bereiden, in plaats van „zuiveringen“ te organiseren in de E.V.C. Daarvoor dienen ook de Rotterdamse E.V.C.-leiders zich warm te maken in plaats van voor Stalinistische manoeuvres, wier mislukking bij voorbaat vaststaat, als men er niet als dollen op invliegt.

De E.V.C.-arbeiders staan thans voor een belangrijke beslissing: weten zij een scheuring te voorkomen, dan zullen

zij er ook in slagen, de strijd van morgen voor te bereiden. Daarom dient thans het parool te zijn: **VOORKOMT EEN SCHEURING IN DE E.V.C., LEVE DE VAKBONDSEENHEID, WEG MET DE LOONSTOP!**

Politiek Bureau der

Revolutionnaire Communistische Partij

Nederlandse Sectie der Vierde Internationale.

I.D.
D E N H A A G .

Doss.15/114.

BUREAU B

26-11-47

GELEGD

Volg:

26 NOV. 1947

9/25275

G E H E I M .

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.)

Het afdelingsbestuur 's-Gravenhage van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.) ontving van het Centraal Comité dier partij 200 biljetten, welke moesten worden aangeplakt.

Een oproep, gericht aan de leden der Haagse afdeling om zich voor dat plakken ter beschikking te stellen, had geen gunstig resultaat, daar niemand zich meldde.

Genoemde biljetten, waarvan één exemplaar hierbij gaat, heeft dezelfde vorm en inhoud als de binnenpagina van het weekblad "De Tribune", No.168 d.d. 15 November 1947.

Verzonden op 25 November 1947
aan: het Hoofd van de C.V.D.

OPROEP

aan de Nederlandse Arbeidersklasse

Werkers van Nederland!

Het gaat de kapitalisten in dit land niet slecht. De zwarte en „normale“ winsten lopen in de miljoenen. De jaarverslagen van de ondernemingen tonen zonder uitzondering, hoe de rijkdommen zich bij de bezitters ophopen.

ELLENDEN IN DE ARBEIDERSGEZINNEN

In het arbeidersgezin wordt de nood daarentegen dagelijks groter. Opnieuw heeft de regering Beel aangekondigd, de „loonstop“ te zullen handhaven. De beloofde prijsdaling betreft juist die artikelen, welke een arbeider zich niet kan aanschaffen. De prijzen der levensmiddelen blijven stijgen. Terwijl de rijken voor het „probleem“ staan, hoe hun alles overtreffende winsten te beleggen, kan de arbeidersvrouw het vraagstuk, hoe nog de onkosten van het dagelijkse leven te bestrijden uit het loon van haar man, niet meer oplossen. En dat, terwijl het levensmiddelenpakket absoluut ontoereikend is en nog meer wordt verlaagd. Zelfs het brood wordt slechter.

De regering-Beel is een ramp voor de arbeidersklasse

Maar de Nederlandse arbeidersklasse is beu van de versoberingspolitiek, die alleen háár treft. De voornaamste post onder de artikelen, die uitgevoerd worden, vormen levensmiddelen. Zo worden „deviezen“ gekweekt ten koste van het levenspeil der massa's. Er zijn echter voldoende deviezen, om de bezitters prachtige auto's te garanderen en om hun garanties te bieden bij het beleggen van hun kapitaal in Indonesië. En de werkers mogen de kosten van de koloniale oorlog opbrengen door harder werken; door de loonstop.

Gelukkig, de arbeidersklasse gelooft niet meer in de „sociale“ politiek van de regering-Beel. Een deel der werkers is reeds in beweging gekomen en eist

LOONSVERHOOGING

De arbeiders van Twente en Brabant binden de strijd aan voor hun rechtvaardige eisen. De spoorwegjongens morren, evenals het overheids personeel en de gemeente-arbeiders, die weten dat zij tot de **SLECHTST BETAALDE ARBEIDERS** in Nederland behoren. Zelfs de leraren waren gedwongen niet staking te dreigen.

De arbeiders van de woelfabriek „Nederland“ staken reeds enkele maanden. En om de staking te breken dreigt de regering met maatregelen, om kost wat kost een overwinning te voorkomen. In de particuliere bedrijven staan de gehate rijksbemiddelaars de ondernemers ter zijde bij het handhaven en het drukken van het te kleine loon.

De ontevredenheid is algemeen!

Het rommelt onder de werkers. De vuist wordt gebald. Steeds algemener wordt de leus:

weg met de loonstop.

Elke arbeider voelt de noodzaak, de strijd voor loonsverhoging aan te binden. Als men nog aarzelt, dan slechts omdat men zich niet van de steun der vakbonden verzekerd weet. Daarom is de eerste taak:

VORMT STRIJDCOMITE'S

gekozen uit de arbeiders van het bedrijf, die een plan de campagne kunnen opmaken en leiding kunnen geven aan een actie. In Parijs was het een dergelijk comité, dat bij de Renault-fabrieken de steen aan het rollen bracht en tenslotte de vakbondsbestuurders dwong, de stakingen te ondersteunen en de kassen te openen.

De vakbonden moeten de strijd ondersteunen

Het is een ongehoord schandaal, dat de leiders der vakbonden bij elk stuk strijd aan de verkeerde kant staan en de kapitalisten en hun regering ondersteunen. Het is een schande, die niet langer mag en niet langer hoeft voort te duren. Dwingt de bestuurders de kassen te openen. Dat kon in Frankrijk, dat kan hier ook. De Franse arbeiders zijn er daardoor in geslaagd, de gehate loonstop te verbrijzelen en strijden nog dagelijks voor loonsverhoging met succes. **STELT DAAROM IN IEDERE VAKORGANISATIE DE STRIJD VOOR LOONSVERHOOGING AAN DE ORDE.** Schreeuw het Uw vakbondsbestuurders toe: „Jullie zijn de functionarissen van een arbeidersorganisatie, wij hebben jullie gekozen om onze belangen te verdedigen. En wij **EISEN: LOONSVERHOOGING.**”

Laat een actie niet isoleren!

Steeds weer pogen de vakbondsbestuurders acties te localiseren en te beperken. Daarom ging de grote zeelieden- en havenarbeidersstaking in Amsterdam en Rotterdam verloren. Reeds toen riep de R.C.P. tot uitbreiding en verscherping van de strijd op. De arbeiders kunnen thans in de praktijk zien, wie gelijk heeft gekregen. Zij, die schuimbekten over „provocateurs” of de R.C.P., wier belangen alleen en uitsluitend de belangen der arbeidersklasse zijn.

Uitbreiding van de stakingen, massaal verzet, zal de ondernemers en de regering op de knieën dwingen. Reeds het dreigement met algemene werkstaking bracht het metro- en buspersoneel in Parijs de volledige overwinning. Als de bezitters en de regering-Beel weten, dat de arbeidersklasse ook hier bereid is zo nodig tot het uiterste te gaan en het wapen van de **ALGEMENE WERKSTAKING** zal hanteren, blijft er van hun zelfverzekerdheid niet veel over.

Eist de glijdende loonschaal

Door middel van geleidelijke inflatie poogt de regering het levenspeil der massa's steeds meer te verlagen en eventuele loonsverhogingen ongedaan te maken. Alle gepraat over **prijzverlagingen** is een doekje voor het bloeden, zolang het geld steeds minder waard wordt. Slechts een loonvloer, beschermd door een bepaling, dat elke stijging van de kosten van levensonderhoud door de ondernemers moet worden bijbetaald (glijdende loonschaal), kan een

bestaansminimum

aan de arbeiders en hun gezinnen verzekeren, kan de lonen tegen de inflatie en de daaruit voortvloeiende duurte beschermen. De loonvloer moet aangepast worden aan het huidige prijspeil en minstens f. 60.— per week bedragen.

Werkers van Nederland, wij blazen verzamelen! Komt in beweging voor Uw naakte levensbestaan. **WEG MET DE GEHATE REGERING-BEEL**, die versobering preekt voor de werkers en de zakken der rijken spekt. **WEG MET DE KOLONIALE ROOFOORLOG**, die miljoenen verslindt. **WEG MET DE LOONSTOP**, **WEG MET DE RIJKSBEEMIDDELAARS.**

Werkers van Nederland, laat Uw kreet weerklinken:

WIJ EISEN LOONSVERHOOGING!

Politiek Bureau

van de Revolutionair-Communistische Partij
Nederl. Sectie der **VIERDE INTERNATIONALE**

I.D.
DEN HAAG.

Doss.15/110.

61138

G E H E I M.

OPGELEGD B

- 9 OCT. 1947
ACD 21982

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.)

Bijgaande brief werd door het bestuur der Afd. Amsterdam van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.) verzonden aan alle leden.

Verzonden op 8 October 1947
aan: het Hoofd van de C.V.D.

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	9-10-47

~~HW~~
~~B II~~ 15/10
~~B I~~ 16/10
 B II 10/10.47

Is recht behandeld door
KA

De volgende brief werd door ons verzonden:

Amsterdam, 27 September 1947

aan het bestuur van de Afd. Amsterdam van de
Bedrijfsgroep Metaal der E.V.C.

A M S T E R D A M

Waarde Makers,

Bij de Nederlandse Dok- en Scheepbouwmaatschappij liggen twee schepen in reparatie, die door het boycotbesluit van Uw organisatie besmette schepen zijn. Het gaat om de oorlogsschepen de "Jan van Galen" en de "Tromp".

In "Werkend Nederland" van 17 September schrijft de E.V.C.:

"De berichten, die af en toe in de dagbladers opduiken over het vertrek van een schip met militairen naar Indonesië, vestigen bij niet-ingewijden de indruk alsof de boycotactie van de E.V.C. niets om de hakken heeft, in ieder geval geen zichtbaar resultaat oplevert.

"Ook al moet helaas worden toegegeven, dat dit laatste in algemene zin juist is, dan is daar nog niet mee gezegd, dat dit ook voor het eerste geldt."

En verder:

"Moeilijkheden die wij ondervinden mogen ons slechts een spoorslag zijn met "verbeten kracht een grotere activiteit te ontplooien."

Met vreugde begroeten wij, die sedert het ontstaan van de Republiek voor de boycot hebben gestreden, deze laatste verklaring. Daarom richten wij ons tot U, om te trachten daar, waar besmette schepen liggen, de solidariteitsactie te doen slagen.

In het nummer van "W.N." dat wij citeerden, wordt beschreven, hoe hecht de bourgeoisie de tegenactie tegen de boycot organiseert. WIJ ZULLEN DE STERKE ORGANISATIE VAN DE ARBEIDERS DAAR TEGENOVER MOETEN STELLEN. Wanneer de boycot, zoals wij helaas moeten vaststellen, nog weinig heeft opgeleverd, dan ligt dat niet aan een gebrek aan strijdlust van de arbeidersklasse. De spontane en massale solidariteitsactie van 24 September van het vorige jaar bewijst het tegendeel, evenals het enthousiasme, waarmee het boycotsbesluit van de E.V.C. werd ontvangen. De arbeiders willen strijd tegen de koloniale oorlog en voor de republiek. Het ontbreekt echter aan duidelijke richtlijnen, aan ORGANISATIE van de strijd.

Het is mogelijk, de ban te breken en een voorbeeld voor de havenarbeiders, zeelieden en metaalbewerkers van Nederland te geven, wanneer bij de N.D.S.M. de boycot ten uitvoer wordt gebracht. Het front van de reactie kan doorbroken worden, wanneer Gij als bestuur besluit, de arbeiders van de N.D.S.M. die bijna allen leden van Uw organisatie zijn, in een ledenvergadering bijeen te roepen en daar alle maatregelen te treffen, die de arbeiders van U verwachten. Daar kan een boycotleiding gekozen worden, die de strijd zal kunnen leiden en de solidariteit van de andere bedrijven organiseren. Reeds te lang wordt op de "Jan van Galen" en de "Tromp" gewerkt, reeds te lang wachten de arbeiders van de N.D.S.M. op Uw parolen.

Wij als R.C.P. zullen elke stap die ondernomen wordt om de boycot te verwerklijken, volledig ondersteunen. Wij zullen niet ophouden te strijden voor de volledige onafhankelijkheid van de Republiek en de versterking van de Nederlandse arbeidersklasse. Onze onmiddellijke taak is thans, te zorgen dat de "Jan van Galen" en de "Tromp" hun bloedige onderdrukingswerk niet zullen kunnen verrichten.

namens het bestuur der afd. Amsterdam
der R.C.P.

Th. van der Kolk.

INLICHTINGENDIENST
AMSTERDAM

No. ID. 8609a-14/47.

Uw brief: ---

Amsterdam, 30 September

Volgno.

2 OCT. 1947

ACD/4721697

O.D. 138 OPGELEGD

Onderwerp:
R.O.P.-actie.

Bijlagen:
GEHEIM.

BUREAU B	
Van:	
Naam:	6-10-47

21627 m
OD 262

In aansluiting op dezerzijds rapport ID.8609-14/47 dd. 27 dezer, waarin melding wordt gemaakt van een door het bestuur der afdeling Amsterdam verzonden brief aan E.V.C.-metaal, volgt hieronder een afschrift van het betreffende epistel.

REVOLUTIEHAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ.
Afdeling Amsterdam.

Amsterdam, 27 September
1947.

AAN het bestuur van de Afd. Amsterdam van de Bedrijfsgroep
Metaal der E.V.C.
AMSTERDAM.

Waarde Makkers,

Bij de Nederlandse Dok- en Scheepsbouwmaatschappij liggen twee schepen in reparatie, die door het boycotbesluit van Uw organisatie besmette schepen zijn. Het gaat om de oorlogsschepen "Jan van Galen en de Tromp".

In Werkend Nederland van 17 September schrijft de E.V.C. "De berichten, die af en toe in de dagbladpers opduiken over het vertrek van een schip met militairen naar Indië, vestigen bij niet-ingewijden de indruk alsof de boycotactie van de E.V.C. niets om de hakken heeft, in ieder geval geen zichtbaar resultaat oplevert. Ook al moet helaas worden toegegeven, dat dit laatste in algemene zin juist is, dan is daar nog niet mee gezegd, dat dit ook voor het eerste geldt."

En verder:
"Moelijkheden die wij ondervinden mogen ons slechts een spoorslag zijn met verbeterde kracht een grotere activiteit te ontplooiën".

Met vreugde begroeten wij, die sedert het ontstaan van de Republiek voor de boycot hebben gestreden, deze laatste verklaring. Daarom richten wij ons tot U, om te trachten daar, waar besmette schepen liggen, de solidariteitsactie te doen slagen.

Aan

In het nummer van W.N. dat wij citeerden, wordt beschreven, hoe hecht de bourgeoisie de tegenactie tegen de boycot organiseert. WIJ ZULLEN DE BEREIKTE ORGANISATIE VAN DE ARBEIDERS DAAR TEGENOVER NIKT NIET SPELLEN. Wanneer de boycot, zoals wij helaas moeten vaststellen, nog weinig heeft opgeleverd, dan ligt dat niet aan een gebrek aan strijdlust van de

arbeidersklasse. De spontane en massale solidariteitsactie van 24 September van het vorige jaar bewijst het tegendeel, evenals het enthousiasme, waarmede het boycottsbesluit van de E.V.C. werd ontvangen. De arbeiders willen strijd tegen de koloniale oorlog en voor de republiek. Het ontbreekt echter aan duidelijke richtlijnen, aan ORGANISATIE van de strijd.

Het is mogelijk, de ban te breken en een voorbeeld voor de havenarbeiders, zeelieden en metaalbewerkers van Nederland te geven, wanneer bij de N.D.S.M. de boycot ten uitvoer wordt gebracht. Het front van de reactie kan doorbroken worden, wanneer Gij als bestuur besluit, de arbeiders van de N.D.S.M., die bijna allen leden van Uw organisatie zijn, in een ledenvergadering bijeen te roepen en daar alle maatregelen te treffen, die de arbeiders van U verwachten.

Daar kan een boycotleiding gekozen worden, die de strijd zal kunnen leiden en de solidariteit van de andere bedrijven organiseren. Reeds te lang wordt op de "Jan van Galen" en de "Tromp" gewerkt, reeds te lang wachten de arbeiders van de N.D.S.M. op Uw parolen.

Wij als R.C.P. zullen elke stap die ondernomen wordt om de boycot te verwerkelijken, volledig steunen. Wij zullen niet ophouden te strijden voor de volledige onafhankelijkheid van de Republiek en de versterking van de Nederlandse arbeidersklasse. Onze onmiddellijke taak is thans, te zorgen dat de "Jan van Galen" en de "Tromp" hun bloedige onderdrukkingswerk niet zullen kunnen verrichten.

Wanens het bestuur der afd.
Amsterdam der R.C.P.,

K.N.V Th. van der Kolk.

VERZONDEN AAN: Hoofd Centrale Veiligheidsdienst, Den Haag. F.2.

OPGELEGD

0.0.138

KA 21627.

's-Gravenhage, 3 October 1947.

UITGEBOKT

antw. Zie: 21999 in 0081

Met verwijzing naar het U gisteren overhandigde bericht, onder no.KA 21627, moge ik U hierbij een afschrift doen toekomen van de brief van de R.C.P. aan het Bestuur der Afdeling Amsterdam van de Bedrijfsgroep Metaal der EVC te Amsterdam.

Mr. Dr. J. Hazenberg.

Aan de Hoogedelgestrenge Heer K.H.SCHILP,
Kapt.Lt.t/Zee K.M.R.s.d.,
Marinestaf,
Lange Vijverberg, 7,
's-Gravenhage.

BIJLAGE: 1 afschrift.

AFSCHRIJF.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ.
Afdeling Amsterdam.

Amsterdam, 27 September 1947.

AAN het bestuur van de Afd. Amsterdam van de Bedrijfsgroep Metaal
der E.V.C.,
AMSTERDAM.

Waarde makkers,

Bij de Nederlandse Dok- en Scheepsbouwmaatschappij liggen twee schepen in reparatie, die door het boycotbesluit van Uw organisatie besmette schepen zijn. Het gaat om de oorlogsschepen "Jan van Galen en de Tromp".

In Werkend Nederland van 17 September schrijft de E.V.C.

"De berichten, die af ten toe in de dagbladers opduiken over het vertrek van een schip met militairen naar Indonesië, vestigen bij niet-ingewijden de indruk alsof de boycotactie van de E.V.C. niets om de hakken heeft, in ieder geval geen zichtbaar resultaat oplevert. Ook al moet helaas worden toegegeven, dat dit laatste in algemene zin juist is, dan is daar nog niet mee gezegd, dat dit ook voor het eerste geldt."

En verder:

"Moeilijkheden die wij ondervinden mogen ons slechts een spoorslag zijn met verbeterde kracht een grotere activiteit te ontplooiën".

Met vreugde begroeten wij, die sedert het ontstaan van de Republiek voor de boycot hebben gestreden, deze laatste verklaring. Daarom richten wij ons tot U, om te trachten, daar, waar besmette schepen liggen, de solidariteitsactie te doen slagen. In het nummer van W.N. dat wij citeren, wordt beschreven, hoe hecht de bourgeoisie de tegenactie tegen de boycot organiseert. WIJ ZULLEN DE STERKE ORGANISATIE VAN DE ARBEIDERS DAAR TEGENOVER MOETEN STELLEN. Wanneer de boycot, zoals wij helaas moeten vaststellen, nog weinig heeft opgelevd, dan ligt dat niet aan een gebrek aan strijdlust van de arbeidersklasse. De spontane en massale solidariteitsactie van 24 September van het vorige jaar bewijst het tegendeel, evenals het enthousiasme, waarmee het boycotsbesluit van de E.V.C. werd ontvangen. De arbeiders willen strijd tegen de koloniale oorlog en voor de republiek. Het ontbreekt echter aan duidelijke richtlijnen, aan ORGANISATIE van de strijd.

Het is mogelijk, de ban te breken en een voorbeeld voor de havenarbeiders, zeelieden en metaalbewerkers van Nederland te geven, wanneer bij de N.D.S.M. de boycot ten uitvoer wordt gebracht. Het front van de reactie kan doorbreken worden, wanneer Gij als bestuur besluit, de arbeiders van de N.D.S.M., die bijna allen leden van Uw organisatie zijn, in een ledenvergadering bijeen te roepen en daar alle maatregelen te treffen, die de arbeiders van U verwachten.

Daar kan een boycotleiding gekozen worden, die de strijd zal kunnen leiden en de solidariteit van de andere bedrijven organiseren. Reeds te lang wordt op de "Jan van Galen" en de "Tromp" gewerkt, reeds te lang wachten de arbeiders van de N.D.S.M. op Uw parolen.

Wij als R.C.P. zullen elke stap die ondernomen wordt om de boycot te verwerklijken, volledig steunen. Wij zullen niet ophouden te strijden voor de volledige onafhankelijkheid van de Republiek en de versterking van de Nederlandse arbeidersklasse. Onze onmiddellijke taak is thans, te zorgen, dat de "Jan van Galen" en de "Tromp" hun bloedige onderdrukingswerk niet zullen kunnen verrichten.

Namens het bestuur der afd.
Amsterdam der R.C.P.
w.g. Th. van der Kolk

2 October 1947.

O.D. 138

ingel. br. in: OD 262.

UITGEBOENT

Verwijz: 21697.

antw: 21969 in OD 81

Uit zeer betrouwbare bron ontvangen wij het volgende bericht:

Op een op Woensdagavond 24 September 1947 gehouden bestuursvergadering van de afdeling Amsterdam der Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.) werd besproken de boycot-actie der E.V.C. Medegedeeld werd, dat deze op niets is uitgelopen en onrust onder de arbeiders niet is ontstaan. Daarom wordt er in R.C.P.-kringen op gezinspeeld om alsnog te proberen dit uitgetrapte vuurtje weer aan te wakkeren. Erkennende, dat de R.C.P. klein en zwak is wordt naar middelen gezocht om van buiten af en vooral onder de bedrijfsarbeiders meer aanhang te krijgen. Er is bij de N.D.S.M. (Nederlandse Dok- en Scheepsbouw Maatschappij) een partijgenoot die gegevens verschaft omtrent de reparaties aan de schepen JAN VAN GALEN en de TROMP. Dit werken aan de schepen is de schuld van de C.P.N. en E.V.C., die de boycot-actie praktisch niet doorgevoerd wilden zien. De taak van de R.C.P. is nu om de E.V.C.-leiding in gebreke te stellen bij de arbeiders en opnieuw, zij het dan in de toekomst voor andere schepen, toch een begin van boycot te krijgen.

Er is nu een brief gezonden naar de E.V.C.-Metaal, waarin aan de boycot-actie wordt herinnerd en waarin verlangd wordt met de arbeiders der N.D.S.M. spoedig een vergadering te houden, waarin wordt overgegaan tot stillegging der werkzaamheden aan beide schepen en nog komende boten. Reeds heeft de TRIBUNE, als voorbereiding tot deze actie, een inleidend artikel geplaatst. Een pamflet zal Maandag a.s. bij de ingangen van de N.C.S.M. worden verspreid, waarin de arbeiders mededeling wordt gedaan van de brief aan de E.V.C. en waarin verder wordt opgeroepen om het werk te staken.

Men verwacht in de kringen der R.C.P. nauwelijks een reactie van de zijde van het E.V.C.-bestuur op deze brief, maar men wil andere week Vrijdag een nog pittiger manifest uitgeven en de arbeiders oproepen, op grond van het falen der E.V.C.-leiding, zelf een boycot-comité te kiezen en zelf een vergadering te houden.

Besloten werd nog om Zaterdag 27 September 1947 bij de N.D.S.M. een aantal TRIBUNE's gratis te verspreiden.

Een en ander, als hierboven omschreven, werd op een op Donderdag 25 September j.l. gehouden huishoudelijke vergadering van de afdeling Amsterdam der R.C.P. nog eens stevig herhaald, waarna de verspreiding bij de N.D.S.M. werd georganiseerd.

Origineel hiervan werd op 2-10-47 door Plv.Hoofd CVD overhandigd aan Overste Schilp.

I.D.
DEN HAAG.

Doss.15/101.

6.D.138

GEHEIMGEDEUPT

Volgno.
5 1 AUG 1947
ACD/19907

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (H.C.P.)

Hierbij wordt toegezonden een "Extra bulletin van de Tribune", dat op 24 Juli 1947 te 20 uur op de Prinsegracht werd verspreid onder de bezoekers van een vergadering, belegd door de Federatie Den Haag van de Partij van de Arbeid.

C.V.D.	
Gezonden:	2-8-47

Verzonden op 30 Juli 1947
aan: het Hoofd van de C.V.D., alhier
de Heer Procureur-Generaal, alhier.

Aan de leden van de Partij van de Arbeid.

Kameraden,

De eerste dag na de aanvang van de oorlog in Indonesië reeds, schreef Uw partij-
orgaan "Het Parool" het volgende:

"Bij de aanvang van het krijgsbedrijf tegen Indonesië - ja lezer, de oorlog de-facto is al begonnen - wordt ons volk bewerkt met de vanouds bekende middeltjes uit de propagandakast. Zoals Hitlers mars naar Wenen geen ander doel had dan de "bescherming" van de arme Oostenrijkers, zo tettert onze "christelijke" radio, dat de Nederlandse mars naar Djokja er een zal zijn "uit barmhartigheid". Zoals de Oostenrijkers immers zelf die weldadige bescherming des Führers hadden ingeroepen, zo proclameert de officiële Nederlandse voorlichting - precies op de dag, waarop tot geweld werd besloten, hoe kán het zo treffen! - dat "tal van dessa's wegens de toenemende terreur de bescherming van Nederland hebben gevraagd". En zoals Hitler, die vurige vrijheidsbrenger, de landen die hij te lijf ging, alleen maar de zegeningen der ware democratie kwam aanbieden, zo verkondigt de Nederlandse regering, dat zij thans de voordelen van Linggadjati aan de Republiek zal gaan presenteren."

Hemelsbreed, kameraden, verschilt deze uitspraak van "Het Parool" met alles wat "Het Vrije Volk" schrijft. "Het Vrije Volk" is de spreektrompet geworden van de ministers, die thans mede verantwoordelijk zijn voor de koloniale oorlog, die Beel c.s. ontketend hebben. Niet in staat in de praktijk te handhaven, dat de troepen in Indonesië daar slechts zijn zouden ter uitvoering van Linggadjati en ter ondersteuning van de regering der Republiek zelve (zo luidde het praatje waarmee de troepen steeds werden weggezonden), doen de ministers, Uw partijgenoten in de regering, op dit ogenblik mee aan de geweldspolitiek, zoals die lange tijd werd aanbevolen door de Gerbrandy's en de generaals. Dit is de enige consequentie, inderdaad, na een politiek van voorbereiding van deze oorlog. En het moet deze dagen gezegd worden, dat de revolutionaire marxisten in dit land van meet af aan gewaarschuwd hebben tegen deze gevolgen van de regeringspolitiek. Van meet af aan hebben wij er op gewezen dat de Nederlandse bourgeoisie nu eenmaal geen troepen nodig heeft om er een aardig gebaar mee te maken, maar dat zij die nog heeft voor de uitvoering van haar naakt-imperialistische bedoelingen, voor het herstel van haar koloniale macht.

En het behoeft ons geenszins te verbazen, dat "Trouw" op dit ogenblik juicht en de Nederlandse regering lof toezwaait voor de wijze waarop deze Linggadjati wil gaan ten uitvoer leggen. De regering heeft een bloed-eenheid gesmeed met de uiterste reactie en de P.v.d.A.-ministers achten het niet meer hún plicht daartegen stelling te nemen en in het offensief te gaan. Maar het zal moeilijk zijn U wijs te maken dat in gezelschap van zúlke politieke vrienden generaal Spoor thans "zijn" troepen slechts zou gebruiken voor "politie-diensten". Het is een grove leugen, en het behoort mede tot een hele grote voorraad leugens die nog uit die propagandakast, waar Parool van schreef, zullen te voorschijn komen om het aanzien tegenover het werkende volk te kunnen handhaven. Reeds moest de redacteur van "Het Vrije Volk" in al te matige woorden protest aantekenen tegen het gebruik van vliegtuigen door het Nederlandse leger en tegen het bombarderen van vliegvelden in de buurt van Djokjakarta. Maar, kameraden, er is nu eenmaal in werkelijkheid geen sprake van een "beperkte" "politie" actie, zoals diezelfde redacteur ons desondanks voorkauwt; er is hier sprake van een complete koloniale oorlog! Daar kan ook de verklaring van Jonker Van der Goes van Naters, van 21 Juli, niets aan veranderen. Volkomen achter de Rubber- en Oliekapitalisten, achter de bezitters van suiker en tabaksplantages, stelt ook dit lid van Uw partij zich. Hij vindt het zelfs de moeite niet waard te spreken over de misdaden van de Nederlandse regering, reeds tijdens de onderhandelingen, toen op Zuid-Celebes 20 tot 40.000 weerloze bruine kameraden werden afgeslacht. En ook zijn oorlogsverklaring wilde niets veranderen aan de stemming ter beurze, waarover "Trouw" schreef, dat "de gebeurtenissen in Indië ter beurze geen schok veroorzaakten. Men heeft lang genoeg rekening kunnen houden met de mogelijkheid

van militair optreden om disposities te treffen." En verder: "De matige reactie kan worden verklaard uit de overweging, dat nu tenminste de kans bestaat, dat een belangrijk deel van onze economische belangen kan worden gered."

DE ECONOMISCHE BELANGEN VAN TROUW! Is dat iets anders als de belangen der koloniale kapitalisten? Als we het daarover eens zijn, kameraden, moet U toch tot de conclusie komen dat het een belediging is voor de Nederlandse arbeidersklasse dat een zich "socialistisch" noemende partij, de ministers heeft geleverd, die mede verantwoordelijk zijn voor het oorlogsbesluit der regering-Beel! En dat het een schande is dat dit oorlogsbesluit, waarvoor thans de P.v.d.A. mede aansprakelijk is, zoveel toejuichingen krijgt van Gerbrandy en Schouten!

LINGGADJATI EN OORLOG OF : VREDE EN ZELFSTANDIGHEID!

Dit is in wezen de zaak waar het om gaat. Steeds is U voorgehouden dat Linggadjati de basis voor overleg en vrede was, maar thans is Beel reeds bereid "Linggadjati uit te voeren, zonder partner"! Maar dat wil immers alleen maar zeggen, dat Beel de wil der Nederlandse kapitalisten gaat opleggen aan de Republiek, dat hij wél naar Djokja zal gaan als dit dienstig is aan de algehele onderwerping der Indonesische massa's. Linggadjati was slechts een fase in de voorbereiding van wat nu plaats vindt. Linggadjati moest de tijd geven, om de troepen en het oorlogsmateriaal in grote hoeveelheid naar de tropen te brengen. Nu heeft Linggadjati aan die eis voldaan, en nu wordt de arbeidersklasse van dit land in een koloniale oorlog gestort tegen haar bruine gelijken. Het is de reactie, die deze oorlog wil en niet het volk! Dat moeten ook Beel en zijn hulpministers van de P.v.d.A. begrijpen! Dat moet hen duidelijk gemaakt worden in de eerste plaats door de leden van die P.v.d.A. Reeds heeft het enige Indonesische parlamentslid van Uw partij bedankt. Is het geen schande, dat deze man tot de conclusie moest komen, dat hij tegenover zijn eigen broeders zou komen te staan, als hij nog één dag na de oorlogsverklaring van de reactie, lid zou blijven van een.... "socialistische" partij?

Inderdaad, dat is een schande. En op dit ogenblik moeten die elementen, die hiervoor de verantwoording dragen, de deur gewezen worden. Dat zijn al die kopstukken in Uw partij, die meegewerkt hebben aan de uitvoering van het oorlogsbesluit van Beel. Dat is Drees, Mansholt, Liefstink, kortom alle P.v.d.A.-ministers, dat zijn lieden als Van der Goes (Laat de jonker zich bij zijn klassegenoten voegen!), als Oud, Joekes, Jonkman, Logemann, Schermerhorn. Zet deze verraders van de Indonesiërs en de Nederlandse arbeiders uit Uw rijen! Werkt voor het wegvagen van het kabinet-Beel en treedt in gezamenlijk overleg met al diegenen die de koloniale oorlog verafschuwen. Op voor een regering die de vrede onmiddellijk herstelt, die de troepen direct zal terugtrekken, die onmiddellijk het bevel "Staakt het vuren" aan Spoor en zijn oorlogszuchtige officieren zal geven. Eis een regering van socialisten, zoals Palar, in samenwerking met communisten. Dit zijn de beide enige reële krachten in dit land, die de koloniale oorlog onmiddellijk zouden liquideren.

Bindt mede de strijd aan :

VOOR EEN REGERING VAN SOCIALISTEN EN COMMUNISTEN.

VOOR ONMIDDELLIJKE BEEINDIGING VAN DE KOLONIALE OORLOG.

VOOR TERUGTREKKEN DER TROEPEN.

VOOR VREDE TUSSEN NEDERLAND EN DE REPUBLIEK.

VOOR BOYCOT VAN ALLE OORLOGSTRANSPORTEN NAAR INDONESIË.

VOOR HET RECHT OP ZELFSTANDIGHEID VAN INDONESIË.

Revolutionnaire Communistische Partij
(Ned. Sectie v.d. 4e Internationale)
Afd. Den Haag.

GEMEENTE-POLITIE
TE ZUTPHEN

4186/123.

ONDERWERP:

aanplakken biljetten.

PLAATS:

UITGEROEP

69. 138

ZUTPHEN, 28 Juli 1947.

Vc. no.
30 JULI 1947
ACD 190257

De Heer Hobba van de Centrale Veiligheidsdienst	
Javastraat 68	
30-7-47	te 's-GRAVENHAGE.

Hierbij heb ik de eer U HoogEdelGestrenge te doen toekomen 2 exemplaren van biljetten, welke in de nacht van 26 Juli 1947 op aanplakborden hier ter stede werden aangetroffen. Deze biljetten, uitgaande van de Revolutionnair Communistische Partij, dragen het opschrift "De vijand staat in eigen land."

In de nacht van Vrijdag 25 Juli 1947 werd alhier proces-verbaal opgemaakt terzake het bekladden van enkele straten in deze gemeente met de leuzen "Weg met Beel" en "Ouders eist Uw kinderen terug", tegen Everhard van WIJK, geboren te Emmen, 26 Augustus 1920, fabrieksarbeider, wonende alhier, Palsbroek 37.

De Commissaris van Politie,

M. J. J. M. J. J.

524

DIRECTORAAT GENERAAL VOOR BIJZONDERE RECHTSPEDICERIJ

UITGEBOEKT

No. W. Corr. H. 216/47.
Afd./Dienst Bureau W.

Spocw B

Men wordt verzocht bij beantwoording van
dezen brief datum, nummer, afdeling en
onderwerp aan te halen.

Gelieve bij Uw correspondentie slechts één onderwerp in één brief te behandelen.	U D
Bijlage(n)	
Onderwerp	
Datum: <i>24-7-47</i>	Typ:
Dict:	

23 Juli 1947

Volgno.

24 JULI 1947

ACD/9606.

Den HoogEdelGestrengen Heer
J.G. Crabbendam
Javastraet ~~Nassaulaan~~ 68
DEN HAAG.-

Hierbij heb ik de eer U HoogEdelGestrenge te doen
toekomen een pamflet gericht aan de Nederlandse Ar-
beiders waarin werd aangeraden alle arbeid te weige-
ren en het maatschappelijke leven stil te leggen in
verband met de gebeurtenissen in Indië.

Dit pamflet werd gevonden in het wachthuisje van de
Gemeenteveren aan de Amstel bij de Zuider gasfabriek.

Waarschijnlijk is een van het personeel van de pont
de verspreider hiervan want er lagen op een bank nog
ongeveer een 100 tal exemplaren bedekt met een paar
stenen, om direct wegnemen te voorkomen.

ALGEMENE INSPECTIE D.G.B.R.
Wvd.Hoofd Bureau W.

*Inf. van B v:
"Klein afschrift
van de R.C.P."*

Bezoekuren op Maandag, Dinsdag en Woensdag van 10-12 uur en van 14-16 uur.
Overigens alleen na afspraak.

D 1096 20.1.47 20.000

CCD 19606

AAN DE NEDERLANDSE ARBEIDERS.

De Nederlandse leeuw slaat weer zijn klauwen uit naar de bevolking van Indonesië. Het Nederlandse leger marcheert, de vliegtuigen zijn in actie. Wat staat er thans in wezen in Indonesië te gebeuren?

Als belangrijkste punt zien wij het optreden van het imperialistische Nederland, zaakwaarnemer tevens van het internationale imperialisme, tegen de gevolgen van de sociale revolutie, die voornamelijk op Java heeft plaatsgevonden. Nog berust een groot deel van de werkelijke macht daar in de handen van de arbeiders- en boerenbevolking, die, georganiseerd in gewapende bedrijfspersonelen en in gewapende partij-formaties, hun sociale veroveringen niet willen prijsgeven. Hierdoor staan zij in werkelijkheid in tegenstelling tot de Sharirs, die willen meedoen aan de inschakeling van Indonesië in het internationale economische leven, dat wil zeggen, dat zij - de Sharirs - in Indonesië het gehele bedrijfsleven op moderne kapitalistische voet willen reorganiseren. Daarvoor staat hun echter de Indonesische massa-beweging in de weg.

De verschillende Indonesische regeringen hebben het in twee jaar niet klaargespeeld om gezag uit te oefenen over het gehele gebied. Zij kunnen niet voldoen aan de eisen van het Nederlandse imperialisme, van het wereldkapitalisme, omdat grote delen van de bevolking de veroverde macht niet zonder strijd wil loslaten. Nu heeft de Nederlandse regering de taak op zich genomen om de kapitalistische orde en zekerheid te herstellen. Dat wil zeggen, dat nu een forse poging wordt gedaan om de gehele bevolking opnieuw onder het kapitalistische juk te brengen. De koloniale oorlog heeft zijn aanvang gevonden in een "politieel optreden."

Waarheen dit zal leiden kan niemand voorspellen. Maar dat het dood en verderf brengt over grote delen van Indonesië is bijna zeker. Hier dreigt een ramp van grote omvang voor de bruine werkers. Maar ook voor de Nederlandse arbeidersklasse, wier zonen in Indonesië de imperialistische vuile was moesten opknappen, dreigen grote onheilen.

ARBEIDERS VAN NEDERLAND!

Op vele wijzen is Nederland met Indonesië verbonden. Maar er is een verbondenheid, die voor ons van doorslaggevende betekenis is. Dat is de solidariteit met de strijd der van oudsher vertrapt en uitgezwendelde bruine proleten, die nu weer onder het juk moeten worden gebracht. Daarvoor worden aan de Nederlandse arbeiders en hun gezinnen zware lasten opgelegd. Daarvoor moeten de jonge mannen gezondheid en leven wagen, voor dit afschuwelijke drijven der winstmakers.

Het verzet van de Indonesische bevolking is een deel van het verzet van het wereldproletariaat tegen kapitalistische uitbuiting en onderdrukking. Die strijd kunnen zij niet alleen voeren! De activiteit van het wereldproletariaat moet hen hierin steunen; dat is een voorwaarde voor hun overwinning. De Nederlandse arbeiders hebben tot ereplicht hier het spits af te bijten. Duidelijk moet aan de regering worden getoond, dat de Nederlandse arbeiders hun arbeidskracht niet willen geven voor de ge-

wapende strijd tegen de Indonesiers. De begonnen actie in Indonesie kan niet zonder meer door het optreden van de Nederlandse arbeiders-klasse worden ongedaan gemaakt of gestaakt. Maar reeds eerdere is het vertoond dat klassenstrijd in het "moederland", het koloniale legers onmogelijk maakte hun actie door te zetten. Ook in het Nederlandse leger is onwil tegen het huidige optreden, hoe handig hierbij ook het oorlogskarakter wordt verdoezeld.

ARBEIDERS! Toont U solidair met de Indonesische werkers!

~~... ..~~

Toont uw afkeer van de methoden van het Neder-

landse imperialisme. **DOOR ALLE ARBEIDERS TE WELGEREN.**

~~... ..~~

Nederland geen willige werktuigen meer zijn. ~~... ..~~
zien dat jullie je eigen opvatting tot gelding weet te brengen.

Besprek de te nemen beslissing in de bedrijven, werkplaatsen en kantoren. Stoort U niet aan wat de paladijnen van deze imperialistische regering U voorspègelen. **DENK ZELF, BESPREEK HET MET ELKAAR EN BESLIS!** Besluit tot een zelfstandig optreden vanuit uw plaatsen in het bedrijfsleven. Houdt de beweging in uw eigen handen. Zijn begin, zijn uitbreiding, zijn doeleinden.

Vormt comité's in de bedrijven en overal elders, die uw wil tot uitdrukking moeten brengen.

GEEN SLAG VOOR HET IMPERIALISTISCHE KAPITALISME!

LEVE DE INTERNATIONALE SOLIDARITEIT!

Beergeven!

Afdrukken gewenst.

~~... ..~~

Het comité van actie

~~... ..~~

VERLICHTINGDIENST
Amsterdam.

I.D. 6930/47.

Geheim.
Bijlage: 1.

Volgno.

23 JULI 1947

ACD/19575

Amsterdam 23 Juli 1947.

UITGEBOEKT

De bestuursleden van de afd. Amsterdam der R.C.P. werden per telegram opgeroepen om een spoed-bestuursvergadering bij te wonen op Maandagavond in het partijgebouw.

Van een vergadering was geen sprake. Het wachten was alleen op de pakken extra-bulletins van DE TRIBUNE. Het gesprek liep natuurlijk over de ontbrande strijd in Indonesië. Ook was men benieuwd over hetgeen Paul de GROOT (C.P.N.) wel zou zeggen op de openbare vergadering Dinsdagavond in het R.A.I. gebouw en wat voor parolen hij zou geven, want daar werd op gewacht. Een scheuring in de P.v.d.A. werd verwacht op grond van de artikelen in HET VRIJE VOLK en HET PAROOL. Over het algemeen was men de mening toegedaan, dat de reactie van het publiek op het bekend worden van het optreden in Indonesië, tamelijk lauw is geweest, waarvoor als argument werd aangevoerd de langdurige onderhandelingen van de Regering met Indonesië.

Inmiddels was RINUS (?) met de bulletins gearriveerd. Iedereen nam er een en ging lezen.

Harm WOLF, Recklinghausen, 15.9.1914, kwam binnen met z'n gitaar, speelde een paar nummertjes en zei, dat hij een goede dag had gehad plus een geeltje boete.

Toen kwam ELI (=Elias Theodorus van TIJN, Amsterdam, 17.11.24) binnen met twee blikken en een pak plaksel. Een aantal bulletins werd ingepapt, in actetassen gestopt en klaar gelegd om op te plakken. Een mannetje kreeg 1000 exemplaren mee, met de boodschap die direct naar Rotterdam te brengen, De overigen gingen weg om te plakken.

De spoed-bestuursvergadering was ten einde.

VERZONDEN AAN: Hfd. C.V.D., Haag.
H.C. Asd.

F.3.

DE VIJAND STAAT IN EIGEN LAND

WERKERS VAN NEDERLAND.

De Nederlandse regering heeft het masker afgeworpen. Zij is tot de openlijke oorlog tegen de Republiek Indonesia overgegaan, al poogt zij, als eens de Japanse regering tegen China, het woord oorlog door „politieel optreden” te vervangen.

EEN REACTIONNAIRE OORLOG.

Radio en pers zullen niets nalaten om de voorstelling te wekken, alsof het besluit der regering een rechtvaardig besluit zou zijn. Niets is minder waar dan dat. Het is duizendvoudig reactionnair. Het is genomen in het belang van olie-, rubber- en „linkapitalisten.”

Eeuwenlang Nederlands bewind in Indonesië heeft slechts onderdrukking en armoede voor de Indonesische volkeren gebracht. Hard en meedogenloos hebben de onderdrukkers er geheerst, om zich van miljoenenwinsten te kunnen verzekeren.

Als zij nu 18 maanden hebben gepraat over „samenwerking” en „vreedzame oplossing van het geschil”, dan deden zij dat slechts, omdat zij niet sterk genoeg waren met de wapenen hun wil aan de Republiek Indonesia op te leggen. Nu zij zich sterk genoeg wanen, hebben zij hun eisen dusdanig geformuleerd, dat aanvaarding ervan de ondergang der Republiek zou betekenen. Wat „gemeenschappelijke gendarmerie” wil zeggen, kan elke arbeider zich voorstellen, die tijdens een staking de mededeling zou krijgen: „De stakingsposten moeten voor de helft uit marechaussees bestaan.” De Indonesiërs zijn er, terecht, niet op ingegaan. Zij hebben ondervonden, dat de Nederlandse imperialisten, als men hun de vinger biedt, de hele hand nemen.

DE RECHTVAARDIGE STRIJD DER INDONESIAËRS

Werkers van Nederland! Vergeet nooit, welke gruwel-sprookjes de pers U ook over de Indonesiërs moge brengen, dat de volkeren van Indonesië een gerechtvaardigde strijd voeren. Zij strijden niet voor de belangen van olie- en rubbermagnaten, doch wensden de vrijheid, die hun nu meer dan drie eeuwen door de Nederlandse overheersers is onthouden. Zij denken met schrik terug aan de „zegeningen” van het Nederlands bewind, waaronder zij voor enkele centen per dag moesten werken en ondervoeding een permanent verschijnsel was in de Archipel.

PARTIJ VAN DE ARBEID EN N.V.V.

Het is een belediging voor de arbeidersklasse van Nederland, dat een zich „socialistisch” noemde partij de ministers heeft geleverd, die mede-verantwoordelijk zijn voor het oorlogsbesluit der regering-Beel. De P. v. d. A. pleegt bewust verraad, niet slechts aan de belangen der Indonesische Republiek, doch tevens aan die der Nederlandse werkers. Zij kreeg het vertrouwen van honderdduizenden arbeiderskiezers, omdat zij de vrijheid voor Indonesië in haar program had staan. Haar besluit, ook thans de regering te ondersteunen, is de grootste schending van dat vertrouwen.

En het N.V.V.? Zijn leiding gedraagt zich als 't verlengstuk der regering. Het heeft zich thans reeds tot de arbeiders gewend met de boodschap, dat zij niet mogen staken. Het verbergt zich achter Linggadjati, om die ene grote waarheid te verbloemen, n.l. dat de Nederlandse bourgeoisie een reactionnaire, de Indonesische massa's daarentegen een vooruitstrevende oorlog voeren.

Reeds te lang hebben leidingen van P. v. d. A. en N.V.V. de imperialistische politiek der regering-Beel ondersteund. Sociaal-democratische arbeiders, eist het aftreden der regering, zet lieden als Schermerhorn, Jonkman, Logeman, Oud, Joekes uit uw rijen. Dwingt uw vakbondsbestuurders het aanbod der E.V.C. tot gemeenschappelijke actie te aanvaarden. Het ogenblik tot handelen is gekomen. Langer wachten betekent versterking der oorlogshetzers, betekent uiteindelijk ook de ondergang van uw eigen beweging, omdat de koloniale onderdrukkers niet zullen aarzelen hier huis te houden als in Indonesië, zodra zij zich sterk genoeg wanen.

C.P.N. EN E.V.C.

Vanaf het eerste begin hebben wij ervoor gewaarschuwd, dat „vrijwillige samenwerking” tussen onderdrukkers en onderdrukten niet mogelijk is. Wij hebben er op gewezen, dat Linggadjati slechts het uitgangspunt der Nederlandse imperialisten is tot koloniaal herstel. Wij hebben herhaald: ondersteuning der regeringspolitiek betekent ondersteuning van de oorlog tegen de Indonesische massa's. Desondanks heeft de C.P.N.-leiding, die de leus „Indonesië, los van Holland” reeds lang op de mestvaalt heeft gegooid, Linggadjati, Jonkman, v. Mook ondersteund. Zij is daardoor medeverantwoordelijk geworden voor de oorlog, die de regering-Beel thans voert. En wat doet de C.P.N. thans? In een verklaring van het Partijbestuur aan de „Landgenoten” zegt zij: „De oorlogsverklaring aan het Indonesische volk kan geen ander gevolg hebben dan dat: Indonesië thans voorgoed voor Nederland is verloren.” Zij werpt zich dus op als kampioene voor het „behoud” van Indonesië en rechtvaardigt daarmee in werkelijkheid de politiek der regering, die immers hetzelfde willt.

De Indonesische massa's willen los van Holland, daarvoor vechten zij thans. En elke Nederlandse werker, die zich solidair met hen verklaart, begrijpt, dat het parool hier met meer klem dan ooit te voeren moet zijn: **Indonesië, los van Holland, nu!**

De E.V.C.-leiding heeft zich tot het N.V.V. gewend voor een gemeenschappelijke actie. Dat is verheugend. Maar geen arbeider mag vergeten, dat de N.V.V.-leiding dit aanbod van de hand zal wijzen. E.V.C.-arbeiders, de kans is zeer groot, dat uw leiding een actie uit de weg zal gaan met het argument „dat het N.V.V. niet mee wil doen”.

E.V.C.-arbeiders, uw invloed in de Amsterdamse en Rotterdamse havens is groter dan waar ook. Ook zonder de medewerking der N.V.V.-leiding kunt gij voorkomen, dat langer troepen en wapens naar Indië worden gezonden, kunt gij door uw daad de Indonesische vrijheidsstrijders steunen, kunt gij de arbeidersjongens in uniform helpen door boycot van alle schepen, bestemd voor Indonesië. Een gebaar van uw leiding is onvoldoende. Zij moet u richtlijnen geven; houdt haar aan de belofte, dat een algemene proteststaking het antwoord zou zijn op een oorlogsverklaring der regering. Eist, dat zij de boycot doorvoert van alles wat tegen de Republiek Indonesia gericht is, eist dat zij het desbetreffend verzoek der SOBSI (Indonesische vakbeweging) tot werkelijkheid maakt in Nederland, houdt haar het voorbeeld der Australische havenarbeiders voor ogen, die met de daad achter de Indonesische massa's staan, zoals uit de volgende berichten blijkt:

De Indonesische vakcentrale S.O.B.S.I. heeft een oproep gericht tot alle arbeiders en progressieven over de gehele wereld, om de Nederlanders in alle havens en op alle vliegvelden te boycotten in geval zij de Indonesische Republiek gewapend zouden aanvallen.

De gehele Nederlandse scheepvaart in Australië zal

geboycot worden en op alle havenarbeiders in de wereld zal een beroep worden gedaan om hetzelfde te doen, indien de Nederlandse oorlogsplannen ten uitvoer worden gelegd, zo verklaarde de assistent algemeen-secretaris van de Bond van Australische havenarbeiders, Roach, gisteren.

WEG MET DE REGERING-BEEL! VOOR EEN REGERING VAN SOCIALISTEN EN COMMUNISTEN!!

Het is de regering-Beel, die de Nederlands werkers thans in de ellende van een oorlog stort. Het zijn de partijen uit diezelfde regering, de P. v. d. A. en de K.V.P., die de meerderheid behaalden, omdat zij vrede beloofden met de Republiek Indonesia. Geen werker kan enig vertrouwen meer stellen in deze regering. Weg met de regering-Beel dient thans het parool te zijn. De P. v. d. A. en de C.P.N. dienen ernst te gaan maken met hun socialistisch program. Hun antwoord op de oorlogsverklaring kan slechts zijn: alleen nietkapitalistische partijen kunnen de vrede met Indonesië garanderen. Er moeten nieuwe verkiezingen komen onder de leus: **de troepen terug uit Indonesië, voor onmiddellijke vrede.** In dat geval zullen de miljoenen Nederlandse arbeiders, boeren en kleine middenstanders weten wie hun stem te geven. Zij zullen P. v. d. A. en C.P.N. een meerderheid verzekeren, op basis waarvan een regering van socialisten en communisten kan worden gevormd, die de vrijheid van Indonesië tot werkelijkheid moet maken en tegelijkertijd voor de Nederlandse werkers een socialistisch program dient te verwezenlijken, dat een einde maakt aan de loonstop-politiek en de ongehoorde winsten der kapitalisten.

DE VIJAND STAAT IN EIGEN LAND.

In de oorlog, die thans tegen de Republiek Indonesië wordt gevoerd, staat de vijand in eigen land: het zijn de kapitalisten, het is de regering-Beel, het zijn de burgerlijke partijen. Die vijand is slechts sterk, zolang hij van de werkers geen gevaar te duchten heeft. **Enheid van actie der werkers is daarom meer geboden dan ooit.** Arbeiders, weest eensgezind bij het bespreken der maatregelen om de oorlog te verhinderen, doch vooral: **weest eensgezind bij de uitvoering ervan.** Dwingt uw leiding tot handelen en, zo zij zich verzet, kiest strijd bare arbeiders in haar plaats. De hoogste belangen staan thans op het spel, niet slechts voor de Republiek Indonesië, doch ook voor u. Een overwinning der koloniale reactie zou een regiem van terreur en onderdrukking, ook in Nederland, inluiden.

INDONESIË, LOS VAN HOLLAND, NU!

De R.C.P. zet het parool der oude socialist en communisten voort: **Indonesië, los van Holland, nu!** Daarmee brengt zij de solidariteit van Nederlandse en Indonesische werkers op duidelijke wijze tot uitdrukking. De reactie weet wat zij wil: herovering van Indonesië als kolonie. Ook wij dienen te weten wat wij willen. Toont je solidariteit met de Indonesische massa's, door thans te strijden voor:

EEN VRIJ INDONESIA. GEEN MAN EN GEEN CENT VOOR DE KOLONIALE OORLOG EEN ALGEMENE 24-UURS PROTESTSTAKING BOYCOT VAN ALLE SCHEPEN NAAR INDONESIË!

Politiek Bureau
der Revolutionnair-Communistische Partij
Nederlandse Sectie der Vierde Internationale.

Aan de leden van de Partij van de Arbeid.

Kameraden,

De eerste dag na de aanvang van de oorlog in Indonesië reeds, schreef Uw partij-
orgaan "Het Parool" het volgende:

"Bij de aanvang van het krijgsbedrijf tegen Indonesië - ja lezer, de oorlog de-facto is al begonnen - wordt ons volk bewerkt met de vanouds bekende middeltjes uit de propagandakast. Zoals Hitlers mars naar Wenen geen ander doel had dan de "bescherming" van de arme Oostenrijkers, zo tettert onze "christelijke" radio, dat de Nederlandse mars naar Djokja er een zal zijn "uit barmhartigheid". Zoals de Oostenrijkers immers zelf die weldadige bescherming des Führers hadden ingeroepen, zo proclameert de officiële Nederlandse voorlichting - precies op de dag, waarop tot geweld werd besloten, hoe kán het zo treffen!- dat "tal van dessa's wegens de toenemende terreur de bescherming van Nederland hebben gevraagd". En zoals Hitler, die vurige vrijheidsbrenger, de landen die hij te lijf ging, alleen maar de zegeningen der ware democratie kwam aanbieden, zo verkondigt de Nederlandse regering, dat zij thans de voordelen van Linggadjatti aan de Republiek zal gaan presenteren."

Hemelsbreed, kameraden, verschilt deze uitspraak van "Het Parool" met alles wat "Het Vrije Volk" schrijft. "Het Vrije Volk" is de spreektrumpet geworden van de ministers, die thans mede verantwoordelijk zijn voor de koloniale oorlog, die Beel c.s. ontketend hebben. Niet in staat in de practijk te handhaven, dat de troepen in Indonesië daar slechts zijn zouden ter uitvoering van Linggadjati en ter ondersteuning van de regering der Republiek zelve (zo luidde het praatje waarmede de troepen steeds werden weggezonden), doen de ministers, Uw partijgenoten in de regering, op dit ogenblik mee aan de geweldspolitiek, zoals die lange tijd werd aanbevolen door de Gerbrandy's en de generaals. Dit is de enige consequentie, inderdaad, na een politiek van voorbereiding van deze oorlog. En het moet deze dagen gezegd worden, dat de revolutionnaire marxisten in dit land van meet af aan gewaarschuwd hebben tegen deze gevolgen van de regeringspolitiek. Van meet af aan hebben wij er op gewezen dat de Nederlandse bourgeoisie nu eenmaal geen troepen nodig heeft om er een aardig gebaar mee te maken, maar dat zij die nog heeft voor de uitvoering van haar naakt-imperialistische bedoelingen, voor het herstel van haar koloniale macht.

En het behoeft ons geenszins te verbazen, dat "Trouw" op dit ogenblik juicht en de Nederlandse regering lof toezwaait voor de wijze waarop deze Linggadjati wil gaan ten uitvoer leggen. De regering heeft een bloed-eenheid gesmeed met de uiterste reactie en de P.v.d.A.-ministers achten het niet meer hún plicht daartegen stelling te nemen en in het offensief te gaan. Maar het zal moeilijk zijn U wijs te maken dat in gezelschap van zúlke politieke vrienden generaal Spoor thans "zijn" troepen slechts zou gebruiken voor "politie-diensten". Het is een grove leugen, en het behoort mede tot een hele grote voorraad leugens die nog uit die propagandakast, waar Parool van schreef, zullen te voorschijn komen om het aanzien tegenover het werkende volk te kunnen handhaven. Reeds moest de redacteur van "Het Vrije Volk" in al te matige woorden protest aantekenen tegen het gebruik van vliegtuigen door het Nederlandse leger en tegen het bombarderen van vliegvelden in de buurt van Djokjakarta. Maar, kameraden, er is nu eenmaal in werkelijkheid geen sprake van een "beperkte" "politie" actie, zoals diezelfde redacteur ons desondanks voorkauwt; er is hier sprake van een complete koloniale oorlog! Daar kan ook de verklaring van Jonker Van der Goes van Naters, van 21 Juli, niets aan veranderen. Volkomen achter de Rubber- en Oliekapitalisten, achter de bezitters van suiker en tabaksplantages, stelt ook dit lid van Uw partij zich. Hij vindt het zelfs de moeite niet waard te spreken over de misdaden van de Nederlandse regering, reeds tijdens de onderhandelingen, toen op Zuid-Celebes 20 tot 40.000 weerloze bruine kameraden werden afgeslacht. En ook zijn oorlogsverklaring wilde niets veranderen aan de stemming ter beurze, waarover "Trouw" schreef, dat "de gebeurtenissen in Indië ter beurze geen schok veroorzaakten. Men heeft lang genoeg rekening kunnen houden met de mogelijkheid

van militair optreden om disposities te treffen." En verder: "De matige reactie kan worden verklaard uit de overweging, dat nu tenminste de kans bestaat, dat een belangrijk deel van onze economische belangen kan worden gered."

DE ECONOMISCHE BELANGEN VAN TROUW! Is dat iets anders als de belangen der koloniale kapitalisten? Als we het daarover eens zijn, kameraden, moet U toch tot de conclusie komen dat het een belediging is voor de Nederlandse arbeidersklasse dat een zich "socialistisch" noemende partij, de ministers heeft geleverd, die mede verantwoordelijk zijn voor het oorlogsbesluit der regering-Beel! En dat het een schande is dat dit oorlogsbesluit, waarvoor thans de P.v.d.A. mede aansprakelijk is, zoveel toejuichingen krijgt van Gerbrandy en Schouten!

LINGGADJATI EN OORLOG OF : VREDE EN ZELFSTANDIGHEID!

Dit is in wezen de zaak waar het om gaat. Steeds is U voorgehouden dat Linggadjati de basis voor overleg en vrede was, maar thans is Beel reeds bereid "Linggadjati uit te voeren, zonder partner"! Maar dat wil immers alleen maar zeggen, dat Beel de wil der Nederlandse kapitalisten gaat opleggen aan de Republiek, dat hij wél naar Djokja zal gaan als dit dienstig is aan de algehele onderwerping der Indonesische massa's. Linggadjati was slechts een fase in de voorbereiding van wat nu plaats vindt. Linggadjati moest de tijd geven, om de troepen en het oorlogsmateriaal in grote hoeveelheid naar de tropen te brengen. Nu heeft Linggadjati aan die eis voldaan, en nu wordt de arbeidersklasse van dit land in een koloniale oorlog gestort tegen haar bruine gelijken. Het is de reactie, die deze oorlog wil en niet het volk! Dat moeten ook Beel en zijn hulpministers van de P.v.d.A. begrijpen! Dat moet hen duidelijk gemaakt worden in de eerste plaats door de leden van die P.v.d.A. Reeds heeft het enige Indonesische parlamentslid van Uw partij bedankt. Is het geen schande, dat deze man tot de conclusie moest komen, dat hij tegenover zijn eigen broeders zou komen te staan, als hij nog één dag na de oorlogsverklaring van de reactie, lid zou blijven van een.... "socialistische" partij? Inderdaad, dat is een schande. En op dit ogenblik moeten die elementen, die hiervoor de verantwoording dragen, de deur gewezen worden. Dat zijn al die kopstukken in Uw partij, die meegewerkt hebben aan de uitvoering van het oorlogsbesluit van Beel. Dat is Drees, Mansholt, Lieftink, kortom alle P.v.d.A.-ministers, dat zijn lieden als Van der Goes (Laat de jonker zich bij zijn klassegenoten voegen!), als Oud, Joekes, Jonkman, Logemann, Schermerhorn. Zet deze verraders van de Indonesiërs en de Nederlandse arbeiders uit Uw rijen! Werkt voor het wegvagen van het kabinet-Beel en treedt in gezamenlijk overleg met al diegenen die de koloniale oorlog verafschuwen. Op voor een regering die de vrede onmiddellijk herstelt, die de troepen direct zal terugtrekken, die onmiddellijk het bevel "Staakt het vuren" aan Spoor en zijn oorlogszuchtige officieren zal geven. Eis een regering van socialisten, zoals Palar, in samenwerking met communisten. Dit zijn de beide enige reële krachten in dit land, die de koloniale oorlog onmiddellijk zouden liquideren.

Bindt mede de strijd aan :

VOOR EEN REGERING VAN SOCIALISTEN EN COMMUNISTEN.

VOOR ONMIDDELLIJKE BEEINDIGING VAN DE KOLONIALE OORLOG.

VOOR TERUGTREKKEN DER TROEPEN.

VOOR VREDE TUSSEN NEDERLAND EN DE REPUBLIEK.

VOOR BOYCOT VAN ALLE OORLOGSTRANSPORTEN NAAR INDONESIË.

VOOR HET RECHT OP ZELFSTANDIGHEID VAN INDONESIË.

Revolutionnaire Communistische Partij
(Ned.Sectie v.d. 4e Internationale)
Afd. Den Haag.

I.D.
D.E.N H A A G.

Doss.15/96.

G E H E I M.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.)

Volgno.

29 MEI 1947

AOD/16700

Hierbij wordt toegezonden afschrift van een door het bestuur van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.) aan Partijgenoten en Sympathiserenden verzonden circulaire. Uit de inhoud daarvan blijkt hoe zorgwekkend de toestand der financiën van genoemde partij is.

Verzonden op 28 Mei 1947.
aan: het Hoofd van de C.V.D., alhier

UNVERBODEN

Nummer:	
Datum:	30-5-47

EEN KLEMMEND BEROEPAAN DE PARTIJGENOTEN EN SYMPATHISERENDEN

"De prijzen dansen hun dodendans", heeft Trotzky kort na de vorige oorlog eens gezegd. Zo is het ook thans. Zij bedreigen dagelijks het bestaan van de arbeider. Doch zij ondergraven tevens de stabiliteit, deze basis van het reformisme. En zij **DWINGEN** de arbeidersklasse te strijden tegen het kapitalisme.

De prijzen dansen hun dodendans. Talrijke weekbladen zijn er reeds aan ten offer gevallen, andere houden zich slechts met de grootste moeite op de been. Ook wij hebben met geldzorgen te kampen. Zij, die veel geld bezitten, plegen niet te sympathiseren met "De Tribune". De prijzen gaan omhoog, ook die van het papier, ook die van het drukken. "De Tribune" moet echter een **ARBEIDERSKRANT** blijven, ook wat de prijs betreft. Wij hebben vaak een beroep gedaan op partijgenoten en lezers. Het was **NOOIT** te vergeefs, omdat zij weten, dat niet wij, doch het **KAPITALISME** het slachtoffer dient te worden van de dodendans. Maar vooral, omdat zij zich ervan bewust zijn, dat het ons ernst is met de zaak van de arbeidersklasse. Wij zijn geen willekeurig groepje met een krant, wij zijn de Nederlandse sectie der Vierde Internationale. Het verschijnen van "De Tribune" betekent meer, dan sommigen onder ons vaak denken. Zij is banier van het internationalisme in Nederland, zij is de woordvoerdster van het beste, dat in de harten van de Nederlandse arbeidersklasse leeft.

Veel kranten zijn reeds gesneuveld, de onze mag **NOOIT** verdwijnen. Slechts weinigen kunnen zich voorstellen, hoeveel moeite het ons kost, wekelijks het geld bijeen te brengen. De oplaag van onze krant is nu eenmaal nog niet groot genoeg, om de lage prijs van 12 cent te dekken. Reeds enige tijd geleden hebben wij ons de vraag moeten stellen: "Kan het zo doorgaan?" en wij stonden geplaatst voor de noodzaak, óf de prijs van de krant te verhogen, óf de omvang te verkleinen. Wij besloten het laatste, omdat "De Tribune" in geen geval duurder mocht worden. Doch wij hebben de uitvoering ervan - hoeveel zorgen het ook met zich bracht - steeds uitgesteld, omdat wij nu al ruimte te kort komen, omdat te zeggen wat gezegd **MOET** worden. Wij hebben de krant nog niet kleiner gemaakt, in de hoop op "uitkomst". Als de nood het hoogst is, is de redding nabij, pleegt men te zeggen.....Reeds stonden wij op het punt de omvang "Der Tribune" te verkleinen (te **HALVEREN**) toen wij een lichtpunt zagen, dat meer garantie biedt voor het bijeenbrengen van het benodigde geld voor de krant in haar normale omvang. Daarvoor hebben wij echter een termijn van vier weken nodig.

Zondag heeft ons Partijbestuur een begroting gemaakt hoe wij het die vier weken kunnen uitzingen. Wij komen een zeer groot bedrag te kort, maar wij **ZULLEN ER KOMEN**, koste wat kost, als onze partijgenoten en sympathiserenden ons nu **DIRECT** helpen. Maar dan mag niet gewacht worden met hulp.

Wij sturen ingesloten een postwissel. Geef, wat je missen kunt en wacht niet nodeloos lang, dan zouden wij **TOCH** moeten gaan verkleinen. En dat mag niet gebeuren. Onze krant is de enige, die strijdt voor een Indonesië los van Holland. Slechts "De Tribune" is solidair met de Duitse arbeidersklasse. Alleen wij strijden met alle scherpste tegen de loonstop. **DE TRIBUNE MOET GEHOLPEN WORDEN, ZIJ IS HET WAART.** Stuur omgaand een postwissel.

Wij zijn er trots op, dat wij enige jaren alle moeilijkheden ~~heb~~ hebben overwonnen om de krant te brengen. Wij zijn trots op onze krant en wij hebben daar reden toe.

S T U U R T G E L D !

Het kapitalisme vraagt dagelijks offers voor een **KWADE** zaak. Brengt thans een offer voor een **GOEDE** zaak, de zaak der arbeidersklasse.

Kameraadschappelijk groetend,
voor "De Tribune"
w.g. Sal Santen.

I.D.
D E N H A A G .

Doss.15/90.

G E H E I M .

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.).

De afdeling Den Haag van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.) heeft hier ter stede een "1 Mei manifest" uitgegeven.

Eén exemplaar gaat hierbij.

Verzonden op 1 Mei 1947
aan: het Hoofd van de C.V.D., alhier.

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	3 MEI 1947

Volgno.
2 MEI 1947
ACD/14624

1 Mei - manifest

van de REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ + ("DE TRIBUNE").

MAKKERS!

Op enkele dagen en dan vieren wij voor de tweede maal na een halve eeuw onze EERSTE MEI. De dag, waarop de internationale arbeidersklasse haar recht doet waarmaken, de dag, waarop in de gehele wereld de verdrukten dezer maatschappij zich zullen beraden over wegen, die naar nieuwe strijd voeren, de dag, waarop wij onze geweldige kracht ballen tot een ontombare vuist!

We zullen door de sloppen en stegen trekken, met de fiere MEI-tulp in het knoopsgat van onze jas of op de open werkkieel. We zullen ons hoofd krachtiger als andere dagen omhoog heffen, terwijl we doelbewust de wereld in het gelaat zien. Overtuigd als we zijn van dat brandende geloof in onze harten, van het socialisme, van de bevrijding uit de knellende banden der leonslavernij.

Deze gedachten gaan door ons, arbeiders, die de strijd willen. Wij, die nooit ons vertrouwen in de daadkracht der arbeidersklasse verliezen, wij weten dat het de goede gedachten zijn, die de arbeiders bezielden op de morgen van de EERSTE MEI. Daar is geen socialistische, geen communistische arbeidersdie de machtige be rippen van

KLASSENSTRIJD EN INTERNATIONALESME

MIET TOT DE ZIJNE REEKT OP DE EERSTE MEI!

Maar, kameraden, hoe wordt er met deze proletarische leuzen omgesprongen? Zowel P.v.d.A. als C.P.N. beleg en hun 1 Mei-vergaderingen en hun sprekers zullen op nieuw deze strijddag onzer klasse haar ware betekenis gaan ontnemen. De een zal een beroep op U doen de tegenwoordige coalitie-regering, die reeds zoveel leed op haar geweten heeft, te ondersteunen. En terwijl de P.v.d.A. zeer goed weet dat zij mede verantwoordelijk is voor de troepen-zending naar Indonesië, voor de leonstop en voor de dure-levensmiddelen-politiek der regering, deze partij, die de rechtstroekse dienaar der kapitalisten is, heeft de brutale moed, van ons te verlangen, dat wij haar steunen in haar afbraak-politiek, dat wij het harder werken de positie van de kapitalisten zullen gaan versterken.

OP HAAR VERGADERING WORDT DE 1 MEI ONTHOOFD!

Aan de andere kant krijgen we te doen met die massa-betogingen van de C.P.N. Wat biedt de nationaal-"communistische" 1 Mei aan de werkers? Terwijl deze lieden de mond vol hebben over Eenheid, scheuren zij in Rotterdam de B.V.C. uit elkaar. Terwijl zij zich thans, onder de druk der strijdwillende Indonesiërs uitspreken tegen troepen-zendingen, stonden zij in de Kamer er voor en steunen ze ook nu nog geen hand uit om de versnelde verschepingen tegen te houden. Terwijl ze een woordenboek met radicale leuzen in de hand hebben, velen zij de arbeiders op de productie te verhogen, door in tariefloon te gaan vermen!! Dit is de partij van de LEUGEN, de partij, die, juist door haar radicale taal nog duizende eerlijke communistische arbeiders aan haar zijde wilt houden, ons misleidt, ons van de weg van de onverzoenlijke klassenstrijd afhoudt en de arbeiders uit wil leveren aan de N.V.V.-bonzen.

OP HAAR VERGADERING WORDT VERRAAD GEPIEGD AAN DE INTERNATIONAALISTISCHE 1 MEI GEVOELENS VAN HET PROLETARIAAT!

een revolutionnaire arbeiderspartij, zoals de R.C.P. is, beschouwt het als een verraad het verraad van reformisten en nationaal-communisten scherp af te wijzen. Bij ons is geen plaats voor Oranje-gedoe, bij ons zal het niet gebeuren, dat een onzer partijgenoten de ministersteek zal dragen van een kapitalistische regering.

Voor ons gelden de leuzen van Lenin en Liebknecht, van Trotsky en Marx. Zolang het waar is, dat dat de oorlogendie in dit tijdperk niet van de lucht zijn, kapitalistische oorlogen zijn, zolang zal een revolutionnaire partij de plicht moeten kennen te strijden tegen "DE VIJAND IN HET EIGEN LAND".

Zolang die oorlogen als enigst doel hebben de positie van het ene kapitalisme ten koste van het andere te versterken, zolang blijft het parool van Lenin van volle waarde: "ZET DE KAPITALISTISCHE OORLOG OM IN DE EERSTE OORLOG".

Als de strijd tegen de oorlog niet langer gevoerd wordt door de oude Internationalen, als de strijd voor de verovering van de macht niet meer door een eenderen Internationale op de dagorde wordt geplaatst, dan wordt, getrouw aan het "PROLETARIERS ALLER LANDEN, VERENIGT U!" van Marx, het woord van Trotsky werkelijkheid voor revolutionnaire arbeiders, en stichten zij zelf de nieuwe, de "VIERDE INTERNATIONALE".

Arbeiders!

DE VIERDE INTERNATIONALE IS DE ENIGE PROLETARISCHE FACTOR, DIE DE STROMEN VAN DE IMPERIALISTISCHE WERELDOORLOG DOORSTAAN HEEFT. ZIJ WAS DE ENIGE INTERNATIONALISME, DIE DE ARBEIDERS OPRIEP DE BROEDERMOORD IN DIENST VAN DE IMPERIALISTEN TE SPAKEN, DE PROLETARISCHE WERELDVERBROEDERING TOT WERKELIJKHEID TE MAKEN EN DE LAATSTE SLAG TEGEN DE ROODE MAATSCHAPPIJ VAN THANS TE LEVEREN. DE VIERDE INTERNATIONALE GEEFT NIEUWE HOOP AAN HET WERELDPROLETARIAAT, ZIJ IS DE PARTIJ VAN DE WERELDREVOLUTIE!

Zó vecht de REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ in dit land de consequente strijd tegen het bederf in de rijen der arbeidersbeweging. Onder de leuzen:

PROLETARISCHE STRIJD-EENHEID TEGEN HET KAPITALISME!
VOOR KLASSENSTRIJD EN INTERNATIONALISME!
VERSTERKING VAN DE VIERDE INTERNATIONALE!

onder die leuzen vieren wij de **RODE 1 MEI!**

HAAGSE ARBEIDERS!

ER IS GEEN KLUZEL TUSSEN VERSCHILLENDE REVOLUTIONNAIRE MEI-VERGADERINGEN. SLECHTS DE PARTIJ, DIE IN HET LICHT VAN DEZE LEUZEN HAAR MEI-VERGADERING BELIET, SLECHTS DAT IS DE PARTIJ, DIE HET VERTROUWEN DER WERKERS WAARD IS. DAT IS DE PARTIJ VAN DE WERKERS!!!

KAMERADEN, bezoekt de

MEI-VERGADERING

van de Revolutionnaire Communistische Partij, de Nederlandse sectie van de Vierde Internationale, in

GEBOUW MUSTICA, Delftschelaan

Sprekers: W. A. Tieleman en H. Combrink.

Muzikale medewerking en declamatie. Zaal open 7.30 uur.

AANVANG 8 UUR   ENTREE 25 CENTS.

Revolutionnaire Communistische Partij,
Afdeling Den Haag.
Secretariaat: Trekweg 27.

INLICHTINGDIENST
AMSTERDAM

No. ID. 1230-14/47.

Uw brief: -

Onderwerp: De Tribune (R.C.P.)

Bijlagen: -

Geheim.

Amsterdam, 26 Maart 1947

BUREAU	
Inzending:	
Datum:	31-3-47

138

Volgno.
28 MAART 1947
ACD/12838

Hieronder volgt in afschrift een dezer dagen aan de abonne-
menten van DE TRIBUNE (R.C.P.) verzonden gestencilden
brief, waaruit blijkt dat men ook aan dezen kant krap in
de geldmiddelen zit.

DE TRIBUNE.
Weekblad van de Revolutionnaire
Communistische Partij.

Amsterdam, datum postmerk.

Waarde Kameraad,

Reeds geruime tijd zijt gij lezer van ons weekblad "De Tribune", en
niet alleen lezer, maar ook een voorstander van ons blad. Het is
daarom, dat wij een dringend beroep tot je richten.

Onze krant behoort niet tot die bladen, die door een algemene in-
stelling publiek van verschillende richtingen tot haar lezerskring
telt. Ons blad heeft een uitgesproken mening en heeft slechts één
doel: de klassen-strijd te stimuleren en de revolutionnaire krachten
in Nederland samen te binden tot vernietiging van het kapitalisme.
Moeilijkheden zijn onze krant niet gespaard in de afgelopen jaren. De
voortdurend stijgende kosten van papier en drukken vormen een bedrei-
ging voor het voortbestaan van ons revolutionnaire weekblad. Wij we-
ten, dat er slechts één middel is om deze bedreiging af te wenden:
het opvoeren van het aantal abonné's. De werfcampagne, die wij enigen
tijd geleden hebben ingezet, werpt goede resultaten af. In Februari
wonen wij ruim 90 abonné's. Binnen een half jaar hebben wij onze
krant veilig gesteld en kunnen wij ons op een nieuw doel richten: ver-
betering en vergroting van De Tribune.

De aanhoudende strenge winter betekende ook voor ons een enorme
handicap. De straatcolportage, de losse verkoop dus, die een bedui-
dend aantal exemplaren omvat, moest door de abnormale weersomstan-
digheden praktisch stopgezet worden, hetgeen een groot verlies voor
De Tribune betekende.

DE TRIBUNE IS IN GEVAAR!

Vanzelfsprekend zijn wij niet in staat reservefondsen te kweken. Voort-
durend hebben wij getracht de revolutionnaire stem te versterken,
door onze krant en op alle andere mogelijke wijzen. Daarom heeft de
plotselinge terugloop, door de aanhoudende winter veroorzaakt, een
schuld doen ontstaan, die onmiddellijk gelijkwideerd moet worden **OF
ANDERS ZOU DE KRANT IN DE KOMENDE WEKEN NIET KUNNEN VERSCHIJNEN. DAT
MAG NIET!** Daarom doen wij een dringend beroep op U. Stuur, om dit ge-
vaar te voorkomen, een bedrag dat ge missen kunt, per postwissel aan
De Tribune. Binnen een week moeten wij een bedrag van f 765.- betalen.
Wij zijn er van overtuigd, dat dit beroep niet tevergeefs zal zijn.

Kameraad, helpt mede, dat de revolutionnaire stem ononderbroken
kan blijven klinken.

OP DE BRES VOOR DE REVOLUTIONNAIRE PERS.

Nieuwe Kerkstraat 50-I
Amsterdam-C.

PD 992 kam. groetend,
OD 140. Ernst Mulder.

VERZONDEN AAN: Hfd. C.V.D., Haag.

F.2.

138

28 Maart

7.

B. 12147.

66n.

R. IV. 3.

KEER GEHEIM.

Revolutionnair Communistische
Partij (R.C.P.).

Hierbij heb ik de eer Uwer Excellentie afschrift
aan te bieden van een brief, welke door den Economisch
Secretaris van de afdeeling 's-Gravenhage der R.C.P.
aan de afdeelingen dier partij werd verzonden, naar den
inhoud waarvan ik moge verwijzen.

HET HOOFD VAN DEN CENTRALEN
VEILIGHEIDSDIENST
namens dezen:

AAN:
Z.E. den Minister v. Overz. Geb. deelen,

J.G. Crabbendam.

te
's-GRAVENHAGE.

Coll.: *LR.*

AFSCHRIFT.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ
ECONOMISCH SECRETARIAAT.

Aan de afdelingen.

Den Haag, 27 Februari 1947.

W.P.

Na het congres van de E.V.C. heeft het Politiek Bureau zich opnieuw met de vraag van het vakbewegingswerk bezig gehouden. Terwijl voordien al de aandacht van onze partijgenooten bezig gehouden werd met de strijd tegen de aanvaarding van het Fusie-rapport moeten wij thans, nu het Fusie-rapport aanvaard is en de Blokzijls dit gedeelte van de strijd dus gewonnen hebben, met alle kracht de strijd tegen de bureaucraten voortgezet worden, daarbij de arbeiders aantoonend aan de hand van de dagelijkse praktijk, dat de Blokzijls verraad pleegden.

In hoofdzaak zal onze strijd er op gericht zijn:

a. Het pogen van het monopolie-kapitaal, de vakorganisaties aan de staat te koppelen, waarbij het zich bedient van instellingen als de Stichting van den Arbeid en de Bedrijfsschappen, te ontmaskeren en op te komen voor de zelfstandigheid der arbeiders-organisaties.

b. Stelling te nemen tegen het rekken van de Fusie door de leiders van het N.V.V., die nog niet tevreden zijn met de capitulatie van de E.V.C. en met het opwerpen van steeds nieuwe hindernissen het zelfstandige bestaan van de E.V.C. bedreigen, slechts haar liquidatie willen en daarbij dapper ondersteund worden door de satellieten van de C.P.N. in de E.V.C. We moeten de eisch gaan populairiseeren, dat de fusie nu spoedig, binnen een termijn van drie maanden beslecht is, zoodat verdere afbrokkeling van de E.V.C. voorkomen kan worden en wij op deze wijze aan de arbeiders bewijzen, dat het zoowel N.V.V.- als E.V.C.-bureaucraten er om te doen is de E.V.C., als massa-verzamelbekken van geradicaliseerde en strijdbare arbeiders te vernietigen.

c. Herstel van de vakbondsdemocratie in E.V.C. en N.V.V. Daarbij moeten we scherp de gangstermethodes aan het licht brengen, zooals die thans b.v. toegepast worden in Rotterdam bij de bouwvakken. Hierover brengt de Tribune regelmatig feiten, welke de partijgenooten ook in de Bedrijfsgroepen aan de orde moeten stellen. Vooral de Bedrijfsgroepen Bouwvak moeten in dit speciale geval operatieterrein van onze partijgenooten zijn. **HET MOET PROTESTEN REGENEN BIJ DE LANDELIJKE BOUWVAK EN BIJ HET HOOFDBESTUUR, HET MOET SYMPATHIEBETUIGINGEN REGENEN BIJ DE ROTTERDAMSCH E BOUWVAK.**

d. De eenheid van de massa-vakbonden te bewaren, scheuring en uiteen splinteren in kleine, sectarische organisaties moet vooral scherp bestreden worden. In dit verband moeten wij mededeelen, dat de sectariërs en ultra-linkschen van Spartacus, Socialisme van Onder Op, Bellamy-beweging, De Vlam en de Nederl. Organisaties van Werkers (Gedeeltelijk bestaande uit de vooroorlogsche, semi-fascistische Rijswijksche Werklozenkas!) reeds een bespreking met elkaar hadden en daar de grondslagen bezig zijn te leggen voor "het opvangen van de duizenden, die de E.V.C. verlieten". Het verhaaltje mag nog zoo schoon gecamoufleerd zijn, in wezen komt hun handelwijze neer op een pogen tot een sectarische vakbeweging te komen. Terwijl wij de plicht hebben hiertegen stelling te nemen, ook binnen de E.V.C. moeten de partijgenooten er tegelijker

-tijd-

tijd echter voor waken, dat de goede oppositionele arbeiders uit dat kamp, niet van ons afgesloten worden. Onze strijd blijft er op gericht de vakbondsbureaucraten te vervangen door betrouwbare revolutionaire arbeiders.

e. Het kapitalistische karakter van de productieverhoging aan te toonen. Terwijl de arbeiders opgedragen wordt zich verdubbeld in te spannen voor "herstel van het vaderland", voor "bestrijding van de gevolgen van den oorlog" zeggen wij tot hen: Het vaderland is een kapitalistische onderdrukkingsstaat en de imperialistische oorlog was de oorlog der kapitalistische bourgeoisie, waarvoor de arbeiders geen enkele verantwoording hebben. Wij stellen de strijd voor verbetering van het levenspeil aan de orde als een strijd tusschen kapitaal en arbeid. De arbeidersklasse heeft haar eigen middelen om zich een beter bestaan te verschaffen en om het kapitalisme te vernietigen.

f. De laster tegen het Trotskisme te ontmaskeren, is een zeer belangrijk onderdeel van onze strijd. In de eerste plaats belangrijk, omdat wij aan moeten toonen, ter rechtvaardiging van het bestaan van onze partij, dat wij juist de beste strijders van het fascisme zijn, omdat wij consequent aansturen op de vernietiging van het kapitalisme en op de overname van de macht door het proletariaat. Ten tweede, omdat de strijd, die het Stalinisme noodzakelijk moet voeren om te trachten onze invloed te weren, ontaard in laster en verdachtmaking, hetgeen elke revolutionaire vakbondsarbeider tot het overdenken moet brengen van de noodzakelijkheid tegen dit arbeidersvijandig drijven binnen de Nederlandsche arbeidersbeweging, een gesloten blok te vormen. **WIJ MOETEN HET ER OP AAN GAAN LEGGEN HEN LID TE MAKEN VAN ONZE PARTIJ, DE EENIGE PARTIJ, WELKE EEN PROGRAM BEZIT, DAT IN STAAT IS VOOR GOED EEN EINDE TE MAKEN AAN HET KAPITALISTISCH WANBEHEER EN AAN DE VERRADERLIJKE ROLLEN VAN DE REFORMISTISCHE EN STALINISTISCHE BUREAUCRATEN.**

(Over alle bovenvermelde punten verschijnt in "De Tribune" de volgende week een resolutie van het politiek bureau).

Maar, partijgenooten, op dit oogenblik komt er een andere vraag van belang naar voren, speciaal voor de Nederlandsche arbeidersbeweging.

Dat is het volgende (en wij verzoeken bijzondere aandacht): De "SOBSI" (Centrale van Indonesische Vakverenigingen) heeft, volgens het Indonesische persbureau ANTARA, aan de E.V.C. een schrijven gericht, waarin de Indonesische kameraden verzoeken weer een actie te beginnen en voort te zetten in de geest van de E.V.C.-actie van September 1946.

Zij schrijven: "WIJ HOPEN, DAT DE ACTIES VAN DE NEDERLANDSCHE ARBEIDERS HET ZOU KUNNEN BEWERKSTELLIGEN, DAT DE NEDERLANDSCHE TROEPEN TERUG GETROKKEN WORDEN. WANNEER DIT VERWEZENLIJKT IS, DAN IS HIERMEDE PAS BEWEZEN, DAT DE NEDERLANDSCHE ARBEIDERS HET GOED MEENEN MET STEUNEN VAN REPUBLIEK INDONESIA".

Deze Indonesische brief is niet mis te verstaan. In de eerste plaats blijken de Indonesiers in de veronderstelling, dat de E.V.C. de bekende Septemberstaking tegen troepen-transporten georganiseerd heeft, terwijl iedereen in Nederland weet, dat de leiding van de E.V.C. de staking openlijk de rug toekeerde en niet bereid bleek uitbreiding aan de actie te geven. Aan de hand van dit Indonesische schrijven moeten wij trachten de arbeider te mobiliseeren voor de gevraagde actie. Inderdaad hebben de Indonesiers volkomen gelijk, wanneer zij zeggen, dat slechts een actie als in September, maar dan **UITGEBREIDEN VOORTGEZET**

-het-

het gewenschte resultaat kan boeken. Het is onze plicht voortdurend hierop te werken. En als de E.V.C.-leiding BLOKZIJK afvaardigde naar het vakvereenigingscongres der Indonesiërs in April a.s. DAN ZAL BLOKZIJK EERST NOG MOETEN BEWIJZEN, DAT HIJ NIET GAAT ALS PARADEPAARD, DOCH ALS STRIJDER VOOR DE INDONESISCHE REVOLUTIE. Dat kan pas, wanneer de E.V.C. een nieuwe September-actie begint. We zullen ook niet-partijgenooten E.V.C.-ers opwekken onze actie te steunen. Beseft echter, kameraden, gij moet de motor zijn! Aan de slag in je bedrijfsgroepen en in je besturen, voor de leuze: **GEEN MAN EN GEEN CENT VOOR DE KOLONIALE OORLOG! WEIGERT TROEPEN TRANSPORTEN NAAR INDONESIE!** Eischt van de leiding staking tegen de troepen- en wapentransporten onder deze leuze.

Partijgenooten, de practijk van de klassenstrijd moet de arbeiders overtuigen van de juistheid van de politiek van onze partij. Schroomt niet als R.C.P.-ers naar voren te treden. Als je als vertegenwoordiger van de strijdende arbeiderklasse optreedt, dan kan de partij daar slechts bij groeien. Geen bekrompen tactiek, omdat wij niet ontdekt zouden mogen worden. Open en klaar moeten wij de arbeiders de dingen zeggen. Dit is de beste waarborg voor de winst, die we dan ongetwijfeld zullen gaan boeken.

Met kameraadschappelijke partijgroet,
w.g. A.Dolleman.

A.Dolleman,
Linnaeusstraat 256,
Den Haag.

Personalia:

Andries DOLLEMAN, geboren te 's-Gravenhage, 23 November 1919, van beroep boekhouder, wonende Linnaeusstraat 256 te 's-Gravenhage.

Typ.: TV.
Coll.: *AK/A*

4 December

B.5910.

G E H E I M

L. SvBj

panflet R.C.P.

Hierbij heb ik de eer U afschrift aan te bieden van een panflet, dat door de afdeling den Haag van de Revol. Communistische Partij werd verspreid en naar den inhoud waarvan ik uge verwijzen.

HET HOOFD VAN DEN CENTRALEN
VRIJHEIDSDIENST,
naams desz.,
De Luitenant-Kolonel,
e/l.

AAN

R.C.V. Politie, Amsterdam
* * * * * Rotterdam
* * * * * Maastricht
* * * * * Groningen

L.L.V. Leere.

Afschrift.

Revolutionnaire Communistische Partij. ("De Tribune")

Afdeling Den Haag.

AAN DE HAAGSE ARBEIDERS.

Kameraden.

De reactie-regering Beel-Drees pleegt aanval op aanval op het levenspeil der arbeidersklasse. Zij stopt de lonen en verhoogt de prijzen.

ZIJ VOERT EEN AFBRAAK-POLITIEK EN TAST
DE DEMOCRATISCHE RECHTEN DER ARBEIDERS
AAN.

Er moet tegen Beel en de klasse die hij vertegenwoordigt, de klasse der roombotereters, het Nederlandse kapitalisme, een daad van sprekend verzet door de arbeiders gesteld worden.

DAAROM IS HET NOODZAKELIJK DAT POLITIEK EN GODSDIENSTIG
VERSCHILLENDE GEORIENTEERDE ARBEIDERS ZICH VERZAMELEN TOT
EEN GESLOTEN S T R I J D - F R O N T.

Hoe dit te bereiken?

De leidingen van E.V.C. en N.V.V. bieden de Nederlandse arbeiders een Fusie-Rapport aan waarop, naar hun mening, de strijdende arbeiders zich kunnen verenigen.

Wij, Revolutionnaire Communisten, zijn van mening dat dit niet kan op grondslag van het Fusie-Rapport.

WIJ ZEGGEN DAT DIT RAPPORT DE STRIJD DER AR-
BEIDERS VERRAADT EN DAT HIERMEE DE GRONDSLAG
VOOR GAPTULATIE VAN DE ARBEIDERS VOOR DE
HEERSENDE KLASSE GELEGD WORDT.

Er moet een strijdbare eenheid geschapen worden. Dit is mogelijk.

De aanvallen der reactie geven meer dan voldoende gelegenheid voor het scheppen van een strijdfront van alle arbeiders voor de verdediging van de arbeidersbelangen en voor de tegenaanval op Beel.

Naar onze mening biedt het Fusie-Rapport daarvoor geen gelegenheid.

Kameraden, over het onderwerp

"DE R.C.P. EN DE FUSIE N.V.V.- E.V.C."

spreekt onze partijgenoot E.MULDER op DINSDAG 19 November.

WIJ NODIGEN VOOR DEBAT UIT DE BESTUURDER VAN DE HAAGSE E.V.C.
(tevens Gemeenteraads-lid) B.Hovens.

EVENEENS VERZONDEN WIJ EEN UITNODIGING AAN HET HAAGSE DISTRICT-
BESTUUR VAN DE C.P.N. (DE WAARHEID).

Wij hopen dat deze kameraden hun opvatting over de noodzakelijke eenheid der arbeidersklasse komen verdedigen tegenover onze opvatting over deze vraag.

BEZOEKT ALLEN DEZE BELANGRIJKE VERGADERING,
WELKE PLAATS VINDT K O N I N G S T R A A T 42
EN AANVANGT OM 8 uur.

D E B A T V R I J.

ENTREE 15 CT.

Het Afdelingsbestuur Den Haag
van de Rev. Comm. Partij
("DE TRIBUNE") Sectie van de
Vierde Internationale.

P O L I T I E
te

'S-GRAVENHAGE.

3 5510

295

21 NOV.

INLICHTINGEDIENST.

G E H E I M.

Doss. 15/64.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.).

Door de afdeeling Den Haag van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.) wordt bijgaand ~~brochure~~ *pamflet* verspreid onder de Haagsche arbeiders.

In ~~dese brochure~~ *dit pamflet* wordt melding gemaakt van een openbare vergadering van de Revolutionnair Communistische Partij, afdeeling Den Haag op Dinsdag 19 November 1946 om 20 uur in het perceel Koningstraat 42 alhier. Aldaar wordt gesproken door het lid van het centraal comité van de R.C.P. Ernst MULDER uit Amsterdam."

Verzonden op 19 November 1946.

aan: het Hoofd van den centralen veiligheidsdienst, alhier.

*Afschrift pamflet aan
Beleidsz. inst.
WJ*

Revolutionnaire Communistische Partij. ("De Tribune")

Afdeling Den Haag.

AAN DE HAAGSE ARBEIDERS.

Kameraden.

De reactie-regering Beel-Drees pleegt aanval op aanval op het levenspeil der arbeidersklasse. Zij stopt de lonen en verhoogt de prijzen.

ZIJ VOERT EEN AFBRAAK-POLITIEK EN TAST DE
DEMOCRATISCHE RECHTEN DER ARBEIDERS AAN .

Er moet tegen Beel en de klasse die hij vertegenwoordigt, de klasse der roombotereters, het Nederlandse kapitalisme, een daad van sprekend verzet door de arbeiders gesteld worden.

DAAROM IS HET NOODZAKELIJK DAT POLITIEK EN GODSDIENSTIG
VERSCHILLEND GEORIENTEERDE ARBEIDERS ZICH VERZAMELEN TOT
EEN GESLOTEN S T R I J D - F R O N T .

Hoe dit te bereiken ?

De leidingen van E.V.C. en N.V.V. bieden de Nederlandse arbeiders een Fusie-Rapport aan waarop, naar hun mening, de strijdende arbeiders zich kunnen verenigen.

Wij, Revolutionnaire Communisten, zijn van mening dat dit niet kan op grondslag van het Fusie-Rapport.

WIJ ZEGGEN DAT DIT RAPPORT DE STRIJD DER ARBEIDERS
VERRAADT EN DAT HIERMEE DE GRONDSLAG VOOR CAPITULATIE
VAN DE ARBEIDERS VOOR DE HEERSENDE KLASSE GELEGD WORDT.

Er moet een strijdbare eenheid geschapen worden. Dit is mogelijk. De aanvallen der reactie geven meer dan voldoende gelegenheid voor het scheppen van een strijdfrent van alle arbeiders voor de verdediging van de arbeidersbelangen en voor de tegenaanval op Beel. Naar onze mening biedt het Fusie-Rapport daarvoor geen gelegenheid.

Kameraden, over het onderwerp

"DE R.C.P. EN DE FUSIE N.V.V.-E.V.C."

spreekt onze partijgenoot E. MULDER op DINSDAG 19 NOVEMBER .

WIJ NODIGDEN VOOR DEBAT UIT DE BESTUURDER VAN DE HAAGSE E.V.C.

(tevens Gemeenteraads-lid) B. Hovens.

EVENEENS VERZONDEN WIJ EEN UITNODIGING AAN HET HAAGSE DISTRICT-
BESTUUR VAN DE C.P.N. (DE WAARHEID).

Wij hopen dat deze kameraden hun opvatting over de noodzakelijke eenheid der arbeidersklasse komen verdedigen tegenover onze opvatting over deze vraag.

BEOZOKT ALLEN DEZE BELANGRIJKE VERGADERING, WELKE

PLAATS VINDE K O N I N G S T R A A T 42 EN

AANVANGT OM 8 UUR.

D E B A T V R I J .

ENTREE 15 CT.

Het Afdelingsbestuur Den Haag van
de Rev. Comm. Partij ("DE TRIBUNE")
Sectie van de Vierde Internationale

No. **B.5144.**

Bijlagen: **II**

Dict.: **H.** Typ.: **SVD.**

G E H E I M.

Uw schrijven No.

dd.

Onderwerp: **Manifesten Revolutionnair
Communistische Partij.**

Hierbij heb ik de eer Dwer Excellentie

afschrift aan te bieden van een tweetal te 's-Gravenhage door de Revolutionnair Communistische Partij respectievelijk onder het personeel van de N.V. Gemengd Bedrijf Haagse Tramweg Maatschappij en onder de aangeslotenen bij het Nederlandsche Vak Verbond, verspreide manifesten, naar den inhoud waarvan ik nog verzijzen.

HET HOOFD VAN DEN CENTRALEN
VEILIGHEIDSDIENST,
voor dezen,
De Luitenant-Kolonel,
o/l.

AAN:

Z.E. den Min.v.Binnl.Zaken

" " " " Justitie

Hoofd G.S. IIB,

Comm. der Kon.in de Prov.

Zuid-Holland.

L.L.V.Laere.

G E H E I M.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ - ("DE TRIBUNE")

afdeling DEN HAAG.

MANIFEST AAN DE N. V. V. -ARBEIDERS.

Kameraden,

Uw organisatie heeft een anti-duurte-actie ingezet, in het raam waarvan hedenavond uw 2e Voorzitter Oosterhuis spreken zal.

Nu weet iedere arbeider dat er noodzakelijk iets GEDAAN moet worden tegen de schandelijk hoge prijzen. Prijzen, zò hoog dat we niet in staat zijn het meest nodige aan etenswaren, kleding, schoeisel enz. aan te schaffen. En niet alleen dat de prijzen al zo hoog zijn, DE BRUTALE REACTIE-REGERING DEEL HEEFT DE EUVELE MOED ZE NOG HOGER TE MAKEN. Brood, melk, peulvruchten, kaas, koffie, cacao, noem maar op! Straks moeten de huisjesmelkers hogere huren van ons hebben en de regering geeft steeds maar toe aan de verlangens der kapitalisten. Onder zulke omstandigheden is de politiek van "herstel en wederopbouw" die deze regering zegt te voeren, IN WERKELIJKHEID EEN POLITIEK VAN AFERAAK GEWORDEN.

DE REACTIE IS IN DE AANVAL, KAMERADEN.

Dat is duidelijk. Het blijkt uit haar drastisch optreden tegen ons schamel levensonderhoud; het blijkt uit haar optreden tegen de kleine democratische rechten die ons toegewezen waren; het blijkt uit haar Indonesie-politiek en uit haar cynisch optreden tegen stakende arbeiders! De aanval der reactie moet onmiddellijk stop gezet worden, DE NEDERLANDSE ARBEIDERS MOETEN TOT DE TEGENAANVAL OVERGAAN!

Ongetwijfeld kan de strijd tegen de duurte deze tegenaanval betekenen.

Maar dan is het de voorwaarde dat er inderdaad STRIJD gevoerd wordt.

PAPIEREN PROTESTEN MOETEN OMGEZET WORDEN IN DAADWERKELIJKE STRIJD!

Het is van belang kameraden, eens na te gaan wat Uw 2e Voorzitter al zo gezegd heeft op het Anti-Duurte Congres.

Hoewel het duidelijk is dat de hoofd-oorzaak van de dure prijzen gezocht moet worden BIJ DE KAPITALISTEN, DIE DE MILLIOENEN VERDIENEN, verklaarde Oosterhuis dat het ligt bij de "aanwending der grondstoffen". Oosterhuis vond, dat "het ernstige woord dat Minister Beel voor de radio sprak OP ZIJN PLAATS WAS". Dit was nota bene de beruchte rede, WAARIN BEEL DE NIEUWSTE PRIJS-VERHOOGING AANKONDIGDE!

Kameraden, wat moet er terecht komen van strijd tegen deze reactie-regering, die uit naam van de roomboter-eters prijsverhoging en loonstop aankondigt, als deze strijd gevoerd moet worden onder leiding van Oosterhuis c.s. die zich reeds bij voorbaat neerlegt bij de karige lonen, die volgens hem "NET ZO NODIG ZIJN om inflatie te voorkomen als een serieus prijsbeleid". "Karige lonen. Goed, maar dan ook karige winsten en prijzen".

Zo praat geen enkele arbeider. Integendeel! IEDERE WERKER WIL (EN WIL) DAT DE LONEN OMHOOG MOETEN!

ER MOET EEN EINDE KOMEN AAN DE ARMOE-POLITIEK VAN BEEL.

Er wordt al te veel gesproken over wederopbouw en al te dikwijls wordt de arbeiders wijs gemaakt dat zij sober moeten leven. ALSOF HET LEVEN NOG NIET SOBER GENOEG IS. En heeft Schermerhorn indertijd niet gesproken over gedeelde armoede?

Is dat gedeelde armoede, als de rijken roomboter en de armen margarine eten? De rijken peulvruchten van de nieuwe oogst en de armen van de oude? De rijken nog klein brood kunnen eten dat prachtig wit is en de armen het slechte "witte" brood?

DAT IS GEEN GEDEELDE ARMOEDE,

DAT IS A R M O E D E VOOR DE A R M E N!

Er is in dit land een a-sociale groep die parasiteert op het zware werk der arbeidersklasse. DAT ZIJN DE ROOMBOTER-ETERS, DAT ZIJN DE KAPITALISTEN, DIE SOBERHEID PREDIKEN EN ZELF MILLIOENEN VERDIENEN.

In hun naam en in hun belang bedrijft deze reactie-regering haar armoede en afbraak-politiek.

Hiertegen moeten de Nederlandse arbeiders een daad van sprekend verzet gaan stellen. Ook de bestuurders weten dat er slechts een vonk geworpen behoeft te worden om een brand van strijd te laten ontvlammen. Dat betekent: een MIGHTIGE ARBEIDERS-KLASSE die aan Beel en de kapitalisten haar eisen af kan dwingen.

Daarom, kameraden N.V.V.-ers, Uw actie tegen de duurte moet er een worden voor hogere en lagere prijzen.

En maakt er een ACTIE van!

De mijnwerkers gaven het voorbeeld: ZIJ STAKTEN 24 UREN!

VERSTA DIT SIGNAAL KAMERADEN, HET IS DE WEG DIE GEVOLGD MOET WORDEN!

STELT IN UW ORGANISATIE DE KWESTIE VAN EEN 24-URIGE PROTEST-STAKING AAN DE ORDE!

DE ARBEIDERS MOETEN HUN TANDEN LATEN ZIEN AAN DE REGERING-BEEL. DE VAK-ORGANISATIES MOETEN HUN KLASSEN OPEN STELLEN VOOR DE STRIJD DER ARBEIDERS!

PROTESTEREN TEGEN HET UITBLIJVEN VAN MAATREGELEN DIE UW KANIG INKOMEN VERBETEREN BETEKENT, KAMERADEN, DAT GE E I S T VAN UW ORGANISATIE DAT ZIJ B I N N E N A F Z I E N B A R E N T I J D EEN 24-URIGE PROTESTSTAKING P R O C L A M E E R T ONDER DE LEUS:

DE LONEN O M H O O G -

DE PRIJZEN O M L A A G!

G E H E I M.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ. (De Tribune")
Afdeling Den Haag.

M A N I F E S T A A N D E H. T. M. ARBEIDERS.

Kameraden.

Vrijdag 18 October 1946 blijft een gedenkwaardige dag voor U. Drie trams en twee bussen vo' gden gesloten het parool van Uw bestuur en staakten twee en half uur uit protest tegen de Rijksp ngelaars.

EEN VOLKOMEN RECHTVAARDIG PROTEST.

Maar, hoewel alle arbeiders verheugd kunnen zijn over Uw geslaagde manifestatie van 18 October, moet niettemin duidelijk uitgesproken worden dat bewaarheid is geworden wat "De Tribune" schreef, direct na de staking:

"Het protest van de tram-arbeiders tegen dit College der reactionnaire regering Beel was zeker op zijn plaats. ALLEEN LIJKT ONS DAT DE HEREN NIET ZULLEN ZWICHTEN VOOR DEZE STAKING VAN TWEE EN EENHALF UUR, UITGEVOERD DOOR SLECHTS EEN ZEER BEPERKT DEEL VAN HET PERSONEEL IN HET TRAMBEDRIJF".

Kameraden, Uw actie moet forser aangepakt worden. Ge moet de strijd zeker doorzetten, MAAR DAN UITGEBREIDER. Deze regering gaat niet opzij voor dreigementen. Zij heeft reeds troepen tegen stakende arbeiders gebruikt. Zij richt dagelijksaanvallen op het levenspál der werkende massa's en op haar kleine democratische rechten. Zij doet dit(en zal het blijven doen) tot herstel van haar kapitalistische belangen. DEZE REGERING IS DOOR EN DOOR REACTIONNAIR! TOT OP HAAR GEBEENTE IS ZIJ ARBEIDERSVIJANDIG !

En omdat we hoorden dat Uw bestuur (Haagse afdeling van de Ned. Ver. van Spoor- en Tramwegpersoneel - N.V.V.) expres niet meer trams in de staking heeft willen betrekken, daar de directie wel met Uw voorstellen betreffende de spaarregeling accoord ging, en de actie "dus" niet tegen haar gericht mócht worden, daarom kameraden tram-arbeiders, vrezen wij dat Uw bestuur - evenals verleden jaar - ook nu niet de moed zal hebben een STAKING VAN DE GEHELE TRAM TE PROCLAMEREN.

De geschiedenis van de acties van het tram personeel sinds de z.g.n. bevrijding is er een geweest van pogingen Uwerzijds om door strijd Uw eisen ingewilligd te krijgen. Uw ledenvergaderingen van verleden jaar waren stormachtig van strijdlust en Peterse en Joutstra hadden toen meermalen grote moeite U van de strijd af te houden. Kameraden, geherinnert U die tijd zeker zo goed als wij. Ge weet dan ook nog hoe krachtig er uit die prachtige ledenvergaderingen werd aangedrongen op directe strijd, op staking. Maar ondanks dat Uw strijdwil zo hoog opklaaide, zagen Peterse c.s. toch steeds kans door handige manoeuvres (bijv. het referendum over wel of niet staken), hun "beproeft" "strijd-methoden toe te passen EN DE UWE TE VERHINDEREN.

DIT MAG NIET WEEER GEBEUREN, TRAM-MANNEN ! ER MOETEN NU SPREKENDE DADEN KOMEN!

Geen medelijden met de directie, omdat zij accoord ging met Uw eis van spaarregeling. Zo voorzichtig springt deze directie DAGELIJKS ook niet om met arbeiders-belangen, dat een actie van grotere omvang, gericht tegen de rijksbemiddelaars, niet verantwoord zou zijn t.o.v. de directie. Als de arbeidersbelangen op het spel staan vraagt men zich toch niet af hoe het met de belangen van de bezitters gesteld is.

EEN BREED OPGEZETTE STAKING, WAARBIJ HET GEHELE BEDRIJF INGESCHAKELD WORDT ZAL BETER EN SUCCESVOELER KUNNEN ZIJN.

Kameraden, de arbeiders van geheel Nederland zit de zgn. "politiek van herstel en opbouw" - die in werkelijkheid een afbraak-politie is - van de Beel-Drees-regering tot hoog in de keel.

THANS KUNNEN VONKEN VAN STRIJD
DE VLAM VAN ENORME MASSA-ACTIES WORDEN!

Ieder stuk strijd tegen de reactie-regering heeft de sympathie van de gehele arbeidersklasse. Daarom moeten de arbeiders er overal toe overgaan gemeenschappelijke eisen te stellen ter beveiliging van het levensonderhoud.

WIJ MOETEN ONZE TANDEN LATEN ZIEN AAN DE BEEL-REGERING.

Zet Uw eisen voor de spaarregeling om in looneisen. Een minimum loonvloer van f.54,-- per week moet opgetrokken worden. Vanuit deze loonbasis moet het loon in de toekomst nauwverbonden worden aan iedere prijsstijging.

M.a.w. KOMENDE PRIJSSTIJGINGEN MOETEN DIRECT LOONSVERHOGINGEN TOT GEVOLG HEBBEN.

Daarom moet aan de looneis van f.54,-- verbonden worden de eis:

G L I J D E N D E - L O O N S C H A A L.

KAMERADEN, VERLEDEN WEEK GAVEN DE MIJN-ARBEIDERS ONS HET VOOR-
BEELD HOE OPGETREDEN MOET WORDEN : DOOR 24 UUR TE STAKEN.

DIE WEG MOET OVERAL GEVOLGD WORDEN!

STEL IN UW ORGANISATIE-NAAST DE LOONEISEN DUS DE EIS DAT BINNEN
AFZIENBAREN TIJD BEN 24-URIGE PROTESTSTAKING GEPROCLAMEERD WORDT
ONDER DE LEUS: .

L O N E N O M H O O G -

P R I J Z E N O M L A A G T

GEHEIM

No. **B. 5247.**

Bijlagen: **een**

Dict.: **II.** Typ.: **W. d. W.**

Uw schrijven No.

dd.

Onderwerp: **Pamflet Revolutionnair
Communistische Partij (R.C.P.)**

's-GRAVENHAGE, **13 November**

1946.

Javstraat 68

Tel. } 111539
      } 112778

0.9.262

*Afzitt van het Eindhov
Opmerkingen hoof Bureau B*

Hierbij heb ik de eer Uwer Excellentie afschrift aan te bieden van een pamflet, hetwelk dezer dagen door de Revolutionnair Communistische Partij werd verspreid onder de arbeiders, werkzaam bij den wederopbouw, naar den inhoud waarvan ik moge verwijzen.

Aan :
Z.E. den Minister van Binnenlandse
Zaken,
Z.E. den Minister van Justitie
den Heer Hoofd der Afd. III B. van den
Generalen Staf
Den Heer Commissaris der Koningin in de
provincie Zuid-Holland.

Het Hoofd van den
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

Namens dezen,
de Luitenant-Kolonel,
o.l.

Z.O.Z.

L.L. van Laere.

Tevens verzonden aan :
den Heer H.C. van Politie te Amsterdam
" " " " " " Rotterdam
" " " " " " Utrecht
" " " " " " Groningen.

G E H E I M.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ ("DE TRIBUNE")
Sectie van de Vierde Internationale.

AAN DE ARBEIDERS IN DE WEDEROPBOUW.

Kameraden.

Opnieuw worden er verslechtingen doorgevoerd in de wederopbouw.

In tal van plaatsen zijn de arbeiders de vorige week Zaterdag met fl.5.- tot fl.10.- MINDER naar huis toe gegaan. Daarbij komt dat, terwijl de arbeiders bereid zijn om in de week enkele uren langer te werken, opdat zij Vrijdags-avonds naar huis kunnen gaan, om dan Maandagmorgen met de eerste gelegenheid terug te gaan, het nu zoo is, dat zij pas ZATERDAGAVOND LAAT THUIS KOMEN,

Daartegen is door de contact-commissies reeds geprotesteerd. Er is een petitionnement naar den minister van Sociale Zaken gegaan waarop vele N.V.V. en E.V.C.-arbeiders hun handteekening plaatsten. Maar ook talrijke katholiek en christelijk georganiseerden hebben hun verontwaardiging uitgesproken.

HET KAN ECHTER NIET ALLEEN BIJ WOORDEN BLIJVEN,
ER MOETEN DADEN VOLGEN !

Wat deden de Vakorganisaties ? Het N.V.V., de Katholieke en Christelijke Vakorganisaties, samenwerkend in de "Unie", hebben de verslechtingen reeds geaccepteerd. Ondanks dat zij congressen houden tegen de duurte en voor een menswaardig bestaan, slikken zij in de praktijk de verslechtingen.

HIER MOET EEN EINDE AAN KOMEN !

Er wordt veel over WEDEROPBOUW gesproken. Er wordt gezegd dat de arbeiders SOBER moeten leven. Er is echter in dit land een a-sociale groep, die parasiteert op het zware werk der arbeidersklasse.

DAT ZIJN DE KAPITALISTEN ! ZIJ PREDIKEN SOBERHEID, TERWIJL ZE ZELF MILLIOENEN VERDIENEN. DAT ZIJN DE ROOMBOTER-ETERS, TERWIJL DE ARBEIDERS MARGARINE KUNNEN VERORBEREN !

De prijzen worden opnieuw hoger. Brood, kaas, melk, cacao, ja wat niet al wordt duurder. Terwijl de Beel-regeering SPREEKT over loonstop, VERLAAGT MEN DE LOONEN IN DE WEDEROPBOUW ! ZOO ZIJN ER IN ALLE WERK-OBJECTEN GRIEVEN EN KLACHTEN.

DE ARBEIDERS IN NEDERLAND ZULLEN HIERTEGEN DE DAAD MOETEN STELLEN. REEDS GAVEN DE MIJNWERKERS HET SIGNAAL DOOR 24 UUR TE STAKEN. DIT IS DE WEG DIE GEVOLGD MOET WORDEN.

Stelt in Uw Vakorganisatie de ACTIE VOOR LOTSVERBETTERING AAN DE ORDE. ER MOET EEN 24-URIGE PROTEST-STAKING KOMEN IN HET GEHEELE LAND. De arbeiders MOETEN HUN TANDEN LATEN ZIEN aan de regeering-Beel.

DE VAKORGANISATIES MOETEN HUN KASSEN OPEN STELLEN VOOR DE STRIJD DER ARBEIDERS!

Massa-vergaderingen en demonstraties moeten er komen IN HET GEHEELE LAND, onder het motto : DE LOONEN OMHOOG ! DE PRIJZEN OMLAAG !!

Protesteert TEGEN DE VERSLECHTINGEN IN DE WEDEROPBOUW !

blz. 2.

Protesteert tegen het uitblijven van maatregelen die Uw karig inkomen verbeteren, ZOODAT VROUW EN KIND BLHOORLIJK KUNNEN LEVEN !

EISCHT VAN DE VAKORGANISATIES DAT ZIJ BINNEN AFZIEBARE TIJD EEN 24-URIGE PROTESTSTAKING PROCLAMEEREN ONDER DE LEUS :

DE LOONEN OM HOOG !

DE PRIJZEN OM LAAG !!

P O L I T I E

te

•S-GRAVENHAGE.

362

B.5247.

27

12 NOV.

INLICHTINGEDIENST.

G E H E I M.

Doss. 15/63.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.).

Door de Revolutionnair Communistische partij, afdeeling 's-gravenhage is bijgaand pamflet in de afgelopen dagen hier ter stede verspreid onder de arbeiders, werkzaam in den wederopbouw.

↓

verzonden op 11 November 1946.

aan: het Hoofd van den centralen veiligheidsdienst, alhier.

aan: 2
hoofd
9/11/46
C.M. 7.11.46

Mr. A. J. van
Rijssen
1.11.46

U.S.

AAN DE ARBEIDERS IN DE WEDEROPBOUW.

Kameraden.

Opnieuw worden er verslechteringen doorgevoerd in de wederopbouw.

In tal van plaatsen zijn de arbeiders de vorige week Zaterdag met f. 5.- tot f. 10.- MINDER naar huis toe gegaan. Daarbij komt dat, terwijl de arbeiders bereid zijn om in de week enkele uren langer te werken, opdat zij Vrijdags-avonds naar huis kunnen gaan, om dan Maandagmorgen met de eerste gelegenheid terug te gaan, het nu zo is dat zij pas ZATERDAGAVOND LAAT THUIS KOMEN.

Daartegen is door de contact-commissies reeds geprotesteerd. Er is een petitionement naar de minister van Sociale Zaken gegaan waarop vele N.V.V. en E.V.G.-arbeiders hun handtekening plaatsten. Maar ook talrijke katholiek en christelijk georganiseerden hebben hun verontwaardiging uitgesproken.

HET KAN ECHTER NIET ALLEEN BIJ WOORDEN BLIJVEN,
ER MOETEN DADEN VOLGEN !

Wat deden de Vakorganisaties ? Het N.V.V., de Katholieke en Christelijke Vakorganisaties, samenwerkend in de "Unie", hebben de verslechteringen reeds geaccepteerd. Ondanks dat zij congressen houden tegen de duurte en voor een menswaardig bestaan slikken zij in de praktijk de verslechteringen.

HIER MOET EEN EINDE AAN KOMEN !

Er wordt veel over WEDEROPBOUW gesproken. Er wordt gezegd dat de arbeiders SOBER moeten leven. Er is echter in dit land een a-sociale groep, die parasiteert op het zware werk der arbeidersklasse.

DAT ZIJN DE KAPITALISTEN ! ZIJ PREDIKEN SOBERHEID, TERWIJL ZE ZELF MILLIOENEN VERDIENEN. DAT ZIJN DE ROOMBOMMERS, TERWIJL DE ARBEIDERS MARGARINE KUNNEN VERORBEREN !

De prijzen worden opnieuw hoger. Brood, kaas, melk, cacao, ja wat niet al wordt duurder. Terwijl de Beel-regering SPREEKT over loonstop, VERLAAGT MEN DE LONEN IN DE WEDEROPBOUW ! ZO ZIJN ER IN ALLE WERK-OBJECTEN GRIEVEN EN KLACHTEN.

DE ARBEIDERS IN NEDERLAND ZULLEN HIERTEGEN DE DAAD MOETEN STELLEN. REEDS GAVEN DE MIJNWERKERS HET SIGNAAL DOOR 24 UUR TE STAKEN. DIT IS DE WEG DIE GEVOLGD MOET WORDEN.

Stelt in uw Vakorganisatie de ACTIE VOOR LOTSVERBETERING AAN DE ORDE. ER MOET EEN 24-URIGE PROTEST-STAKING KOMEN IN HET GEHELE LAND. De arbeiders MOETEN HUN TANDEN LATEN ZIEN aan de regering-Beel.

DE VAKORGANISATIES MOETEN HUN KASSEN OPEN STELLEN VOOR DE STRIJD DER ARBEIDERS.

Massa-vergaderingen en demonstraties moeten er komen IN HET GEHELE LAND, onder het motto : DE LONEN OMHOOG ! DE PRIJZEN OMLAAG !!

PROTESTEERT TEGEN DE VERSLECHTERINGEN IN DE WEDEROPBOUW !

Protesteert tegen het uitblijven van maatregelen die uw karig inkomen verbeteren, ZODAT VROUW EN KIND BEHOORLIJK KUNNEN LEVEN !

EIST VAN DE VAKORGANISATIES DAT ZIJ BINNEN AFZIENBARE TIJD EEN 24-URIGE PROTESTSTAKING PROCLAMEREN ONDER DE LEUS :

DE LONEN OMHOOG !

DE PRIJZEN OMLAAG !!

P O L I T I E
te
's-Gravenhage.

h

262

B 5-144

INLICHTINGDIENST.
Doss. 15/62.

G E H E I M.

11 NOV.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.).

Door de Afdeling 's-Gravenhage van de Revolution-
nair Communistische Partij (R.C.P.) wordt hier ter stede
een tweetal manifesten verspreid, respectievelijk onder
personeel van de N.V. Gemengd Bedrijf, Haagsche Tramweg
Maatschappij en aangeslotenen bij het Nederlandsch Vak
verbond.

van beide manifesten gaat een exemplaar hierbij.

Verzonden op 9 November 1946.

aan: het Hoofd van den centralen veiligheidsdienst, alhier.

Handwritten notes:
Aankomst
Aankomst
9 DE
Cdk. 7.11.46
10/11/46
11/11/46
Y

M A N I F E S T AAN DE H. T. M. - ARBEIDERS.

Kameraden,

Vrijdag 18 October 1946 blijft een gedenkwaardige dag voor U. Drie trams en twee bussen volgden gesloten het parool van Uw bestuur en staakten twee en een half uur uit protest tegen de Rijkspingelaars. EEN VOLKOMEN RECHTVAARDIG PROTEST.

Maar, hoewel alle arbeiders verheugd kunnen zijn over Uw gestaaide manifestatie van 18 October, moet niettemin duidelijk uitgesproken worden dat bewaarheid is geworden wat "De Tribune" schreef, direct na de staking :

"Het protest van de tram-arbeiders tegen dit College der reactionaire regering Beel was zeker op zijn plaats. ALLEEN LIJKT ONS DAT DE HEREN NIET ZULLEN ZWICHTEN VOOR DEZE STAKING VAN TWEE EN EEN HALF UUR, UITGEVOERD DOOR SLECHTS EEN ZEER BEPERKT DEEL VAN HET PERSONEEL IN HET TRAMBEDRIJF."

Kameraden, Uw actie moet forser aangepakt worden. Ge moet de strijd zeker doorzetten, MAAR DAN UITGEBREIDER. Deze regering gaat niet opzij voor dreigementen. Zij heeft reeds troepen tegen stakende arbeiders gebruikt. Zij rich dagelijks aanval- len op het levenspeil der werkende massa's en op haar kleine democra- tische rechten. Zij doet dit (en zal het blijven doen) tot herstel van haar kapitalistische belangen. DEZE REGERING IS DOOR EN DOOR REACTIONAIR ! TOT OP HAAR GEBBENTE IS ZIJ ARBEIDERSVIJANDIG ! En omdat we hoorden dat Uw bestuur (Haagse afdeling van de Ned. Ver. van Spoor- en Tramwegpersoneel - N.V.V.) expres niet meer trams in de staking heeft willen betrekken, daar de directie wel met Uw voor- stellen betreffende de spaarregeling accoord ging, en de actie "dus" niet tegen haar gericht mocht worden, daarom, kameraden tram-arbeiders, vrezen wij dat Uw bestuur - evenals verleden jaar - ook nu niet de moed zal hebben EEN STAKING VAN DE GEHELE TRAM TE PROCLAMEREN .

De geschiedenis van de acties van het trampersoneel sinds de z.g.n. bevrijding is er een geweest van pogingen Uwerzijds om door strijd Uw eisen ingewilligd te krijgen. Uw ledenvergaderingen van verleden jaar waren stormachtig van strijdlust en Peterse en Joutstra hadden toen meermalen grote moeite U van de strijd af te houden. Kameraden, ge herinnert U die tijd zeker zo goed als wij. Ge weet dan ook nog hoe krachtig er uit die prachtige ledenvergaderingen werd aangedrongen op directe strijd, op staking. Maar ondanks dat Uw strijdwil zo hoog oplaaide, zagen Peterse o.s. toch steeds kans door handige manoeuvres (bijv. het referendum over wel of niet staken), hun "beproeide" "strijd"-methoden toe te passen EN DE UWE TE VERHIN- DEREN.

DIT MAG NIET WEER GEBEUREN, TRAM-MANNEN ! ER MOETEN NU SPREKENDE DADEN KOMEN !

Geen medelijden met de directie, omdat zij accoord ging met Uw eis van spaarregeling. Zo voorzichtig springt deze directie DAGELIJKS ook niet om met arbeiders-belangen, dat een actie van grotere omvang, gericht tegen de Rijksbemiddelaars, niet verantwoord zou zijn t.o.v.

de directie. Als de arbeidersbelangen op het spel staan vraagt men zich toch niet af hoe het met de belangen van de bezitters gesteld is! EEN BREED OPGEZETTE STAKING, WAARBIJ HET GEHELE BEDRIJF INGESCHALFD WORDT ZAL BETER EN SUCCESVOLLEER KUNNEN ZIJN.

Kameraden, de arbeiders van geheel Nederland zit de zgn. "politiek van het stel en opbouw" - die in werkelijkheid een afbraak-politiek is - van de Beel-Dress-regering tot hoog in de keel.

THANS KUNNEN VOMKEN VAN STRIJD
DE VLAM VAN ENORME MASSA-ACTIES WORDEN!

Ieder stuk strijd tegen de reactie-regering heeft de sympathie van de gehele arbeidersklasse. Daarom moeten de arbeiders er overal toe overgaan gemeenschappelijke eisen te stellen ter beveiliging van het levensonderhoud.

WIJ MOETTEN ONZE TANDEN LATEN ZIEN AAN DE BEEI-REGERING.

Zet Uw eisen voor de spaarregeling en in looneisen. Een minimum loonvloer van f. 54.- per week moet opgetrokken worden. Vanuit deze loonbasis moet het loon in de toekomst nauw verbonden worden aan iedere prijsstijging.

M.a.w. KOMENDE PRIJSTIJGINGEN MOETTEN DIRECT LOONSVERHOGINGEN TOT GEVOLG HEBBEN.

Daaron moet aan de looneis van f. 54.- verbonden worden de eis:

G L I J D E N D E L O O N S C H A A L .

KAMERADEN, VERLEDEN WEEK GAVEN DE MIJN-ARBEIDERS ONS HET VOORBEELD HOE ORGETREDEN MOET WORDEN: DOOR 24 UUR TE STAKEN.

DIE WEG MOET OVERAL GEVOLGD WORDEN!

STEL IN UW ORGANISATIE NAAST DE LOONEISEN DUS DE EIS DAT BINNEN AFZIENBAREN TIJD EEN 24-UURIGE PROTESTSTAKING GEPROCLAMMEERD WORDT ONDER DE LEUS:

L O N E N O M H O O G

P R I J Z E N O M L A A G !

M A N I F E S T AAN DE N. V. V. - ARBEIDERS.

Kameraden.

Uw organisatie heeft een anti-duurte-actie ingezet, in het raam waarvan hedenavond uw 2e Voorzitter Oosterhuis spreken zal. Nu weet iedere arbeider dat er noodzakelijk iets GEDAAN moet worden tegen de schandelijk hoge prijzen. Prijzen, zo hoog dat we niet in staat zijn het meest nodige aan etenswaren, kleding, schoeisel enz. aan te schaffen. En niet alleen dat de prijzen al zo hoog zijn, DE BRUTALE REACTIE-REGERING BEEL HEEFT DE EUVELE HOED ZE NOG HOGER TE MAKEN. Brood, melk, peulvruchten, kaas, koffie, cacao, noem maar op! Straks moeten de huisjennelkers hogere huren van ons hebben en de regering geeft steeds maar toe aan de verlangens der kapitalisten. Onder zulke omstandigheden is de politiek van "herstel en wederopbouw" die deze regering zegt te voeren, IN WERKELIJKHEID EEN POLITIEK VAN AFBRAAK GEWORDEN.

DE REACTIE IS IN DE AANVAL, KAMERADEN.

Dat is duidelijk. Het blijkt uit haar drastisch optreden tegen ons schamel levensonderhoud; het blijkt uit haar optreden tegen de kleine democratische rechten die ons toegewezen waren; het blijkt uit haar Indonesië-politiek en uit haar cynisch optreden tegen stakende arbeiders. De aanval der reactie moet onmiddellijk stop gezet worden, DE NEDERLANDSE ARBEIDERS MOETEN TOE DE TEGENAANVAL OVERGAAN. Ongetwijfeld kan de strijd tegen de duurte deze tegenaanval betekenen. Maar dan is het voorwaarde dat er inderdaad STRIJD gevoerd wordt.

PAPIEREN PROTESTEN MOETEN OMGEZET WORDEN IN DAADWERKELIJKE STRIJD !

Het is van belang kameraden, eens na te gaan wat Uw 2e Voorzitter al zo gezegd heeft op het Anti-Duurte-Congres.

Hoewel het duidelijk is dat de hoofd-oorzaak van de dure prijzen gezocht moet worden BIJ DE KAPITALISTEN, DIE DE MILLIOENEN VERDIENEN, verklaarde Oosterhuis dat het ligt bij de "aanwending der grondstoffen". Oosterhuis vond, dat "het ernstige woord dat Min. Beel voor de radio sprak OP ZIJN PLAATS WAS". Dit was nota bene de beruchte rede, WAARIN BEEL DE NIEUWSTE PRIJSVERHOEGINGEN AANKONDIGDE !

Kameraden, wat moet er terecht komen van strijd tegen deze reactie-regering, die uit naam van de roomboter-eters prijsverhoging en loonstop aankondigt, als deze strijd gevoerd moet worden onder leiding van Oosterhuis c.s. die zich reeds bij voorbaat neerlegt bij de karige lonen, die volgens hem "NET ZO NODIG ZIJN om inflatie te voorkomen als een serieus prijsbeleid". "Karige lonen. Goed, maar dan ook karige winsten en prijzen".

Zo praat geen enkele arbeider. Integendeel ! IEDERE WERKER WIL (EN WIL) DAT DE LONEN OMHOOG MOETEN !

ER MOET EEN EINDE KOMEN AAN DE ARMOE-POLITIEK VAN BEEL.

Er wordt al te veel gesproken over wederopbouw en al te dikwijls wordt de arbeiders wijs gemaakt dat zij sober moeten leven. ALSOF HET LEVEN NOG NIET SOBER GENOEG IS.

En heeft Schermerhorn indertijd niet gesproken over gedeelde armoede ? Is dat gedeelde armoede, als de rijken roomboter eten en de armen

margarine ? De rijken peulvruchten van de nieuwe oogst en de armen van de oude ? De rijken nog klein brood kunnen eten dat prachtig wit is en de armen het slechte "witte"-brood ?

DAT IS GEEN GEDEELDE ARMOEDE?

DAT IS A R M O E D E VOOR DE A R M E N !

Er is in dit land een a-sociale groep die parasiteert op het zware werk der arbeidersklasse. DAT ZIJN DE ROOIBOTER-ETERS, DAT ZIJN DE KAPITALISTEN, DIE SOBERHEID, PREDIKEN EN ZELF MILLIOENEN VERDIENEN.

In hùn naam en in hùn belang bedrijft deze reactie-regering haar armoede en afbraak-politiek.

- - - -

Hiertegen moeten de Nederlandse arbeiders een daad van sprekend verzet gaan stellen. Ook de bestuurders weten dat er slechts een vonk geworpen behoeft te worden om een brand van strijd te laten ontvlammen. Dat betekent: een MACHTIGE ARBEIDERSKLASSE die aan Beel en de kapitalisten haar eisen af kan dwingen.

Daaron, kameraden N.V.V.-ers, Uw actie tegen de duurte moet er een worden voor hogere lonen en lagere prijzen.

En maak er een ACTIE van !

De mijnwerkers gaven het voorbeeld : ZIJ STAAKTEN 24 UREN !

VERSTA DIT SIGNAAL KAMERADEN, HET IS DE WEG DIE GEVOLGD MOET WORDEN !

STELT IN UW ORGANISATIE DE KWESTIE VAN EEN 24-URIGE PROTEST-STAKING AAN DE ORDE !

DE ARBEIDERS MOETEN HUN TANDEN LATEN ZIEN AAN DE REGERING-BEEL,
DE VAK-ORGANISATIES MOETEN HUN KASSEN OPEN STELLEN VOOR DE STRIJD DER ARBEIDERS.

PROTESTEREN TEGEN HET UITBLIJVEN VAN MAATREGELEN DIE UW KANIG INKOMEN VERBETEREN BETEKENT, KAMERADEN, DAT GE E I S T VAN UW ORGANISATIE DAT ZIJ BINNEN AFZIENBAREN TIJD EEN 24-URIGE PROTESTSTAKING PROCLAMEERT ONDER DE LEUS :

DE LONEN O M H O O G -

DE PRIJZEN O M L A A G !